

Psalterium Romanum

dispositum per hebdomadam

ad formam

Breviarii Romani

Pii X Pont. Max.

Clementine Vulgate

Copyright © 2022 by Grzegorz Tomasz Bloch

Licensed under: CC BY-NC-ND 4.0 –

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International license
[<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0>]

DOMÍNICA

Ad Matutinum

Ps 94

¹ *Laus cántici ipsi David.*

Veníte, exsultémus Dómino:

iubilémus Deo salutári nostro:

² Præoccupémus fáciem eius in confessióne:
et in psalmis iubilémus ei.

³ Quóniam Deus magnus Dóminus:
et Rex magnus super omnes deos.

⁴ Quia in manu eius sunt omnes fines terræ:
et altitúdines móntium ipsíus sunt.

⁵ Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud:
et siccam manus eius formavérunt.

⁶ Veníte, adorémus, et procidámus,
et plorémus ante Dóminum, qui fecit nos.

⁷ Quia ipse est Dóminus Deus noster,
et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

⁸ Hódie si vocem eius audiéritis,
nolíte obduráre corda vestra:

⁹ Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto:
ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

¹⁰ Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi,
et dixi: Semper hi errant corde.

¹¹ Et isti non cognovérunt vias meas:
ut iurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Ps 1

¹ Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit,
et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

² Sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditábitur die ac nocte.

³ Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium eius non défluet:
et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

- ⁴ Non sic ímpii, non sic:
sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.
⁵ Ídeo non resúrgent ímpii in iudício:
neque peccatóres in concílio iustórum.
⁶ Quóniam novit Dóminus viam iustórum:
et iter impiórum peribit.

Ps 2

- ¹ Quare fremuérunt gentes,
et pópuli meditáti sunt inánia?
² Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum
advérsus Dóminum, et advérsus christum eius.
³ Dirumpámus víncula eórum:
et proiciámus a nobis iugum ipsórum.
⁴ Qui hábitat in cælis, irridébit eos:
et Dóminus subsannábit eos.
⁵ Tunc loquétur ad eos in ira sua,
et in furóre suo conturbábit eos.
⁶ Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius,
prædicans præcéptum eius.
⁷ Dóminus dixit ad me:
Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
⁸ Póstula a me, et dabo tibi gentes hæreditátem tuam,
et possessiónem tuam términos terræ.
⁹ Reges eos in virga férrea,
et tamquam vas figuli confrínges eos.
¹⁰ Et nunc, reges, intelligite:
erudímini, qui iudicátis terram.
¹¹ Servíte Dómino in timóre:
et exsultáte ei cum tremóre.
¹² Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus,
et pereátis de via iusta.
¹³ Cum exárserit in brevi ira eius,
beáti omnes qui confídunt in eo.

Ps 3

- ¹ *Psalmus David,*
cum fúgeret a fácie Absalom filii sui.
- ² Dómine, quid multiplicáti sunt qui trībulant me?
multi insúrgunt advérsum me.
- ³ Multi dicunt ánimæ meæ:
Non est salus ipsi in Deo eius.
- ⁴ Tu autem, Dómine, suscēptor meus es,
glória mea, et exáltans caput meum.
- ⁵ Voce mea ad Dóminum clamávi:
et exaudívit me de monte sancto suo.
- ⁶ Ego dormívi, et soporátus sum:
et exsurréxi, quia Dóminus suscēpit me.
- ⁷ Non timébo míllia pópuli circumdántis me:
exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.
- ⁸ Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa:
dentes peccatórum contrivísti.
- ⁹ Dómini est salus:
et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ps 8

- ¹ *In finem, pro torculáribus.*
Psalmus David.
- ² Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua,
super cælos.
- ³ Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos,
ut déstruas inimícum et ultórem.
- ⁴ Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum:
lunam et stellas, quæ tu fundásti.
- ⁵ Quid est homo, quod memor es eius?
aut fílius hómínis, quóniam vísitas eum?
- ⁶ Minuísti eum paulo minus ab ángelis, glória et honóre coronásti eum:
et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
- ⁷ Ómnia subiecísti sub pédibus eius,
oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

- ⁹ Vólucres cæli, et pisces maris,
qui perámbulant sémitas maris.
¹⁰ Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ps 9

- ¹ *In finem, pro occúltis filii.*
Psalmus David.

i

- ² Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:
narrábo ómnia mirábília tua.
³ Lætábor et exsultábo in te:
psallam nómini tuo, Altíssime.
⁴ In converténdo inimícum meum retrórsum:
infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.
⁵ Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam:
sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.
⁶ Increpásti gentes, et périit ímpius:
nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.
⁷ Inimíci defecérunt frámeæ in finem:
et civitátes eórum destruxísti.
Périit memória eórum cum sónitu:
⁸ et Dóminus in ætérnum pérmanet.
Parávit in iudício thronum suum:
⁹ et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.
¹⁰ Et factus est Dóminus refúgium páuperi:
adiútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
¹¹ Et sperent in te qui novérunt nomen tuum:
quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

ii

- ¹² Psállite Dómino, qui hábitat in Sion:
annuntiáte inter gentes stúdia eius:
¹³ Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est:
non est oblítus clamórem páuperum.
¹⁴ Miserére mei, Dómine:
vide humilitátem meam de inimícis meis.
¹⁵ Qui exáltas me de portis mortis,
ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

- 16 Exsultábo in salutári tuo:
infixæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt,
comprehensus est pes eórum.
- 17 Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens:
in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.
- 18 Convertántur peccatóres in inférnum,
omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.
- 19 Quóniam non in finem oblívio erit páuperis:
patiéntia páuperum non períbit in finem.
- 20 Exsúrge, Dómine, non confortétur homo:
iudicéntur gentes in conspéctu tuo.
- 21 Constítue, Dómine, legislatórem super eos:
ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

iii

- 22 Ut quid, Dómine, recessísti longe,
déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
- 23 Dum supérbit ímpius, incénditur pauper:
comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.
- 24 Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ:
et iníquus benedícitur.
- 25 Exacerbávit Dóminum peccátor,
secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.
- 26 Non est Deus in conspéctu eius:
inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur iudícia tua a fácie eius:
ómnium inimicórum suórum dominábitur.
- 27 Dixit enim in corde suo:
Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.
- 28 Cuius maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et dolo:
sub lingua eius labor et dolor.
- 29 Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis,
ut interfíciat innocéntem.
- 30 Óculi eius in páuperem respíciunt:
insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.
Insidiátur ut rápiat páuperem:
rápere páuperem, dum átrahit eum.
- 31 In láqueo suo humiliábit eum:
inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.
- 32 Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus,
avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

iv

- 33 Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua:
ne obliviscáris páuperum.
- 34 Propter quid irritávit ímpius Deum?
dixit enim in corde suo: Non requíret.
- 35 Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas:
ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper:
órphano tu eris adiútor.
- 36 Cóntere bráchium peccatóris et malígni:
quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.
- 37 Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi:
períbítis, gentes, de terra illíus.
- 38 Desidérium páuperum exaudivit Dóminus:
præparatióem cordis eórum audívit auris tua.
- 39 Iudicáre pupíllo et húmili,
ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Ps 10

- 1 *In finem.*
Psalmus David.
- 2 In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ:
Tránsmigra in montem sicut passer?
- 3 Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra,
ut sagíttent in obscúro rectos corde.
- 4 Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt:
iustus autem quid fecit?
- 5 Dóminus in templo sancto suo,
Dóminus in cælo sedes eius.
Óculi eius in páuperem respíciunt:
pálpebræ eius intérogant filios hóminum.
- 6 Dóminus intérogat iustum et ímpium:
qui autem dfligit iniquitátem, odit ánimam suam.
- 7 Pluet super peccatóres láqueos:
ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.
- 8 Quóniam iustus Dóminus, et iustítias diléxit:
æquitátem vidit vultus eius.

Ad Laudes I

Ps 92

- ¹ *Laus cántici ipsi David,
in die ante sabbatum, quando fundata est terra.*

Dóminus regnávít, decórem indútus est:
indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.
Étenim firmávit orbem terræ,
qui non commovébitur.

- ² Paráta sedes tua ex tunc:
a sæculo tu es.

- ³ Elevavérunt flúmina, Dómine:
elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos,

- ⁴ a vóciſus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris:
mirábilis in altis Dóminus.

- ⁵ Testimónia tua credibília facta sunt nimis:
domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Ps 99

- ¹ *Psalmus in confesiónē.*

- ² Iubiláte Deo, omnis terra:
servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu eius,
in exsultatióne.

- ³ Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus:
ipse fecit nos, et non ipsi nos:
Pópulus eius, et oves páscuæ eius:

- ⁴ introíte portas eius in confesiónē, átria eius in hymnis: confitémini illi.

- ⁵ Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Ps 62

¹ *Psalmus David,*

cum esset in desérto Idumææ.

² Deus, Deus meus,

ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,

quam multipliciter tibi caro mea.

³ In terra desérta, et ínvia, et inaquósa:

sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

⁴ Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas:

lábía mea laudábunt te.

⁵ Sic benedícam te in vita mea:

et in nómine tuo levábo manus meas.

⁶ Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea:

et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

⁷ Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te:

⁸ quia fuisti adiútor meus.

⁹ Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit ánima mea post te:

me suscepit délixtera tua.

¹⁰ Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ:

¹¹ tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

¹² Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui iurant in eo:

quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Cánticum Trium Puerórum

Prophetía Daniélis 3:57-88.56

⁵⁷ Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino:

laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

⁵⁸ Benedícite, ángeli Dómini, Dómino:

⁵⁹ Benedícite, cæli, Dómino.

⁶⁰ Benedícite, aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino:

⁶¹ Benedícite, omnes virtútes Dómini, Dómino.

⁶² Benedícite, sol et luna, Dómino:

⁶³ Benedícite, stellæ cæli, Dómino.

⁶⁴ Benedícite, omnis imber et ros, Dómino:

⁶⁵ Benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

⁶⁶ Benedícite, ignis et æstus, Dómino:

⁶⁷ Benedícite, frigus et æstus, Dómino.

- 68 Benedícite, rores et pruína, Dómino:
69 Benedícite, gelu et frigus, Dómino.
70 Benedícite, glácies et nives, Dómino:
71 Benedícite, noctes et dies, Dómino.
72 Benedícite, lux et ténebræ, Dómino:
73 Benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.
74 Benedícat terra Dóminum:
 laudet et superexáltet eum in sæcula.
75 Benedícite, montes et colles, Dómino:
76 Benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.
77 Benedícite, fontes, Dómino:
78 Benedícite, mária et flúmina, Dómino.
79 Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino:
80 Benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.
81 Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino:
82 Benedícite, filii hóminum, Dómino.
83 Benedícat Israël Dóminum:
 laudet et superexáltet eum in sæcula.
84 Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino:
85 Benedícite, servi Dómini, Dómino.
86 Benedícite, spíritus et ánimæ iustórum, Dómino:
87 Benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.
88 Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino:
 laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
 Benedicámus Patrem et Filium cum Sancto Spíritu:
 laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
56 Benedíctus es in firmaménto cæli:
 et laudábilis, et gloriósus in sæcula.

Ps 148

1 Allelúia.

- Laudáte Dóminum de cælis:
 laudáte eum in excélsis.
2 Laudáte eum, omnes ángeli eius:
 laudáte eum, omnes virtútes eius.
3 Laudáte eum, sol et luna:
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
4 Laudáte eum, cæli cælórum:
 et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

- ⁵ Quia ipse dixit, et facta sunt:
ipse mandávit, et creáta sunt.
- ⁶ Státuit ea in ætérnum, et in sáeculum sáeculi:
præcéptum pósuit, et non præteríbit.
- ⁷ Laudáte Dóminum de terra,
dracónes, et omnes abyssi.
- ⁸ Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellárum:
quæ faciunt verbum eius:
- ⁹ Montes, et omnes colles:
ligna fructífera, et omnes cedri.
- ¹⁰ Béstiæ, et univérsa pécora:
serpéntes, et vólucres pennátæ:
- ¹¹ Reges terræ, et omnes pópuli:
príncipes, et omnes iúdicez terræ.
- ¹² Iúvenes, et vírgines, senes cum iunióribus laudent nomen Dómini:
- ¹³ quia exaltátum est nomen eius solius.
- ¹⁴ Conféssio eius super cælum et terram:
et exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis eius:
filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.
Allelúia.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Domínicis Advéntus,
et a Domínica Septuagésima usque ad Domínica Palmárum inclusive,
quando fit Offícium de Domínica.*

Ps 50 pg. 87

Ps 117 pg. 14

Ps 62 pg. 11

Cánticum Trium Puerórum

Prophetía Daniélis 3:52-57

- ⁵² Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum:
et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sáecula.

- Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum:
et laudábile, et superexaltátum in ómnibus sæculis.
- 53 Benedíctus es in templo sancto glóriæ tuæ:
et superlaudábilis, et supergloriósus in sæcula.
- 54 Benedíctus es in throno regni tui:
et superlaudábilis, et superexaltátus in sæcula.
- 55 Benedíctus es, qui intuéris abyíssos, et sedes super chérubim:
et laudábilis, et superexaltátus in sæcula.
- 56 Benedíctus es in firmaménto cæli:
et laudábilis, et gloriósus in sæcula.
- 57 Benedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino:
laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Ps 148 pg. 12

Ad Primam

Ps 117

¹ *Allelúia.*

- Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ² Dicat nunc Israël: Quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ³ Dicat nunc domus Aaron:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ⁴ Dicant nunc qui timent Dóminum:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ⁵ De tribulatióne invocávi Dóminum:
et exaudivit me in latitúdine Dóminus.
- ⁶ Dóminus mihi adiútor:
non timébo quid fáciat mihi homo.
- ⁷ Dóminus mihi adiútor:
et ego despíciam inimícos meos.
- ⁸ Bonum est confídere in Dómino,
quam confídere in hómine:
- ⁹ Bonum est speráre in Dómino,
quam speráre in princípibus.

- 10 Omnes gentes circuiérunt me:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 11 Circumdántes circumdedérunt me:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 12 Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis:
et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.
- 13 Impúlsus evérsus sum ut cáderem:
et Dóminus suscepit me.
- 14 Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus:
et factus est mihi in salútem.
- 15 Vox exsultatiónis, et salútis
in tabernáculis iustórum.
- 16 Dextera Dómini fecit virtútem: dextera Dómini exaltávit me,
dextera Dómini fecit virtútem.
- 17 Non móriar, sed vivam:
et narrábo ópera Dómini.
- 18 Castígans castigávit me Dóminus:
et morti non trádidit me.
- 19 Aperíte mihi portas iustítiæ, ingrèssus in eas confitébor Dómino:
- 20 hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.
- 21 Confitébor tibi quóniam exaudísti me:
et factus es mihi in salútem.
- 22 Lápide[m], quem reprobavérunt ædificántes:
hic factus est in caput ánguli.
- 23 A Dómino factum est istud:
et est mirábile in óculis nostris.
- 24 Hæc est dies, quam fecit Dóminus:
exsultémus, et lætémur in ea.
- 25 O Dómine, salvum me fac, o Dómine, bene prosperáre:
- 26 benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini:
- 27 Deus Dóminus, et illúxit nobis.
Constitúite diem solénnem in condénsis,
usque ad cornu altáris.
- 28 Deus meus es tu, et confitébor tibi:
Deus meus es tu, et exaltábo te.
Confitébor tibi quóniam exaudísti me,
et factus es mihi in salútem.
- 29 Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
loco Ps 117 dicúntur Ps 92 (pg. 10) et Ps 99 (pg. 10),
qui in Láudibus locum non habuérunt.*

*Quando in Hebdómada súmendi sunt Psalmi Domínicæ,
loco Ps 117 dicitur Ps 53 (str. 95).*

Ps 118

¹ *Allelúia.*

i

ALEPH.

Beáti immaculáti in via:

qui ámbulant in lege Dómini.

² Beáti, qui scrutántur testimónia eius:
in toto corde exquírun eum.

³ Non enim qui operántur iniquitátem,
in viis eius ambulavérunt.

⁴ Tu mandásti
mandáta tua custodíri nimis.

⁵ Útinam dirigántur viæ meæ,
ad custodiéndo iustificatiónes tuas!

⁶ Tunc non confúndar,
cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

⁷ Confitébor tibi in directiône cordis:
in eo quod dídici iudícia iustítiae tuæ.

⁸ Iustificatiónes tuas custódiam:
non me derelínquas usquequáque.

⁹ *BETH.*

In quo córrigit adolescéntior viam suam?
in custodiéndo sermónes tuos.

¹⁰ In toto corde meo exquisívi te:
ne repéllas me a mandátis tuis.

¹¹ In corde meo abscondi elóquia tua:
ut non peccem tibi.

¹² Benedíctus es, Dómine:
doce me iustificatiónes tuas.

¹³ In lábiis meis,
pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

- 14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum,
sicut in ómnibus divítiis.
15 In mandátis tuis exercébor:
et considerábo vias tuas.
16 In iustificatióibus tuis meditábor:
non oblivíscar sermónes tuos.

ii

- 17 *GHIMEL.*
Retríbue servo tuo, vivífica me:
et custódiam sermónes tuos.
18 Revéla óculos meos:
et considerábo mirabília de lege tua.
19 Íncola ego sum in terra:
non abscondas a me mandáta tua.
20 Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas,
in omni témpore.
21 Increpásti supérbos:
maledícti qui declínant a mandátis tuis.
22 Aufer a me oppróbrium et contéptum:
quia testimónia tua exquisívi.
23 Étenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur:
servus autem tuus exercebátur in iustificatióibus tuis.
24 Nam et testimónia tua meditátio mea est:
et consílium meum iustificatiónes tuæ.
25 *DALETH.*
Adhæsit paviménto ánima mea:
vivífica me secúndum verbum tuum.
26 Vias meas enuntiávi, et exaudísti me:
doce me iustificatiónes tuas.
27 Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me:
et exercébor in mirabílibus tuis.
28 Dormitávit ánima mea præ tædio:
confirma me in verbis tuis.
29 Viam iniquitátis ámove a me:
et de lege tua miserére mei.
30 Viam veritátis elégi:
iudícia tua non sum oblítus.
31 Adhæsi testimóniis tuis, Dómine:
noli me confúndere.

- ³² Viam mandatorum tuorum cucúrri,
cum dilatásti cor meum.

Cánticum Quicumque

Sýmbolum Athanásium

*Sequens Sýmbolum dicitur in Festo Sanctíssimæ Trinitátis,
et in Dominicis tantum minóribus post Epiphaniam et Pentecósten,
quando fit Officium de Dominica ut in Psaltério,
neque ulla commemorátio Officii Dúplicis vel Octávæ recúrrit.*

- ¹ Quicumque vult salvus esse,
ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem:
² Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit,
absque dúbio in ætérnum períbit.
³ Fides autem cathólica hæc est:
ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
⁴ Neque confundéntes persónas,
neque substántiam separántes.
⁵ Ália est enim persóna Patris, ália Fílii,
ália Spíritus Sancti:
⁶ Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas,
æquális glória, coætérna maiéstas.
⁷ Qualis Pater, talis Fílius,
talis Spíritus Sanctus.
⁸ Increátus Pater, increátus Fílius,
increátus Spíritus Sanctus.
⁹ Imménsus Pater, imménsus Fílius,
imménsus Spíritus Sanctus.
¹⁰ Ætérnus Pater, ætérnus Fílius,
ætérnus Spíritus Sanctus.
¹¹ Et tamen non tres ætérni,
sed unus ætérnus.
¹² Sicut non tres increáti, nec tres imménsi,
sed unus increátus, et unus imménsus.
¹³ Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius,
omnípotens Spíritus Sanctus.
¹⁴ Et tamen non tres omnípoténtes,
sed unus omnípotens.
¹⁵ Ita Deus Pater, Deus Fílius,
Deus Spíritus Sanctus.

- 16 Ut tamen non tres Dii,
sed unus est Deus.
- 17 Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius,
Dóminus Spíritus Sanctus.
- 18 Et tamen non tres Dómini,
sed unus est Dóminus.
- 19 Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritaté compéllimur:
- 20 ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.
- 21 Pater a nullo est factus:
nec creátus, nec génitus.
- 22 Fílius a Patre solo est:
non factus, nec creátus, sed génitus.
- 23 Spíritus Sanctus a Patre et Fílio:
non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
- 24 Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii:
unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.
- 25 Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil maius aut minus:
- 26 sed totæ tres persónæ coetérnæ sibi sunt et coæquáles.
- 27 Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est,
et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.
- 28 Qui vult ergo salvus esse,
ita de Trinitáte séntiat.
- 29 Sed necessárium est ad ætérnam salútem,
ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.
- 30 Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur,
quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.
- 31 Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus:
et homo est ex substántia matris in sæculo natus.
- 32 Perféctus Deus, perféctus homo:
ex ánima rationáli et humána carne subsístens.
- 33 Æquális Patri secúndum divinitátem:
minor Patre secúndum humanitátem.
- 34 Qui licet Deus sit et homo,
non duo tamen, sed unus est Christus.
- 35 Unus autem non conversióne divinitátis in carnem,
sed assumptióne humanitátis in Deum.
- 36 Unus omnínio, non confusióne substántiæ,
sed unitáte persónæ.
- 37 Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo:
ita Deus et homo unus est Christus.

- 38 Qui passus est pro salúte nostra: descéndit ad ínferos:
tértia die resurréxit a mórtuis.
- 39 Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis:
40 inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.
- 41 Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis;
42 et redditúri sunt de factis própriis ratióne.
- 43 Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam:
qui vero mala, in ignem ætérnum.
- 44 Hæc est fides cathólica,
quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Ad Tértiam

Ps 118

iii

- 33 *HE.*
Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum:
et exquíram eam semper.
- 34 Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam:
et custódiam illam in toto corde meo.
- 35 Deduc me in sémitam mandatórum tuórum:
quia ipsam vólui.
- 36 Inclína cor meum in testimónia tua:
et non in avarítiam.
- 37 Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem:
in via tua vivífica me.
- 38 Státue servo tuo elóquium tuum,
in timóre tuo.
- 39 Ámputa oppróbrium meum quod suspicátus sum:
quia iudícia tua iucúnda.
- 40 Ecce concupívi mandáta tua:
in æquitáte tua vivífica me.
- 41 *VAU.*
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine:
salutáre tuum secúndum elóquium tuum.
- 42 Et respondébo exprobrántibus mihi verbum:
quia sperávi in sermónibus tuis.

- 43 Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque:
quia in iudíciis tuis supersperávi.
44 Et custódiam legem tuam semper:
in sǎculum et in sǎculum sǎculi.
45 Et ambulábam in latitúdine:
quia mandáta tua exquisívi.
46 Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum:
et non confundébar.
47 Et meditábar in mandátis tuis,
quæ diléxi.
48 Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi,
et exercébar in iustificatió nibus tuis.

iv

49 *ZAIN.*

- Memor esto verbi tui servo tuo,
in quo mihi spem dedísti.
50 Hæc me consoláta est in humilitáte mea:
quia elóquium tuum vivificávit me.
51 Supérbi iníque agébant usquequáque:
a lege autem tua non declinávi.
52 Memor fui iudiciórum tuórum a sǎculo, Dómine:
et consolátus sum.
53 Deféctio ténu it me,
pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
54 Cantábiles mihi erant iustificatió nes tuæ,
in loco peregrinatió nis meæ.
55 Memor fui nocte nóminis tui, Dómine:
et custodívi legem tuam.
56 Hæc facta est mihi:
quia iustificatió nes tuas exquisívi.

57 *HETH.*

- Pórtio mea, Dómine,
dixi custodíre legem tuam.
58 Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo:
miserére mei secúndum elóquium tuum.
59 Cogitávi vias meas:
et convér ti pedes meos in testimónia tua.
60 Parátus sum, et non sum turbátus:
ut custódiam mandáta tua.

- 61 Funes peccatórum circumpléxi sunt me:
et legem tuam non sum oblítus.
62 Média nocte surgébam ad confiténdum tibi,
super iudícia iustificatiónis tuæ.
63 Párticeps ego sum ómnium tíméntium te:
et custodiéntium mandáta tua.
64 Misericórdia tua, Dómine, plena est terra:
iustificatiónes tuas doce me.

V

- 65 *TETH.*
Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine,
secúndum verbum tuum.
66 Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me:
quia mandátis tuis crédidi.
67 Priúsqvam humiliárer ego delíqui:
proptérea elóquium tuum custodívi.
68 Bonus es tu:
et in bonitáte tua doce me iustificatiónes tuas.
69 Multiplicáta est super me iníquitas superbórum:
ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.
70 Coagulátum est sicut lac cor eórum:
ego vero legem tuam meditátus sum.
71 Bonum mihi quia humiliásti me:
ut discam iustificatiónes tuas.
72 Bonum mihi lex oris tui,
super míllia auri et argénti.

- 73 *IOD.*
Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me:
da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.
74 Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur:
quia in verba tua supersperávi.
75 Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua:
et in veritáte tua humiliásti me.
76 Fiat misericórdia tua ut consolétur me,
secúndum elóquium tuum servo tuo.
77 Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam:
quia lex tua meditatio mea est.
78 Confundántur superbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me:
ego autem exercébor in mandátis tuis.

- 79 Convertántur mihi timéntes te:
et qui novérunt testimónia tua.
- 80 Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis,
ut non confúndar.

Ad Sextam

Ps 118

vi

- 81 *CAPH.*
Defécit in salutáre tuum ánima mea:
et in verbum tuum supersperávi.
- 82 Defecérunt óculi mei in elóquium tuum,
dicéntes: Quando consoláberis me?
- 83 Quia factus sum sicut uter in pruína:
iustificatiónes tuas non sum oblítus.
- 84 Quot sunt dies servi tui?
quando fácies de persecúntibus me iudícium?
- 85 Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes:
sed non ut lex tua.
- 86 Ómnia mandáta tua véritas:
iníque persecúti sunt me, ádiuva me.
- 87 Paulo minus consummavérunt me in terra,
ego autem non derelíqui mandáta tua.
- 88 Secúndum misericórdiam tuam vivífica me:
et custódiám testimónia oris tui.
- 89 *LAMED.*
In ætérnum, Dómine,
verbum tuum pérmanet in cælo.
- 90 In generatióem et generatióem véritas tua:
fundásti terram, et pérmanet.
- 91 Ordinatióne tua perseverát dies:
quóniam ómnia sérvíunt tibi.
- 92 Nisi quod lex tua meditatio mea est:
tunc forte periíssem in humilitáte mea.
- 93 In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes tuas:
quia in ipsis vivificásti me.

- 94 Tuus sum ego, salvum me fac:
quóniam iustificatiónes tuas exquisívi.
95 Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me:
testimónia tua intelléxi.
96 Omnis consummationis vidi finem:
latum mandátum tuum nimis.

vii

- 97 *MEM.*
Quómodo diléxi legem tuam, Dómine:
tota die meditatio mea est.
98 Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo:
quia in ætérnum mihi est.
99 Super omnes docéntes me intelléxi:
quia testimónia tua meditatio mea est.
100 Super senes intelléxi:
quia mandáta tua quæsívi.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos:
ut custódiam verba tua.
102 A iudíciis tuis non declinávi:
quia tu legem posuísti mihi.
103 Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua!
super mel ori meo!
104 A mandátis tuis intelléxi:
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.
105 *NUN.*
Lucérna pédibus meis verbum tuum,
et lumen sémitis meis.
106 Iurávi, et státui
custodíre iudícia iustítiæ tuæ.
107 Humiliátus sum usquequáque, Dómine:
vivifica me secúndum verbum tuum.
108 Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine:
et iudícia tua doce me.
109 Ánima mea in mánibus meis semper:
et legem tuam non sum oblítus.
110 Posuérunt peccatóres láqueum mihi,
et de mandátis tuis non errávi.
111 Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum:
quia exsultatio cordis mei sunt.

- ¹¹² Inclínávi cor meum ad faciéndas iustificatiónes tuas in ætérnum,
propter retributiónem.

viii

¹¹³ *SAMECH.*

- Iníquos ódio hábui:
et legem tuam diléxi.
- ¹¹⁴ Adiútor et suscéptor meus es tu:
et in verbum tuum supersperávi.
- ¹¹⁵ Declináte a me, malígni:
et scrutábor mandáta Dei mei.
- ¹¹⁶ Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam:
et non confúndas me ab expectatióne mea.
- ¹¹⁷ Ádiuva me, et salvus ero:
et meditábor in iustificatió nibus tuis semper.
- ¹¹⁸ Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis:
quia iniústa cogitátio eórum.
- ¹¹⁹ Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ:
ideo diléxi testimónia tua.
- ¹²⁰ Confíge timóre tuo carnes meas:
a iudíciis enim tuis tímui.

¹²¹ *AIN.*

- Feci iudícium et iustítiam:
non tradas me calumniántibus me.
- ¹²² Súscipe servum tuum in bonum:
non calumniéntur me supérbi.
- ¹²³ Óculi mei defecérunt in salutáre tuum:
et in elóquium iustítiae tuæ.
- ¹²⁴ Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam:
et iustificatiónes tuas doce me.
- ¹²⁵ Servus tuus sum ego:
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
- ¹²⁶ Tempus faciéndi, Dómine:
dissipavérunt legem tuam.
- ¹²⁷ Ídeo diléxi mandáta tua,
super aurum et topázion.
- ¹²⁸ Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar:
omnem viam iníquam ódio hábui.

Ad Nonam

Ps 118

ix

129 *PHE.*

Mirabilia testimónia tua:
ideo scrutata est ea ánima mea.

130 Declaratio sermonum tuorum illúminat:
et intelléctum dat párvulis.

131 Os meum apériui, et attráxi spíritum:
quia mandata tua desiderábam.

132 Áspice in me, et miserére mei,
secúndum iudícium diligéntium nomen tuum.

133 Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum:
et non dominétur mei omnis iniustítia.

134 Rédime me a calúnniis hóminum:
ut custódiam mandata tua.

135 Fáciem tuam illúmina super servum tuum:
et doce me iustificatiónes tuas.

136 Éxitus aquárum deduxérunt óculi mei:
quia non custodiérunt legem tuam.

137 *SADE.*

Iustus es, Dómine:
et rectum iudícium tuum.

138 Mandásti iustítiam testimónia tua:
et veritátem tuam nimis.

139 Tabéscere me fecit zelus meus:
quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

140 Ignítum elóquium tuum veheménter,
et servus tuus diléxit illud.

141 Adolescéntulus sum ego et contéptus:
iustificatiónes tuas non sum oblítus.

142 Iustítia tua, iustítia in ætérnum:
et lex tua véritas.

143 Tribulatio et angústia invenérunt me:
mandata tua meditatio mea est.

144 Équitas testimónia tua in ætérnum:
intelléctum da mihi, et vivam.

x

145 *COPH.*

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine:
iustificatiónes tuas requíram.

146 Clamávi ad te, salvum me fac:
ut custódiam mandáta tua.

147 Præveni in maturitáte, et clamávi:
quia in verba tua supersperávi.

148 Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo:
ut meditárer elóquia tua.

149 Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine:
et secúndum iudícium tuum vivífica me.

150 Appropinquavérunt persecuéntes me iniquitáti:
a lege autem tua longe facti sunt.

151 Prope es tu, Dómine:
et omnes viæ tuæ véritas.

152 Infítio cognóvi de testimoniis tuis:
quia in ætérnum fundásti ea.

153 *RES.*

Vide humilitátem meam, et éripe me:
quia legem tuam non sum oblítus.

154 Iúdica iudícium meum, et rédime me:
propter elóquium tuum vivífica me.

155 Longe a peccatóribus salus:
quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

156 Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine:
secúndum iudícium tuum vivífica me.

157 Multi qui persecúntur me, et tríbulant me:
a testimoniis tuis non declinávi.

158 Vidi prævaricántes, et tabescébam:
quia elóquia tua non custodiérunt.

159 Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine:
in misericórdia tua vivífica me.

160 Princípium verbórum tuórum, véritas:
in ætérnum ómnia iudícia iustítiae tuæ.

xi

161 *SIN.*

Príncipes persecúti sunt me gratis:
et a verbis tuis formidávit cor meum.

- 162 Lætábor ego super elóquia tua:
sicut qui invénit spólia multa.
- 163 Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum:
legem autem tuam diléxi.
- 164 Sépties in die laudem dixi tibi,
super iudícia iustítiæ tuæ.
- 165 Pax multa diligéntibus legem tuam:
et non est illis scándalum.
- 166 Exspectábam salutáre tuum, Dómine:
et mandáta tua diléxi.
- 167 Custodívit ánima mea testimónia tua:
et diléxit ea veheménter.
- 168 Servávi mandáta tua, et testimónia tua:
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.
- 169 *TAU.*
Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine:
iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.
- 170 Intret postulátio mea in conspéctu tuo:
secúndum elóquium tuum éripe me.
- 171 Eructábunt lábia mea hymnum,
cum docúeris me iustificatiónes tuas.
- 172 Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum:
quia ómnia mandáta tua æquitas.
- 173 Fiat manus tua ut salvet me:
quóniam mandáta tua elégi.
- 174 Concupívi salutáre tuum, Dómine:
et lex tua meditátio mea est.
- 175 Vivet ánima mea, et laudábit te:
et iudícia tua adiuvábunt me.
- 176 Errávi, sicut ovis quæ périit:
quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ad Vesperas

Ps 109

¹ *Psalmus David.*

Dixit Dóminus Dómino meo:

Sede a dextris meis:

Donec ponam inimícos tuos,

scabéllum pedum tuórum.

² Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion:

domináre in médio inimicórum tuórum.

³ Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum:

ex útero ante lucíferum genui te.

⁴ Iurávit Dóminus, et non pœnitébit eum:

Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

⁵ Dóminus a dextris tuis,

confrégit in die iræ suæ reges.

⁶ Iudicábit in natió nibus, implébit ruínas:

conquassábit cápita in terra multórum.

⁷ De torrén te in via bibet:

proptérea exaltábit caput.

Ps 110

¹ *Allelúia.*

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:

in consílio iustórum, et congregatióne.

² Magna ópera Dómini:

exquisíta in omnes voluntátes eius.

³ Conféssio et magnificéntia opus eius:

et iustítia eius manet in sæculum sæculi.

⁴ Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus:

⁵ escam dedit tíméntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui:

⁶ virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

⁷ Ut det illis hæreditátem géntium:

ópera mánuum eius véritas et iudícium.

⁸ Fidélia ómnia mandáta eius: confirmáta in sæculum sæculi,

facta in veritáte et æquitáte.

- ⁹ Redemptiónem misit pópulo suo:
mandávit in ætérnum testaméntum suum.
Sanctum, et terríbile nomen eius:
¹⁰ iníitium sapiéntiæ timor Dómini.
Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum:
laudátio eius manet in sǎeculum sǎeculi.

Ps 111

- ¹ *Allelúia,*
reversiónis Aggæi et Zachariæ.
- Beátus vir, qui timet Dóminum:
in mandátis eius volet nimis.
² Potens in terra erit semen eius:
generátio rectórum benedicétur.
³ Glória, et divítiæ in domo eius:
et iustítia eius manet in sǎeculum sǎeculi.
⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis:
miséricors, et miserátor, et iustus.
⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in iudício:
⁶ quia in ætérnum non commovébitur.
⁷ In memória æténa erit iustus:
ab auditióne mala non timébit.
⁸ Parátum cor eius speráre in Dómino, confirmátum est cor eius:
non commovébitur donec despíat inimícos suos.
⁹ Dispérsit, dedit paupéribus: iustítia eius manet in sǎeculum sǎeculi,
cornu eius exaltábitur in glória.
¹⁰ Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet:
desidérium peccatórum períbit.

Ps 112

- ¹ *Allelúia.*
- Laudáte, púeri, Dóminum:
laudáte nomen Dómini.
² Sit nomen Dómini benedíctum,
ex hoc nunc et usque in sǎeculum.
³ A solis ortu usque ad occásus,
laudábile nomen Dómini.

- ⁴ Excelsus super omnes gentes Dóminus,
et super cælos glória eius.
⁵ Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat,
⁶ et humília respicit in cælo et in terra?
⁷ Súscitans a terra ínopem,
et de stércore érigens páuperem:
⁸ Ut collocet eum cum princípibus,
cum princípibus pópuli sui.
⁹ Qui habitáre facit stérilem in domo,
matrem filiórum lætántem.

Ps 113

¹ *Allelúia.*

- In éxitu Israël de Ægýpto,
domus Iacob de pópulo bárbaro:
² Facta est Iudæa sanctificátio eius,
Israël potéstas eius.
³ Mare vidit, et fugit:
Iordánis convérsus est retrórsum.
⁴ Montes exsultavérunt ut arietes,
et colles sicut agni óvium.
⁵ Quid est tibi, mare, quod fugísti:
et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?
⁶ Montes, exsultástis sicut arietes,
et colles, sicut agni óvium.
⁷ A fácie Dómini mota est terra,
a fácie Dei Iacob.
⁸ Qui convértit petram in stagna aquárum,
et rupem in fontes aquárum.
⁹ Non nobis, Dómine, non nobis:
sed nómini tuo da glóriam.
¹⁰ Super misericórdia tua, et veritáte tua:
nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?
¹¹ Deus autem noster in cælo:
omnia quæcúmque vóluit, fecit.
¹² Simulácra géntium argéntum, et aurum,
ópera mánuum hóminum.
¹³ Os habent, et non loquéntur:
óculos habent, et non vidébunt.

- ¹⁴ Aures habent, et non áudient:
nares habent, et non odorábunt.
- ¹⁵ Manus habent, et non palpábunt: pedes habent, et non ambulábunt:
non clamábunt in gútture suo.
- ¹⁶ Símiles illis fiant qui fáciunt ea:
et omnes qui confidunt in eis.
- ¹⁷ Domus Israël sperávit in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est.
- ¹⁸ Domus Aaron sperávit in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est,
- ¹⁹ Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino:
adiútor eórum et protéctor eórum est.
- ²⁰ Dóminus memor fuit nostri:
et benedíxit nobis:
Benedíxit dómui Israël:
benedíxit dómui Aaron.
- ²¹ Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum,
pusíllis cum maióribus.
- ²² Adíciat Dóminus super vos:
super vos, et super filios vestros.
- ²³ Benedícti vos a Dómino,
qui fecit cælum, et terram.
- ²⁴ Cælum cæli Dómino:
terram autem dedit filiis hóminum.
- ²⁵ Non mórtui laudábunt te, Dómine:
neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
- ²⁶ Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ad Completórium

Ps 4

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Psalmus David.
- ² Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiae meæ:
in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei,
et exáudi oratiónem meam.

- ³ Fílii hóminum, úsquequo gravi corde?
ut quid dilígitis vanitátem, et quáeritis mendácium?
- ⁴ Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum:
Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.
- ⁵ Irascímini, et nolíte peccáre:
quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
- ⁶ Sacrificáte sacrificium iustítiæ, et speráte in Dómino.
Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
- ⁷ Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine:
dedísti lætítiam in corde meo.
- ⁸ A fructu fruménti, vini, et ólei sui
multiplicáti sunt.
- ⁹ In pace in idípsum
dórmiam, et requiéscam;
- ¹⁰ Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe
constituísti me.

Ps 90

¹ *Laus cántici David.*

- Qui hábitat in adiutório Altíssimi,
in protectióne Dei cæli commorábitur.
- ² Dicit Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum:
Deus meus, sperábo in eum.
- ³ Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium,
et a verbo áspero.
- ⁴ Scápulis suis obumbrábit tibi:
et sub pennis eius sperábis.
- ⁵ Scuto circúmdabit te véritas eius:
non timébis a timóre noctúrno.
- ⁶ A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris:
ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.
- ⁷ Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis:
ad te autem non appropinquábit.
- ⁸ Verúmtamen óculis tuis considerábis:
et retributióne peccatórum vidébis.
- ⁹ Quóniam tu es, Dómine, spes mea:
Altíssimum posuísti refúgium tuum.
- ¹⁰ Non accédet ad te malum:
et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

- ¹¹ Quóniam ángelis suis mandávit de te:
ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
- ¹² In mánibus portábunt te:
ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.
- ¹³ Super áspidem, et basilíscum ambulábis:
et conculcábis leónem et draconem.
- ¹⁴ Quóniam in me sperávit, liberábo eum:
prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
- ¹⁵ Clamábit ad me, et ego exáudiam eum:
cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum et gloriificábo eum.
- ¹⁶ Longitúdine diérum replébo eum:
et osténdam illi salutáre meum.

Ps 133

¹ *Cánticum gráduum.*

Ecce nunc benedícite Dóminum,
omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri.

² In nóctibus extóllite manus vestras in sancta,
et benedícite Dóminum.

³ Benedícat te Dóminus ex Sion,
qui fecit cælum et terram.

FÉRIA SECÚNDA Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 13

¹ *In finem.*
Psalmus David.

Dixit insípiens in corde suo:

Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis:

non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

² Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum,
ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

³ Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt:
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant:
venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est:

velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt:
non est timor Dei ante óculos eórum.

⁴ Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem,
qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

⁵ Dóminum non invocavérunt,
illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

⁶ Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, consílium ínopis confudístis:
quóniam Dóminus spes eius est.

⁷ Quis dabit ex Sion salutáre Israël?

cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Ps 14

¹ *Psalmus David.*

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?

aut quis requiescet in monte sancto tuo?

- ² Qui ingréditur sine mácula,
et operátur iustítiam:
- ³ Qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
- ⁴ Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malignus:
timéntes autem Dóminum gloriícat:
Qui iurat próximo suo, et non decípit,
- ⁵ qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit.
Qui facit hæc,
non movébitur in ætérnum.

Ps 16

¹ *Orátio David.*

- Exáudi, Dómine, iustítiam meam:
inténde deprecationem meam.
Áuribus pércipe orationem meam,
non in lábiis dolósis.
- ² De vultu tuo iudícium meum pródeat:
óculi tui vídeant æquitátes.
- ³ Probásti cor meum, et visitásti nocte:
igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.
- ⁴ Ut non loquátur os meum ópera hóminum:
propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
- ⁵ Pérfice gressus meos in sémitis tuis:
ut non moveántur vestígia mea.
- ⁶ Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus:
inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.
- ⁷ Mirífica misericórdias tuas,
qui salvos facis sperántes in te.
- ⁸ A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me,
ut pupíllam óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me:
- ⁹ a fácie impiórum qui me afflixérunt.
- ¹⁰ Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt:
os eórum locútum est supérbiam.
- ¹¹ Proiciéntes me nunc circumdedérunt me:
óculos suos statuérunt declináre in terram.

- ¹² Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam:
et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
- ¹³ Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum:
éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
- ¹⁴ Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum:
de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis:
et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
- ¹⁵ Ego autem in iustítia apparébo conspéctui tuo:
satiabor cum apparúerit glória tua.

Ps 17

¹ *In finem.*

*Púero Dómini David, qui locútus est Dómino verba cántici huius,
in die qua erípuit eum Dóminus de manu ómnium inimicórum eius, et de manu Saul,
et dixit:*

i

- ² Díligam te, Dómine, fortitúdo mea:
- ³ Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.
Deus meus adiútor meus,
et sperábo in eum.
Protéctor meus, et cornu salútis meæ,
et suscéptor meus.
- ⁴ Laudans invocábo Dóminum:
et ab inimícis meis salvus ero.
- ⁵ Circumdedérunt me dolóres mortis:
et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
- ⁶ Dolóres inférni circumdedérunt me:
præoccupavérunt me láquei mortis.
- ⁷ In tribulatióne mea invocávi Dóminum,
et ad Deum meum clamávi:
Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam:
et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.
- ⁸ Commóta est, et contrémuit terra:
fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, quóniam irátus est eis.
- ⁹ Ascéndit fumus in ira eius: et ignis a fácie eius exársit:
carbónes succénsi sunt ab eo.
- ¹⁰ Inclínávit cælos, et descendit:
et calígo sub pédibus eius.

- 11 Et ascéndit super Chérubim, et volávit:
volávit super pennas ventórum.
- 12 Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu eius tabernáculum eius:
tenebrósa aqua in núbibus áëris.
- 13 Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt,
grando et carbónes ignis.
- 14 Et intónuit de cælo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam:
grando et carbónes ignis.
- 15 Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos:
fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.
- 16 Et apparuérunt fontes aquárum,
et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:
Ab increpatióne tua, Dómine,
ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

ii

- 17 Misit de summo, et accépit me:
et assúmpsit me de aquis multis.
- 18 Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me:
quóniam confortáti sunt super me.
- 19 Prævenérunt me in die afflictiónis meæ:
et factus est Dóminus protéctor meus.
- 20 Et edúxit me in latitúdinem:
salvum me fecit, quóniam vóluit me.
- 21 Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam:
et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
- 22 Quia custodívi vias Dómini,
nec ímpie gessi a Deo meo.
- 23 Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo:
et iustítias eius non répuí a me.
- 24 Et ero immaculátus cum eo:
et observábo me ab iniquitáte mea.
- 25 Et retríbuet mihi Dóminus secúndum iustítiam meam:
et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.
- 26 Cum sancto sanctus eris,
et cum viro innocénte ínnocens eris:
- 27 Et cum elécto eléctus eris:
et cum perverso pervertéris.
- 28 Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies:
et óculos superbórum humiliábis.
- 29 Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine:
Deus meus, illúmina ténebras meas.

- 30 Quóniam in te erípiar a tentatióne,
et in Deo meo transgrédíar murum.
- 31 Deus meus, impollúta via eius: elóquia Dómini igne examináta:
protéctor est ómnium sperántium in se.
- 32 Quóniam quis Deus præter Dóminum?
aut quis Deus præter Deum nostrum?
- 33 Deus qui præcínxit me virtúte:
et pósuit immaculátam viam meam.
- 34 Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum,
et super excélsa státuens me.
- 35 Qui docet manus meas ad prælium:
et posuísti, ut arcum áereum, bráchia mea.

iii

- 36 Et dedísti mihi protectiόνem salútis tuæ:
et délixtera tua suscepit me:
Et disciplína tua corréxit me in finem:
et disciplína tua ipsa me docébit.
- 37 Dilatásti gressus meos subtus me:
et non sunt infirmáta vestígia mea:
- 38 Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos:
et non convértar, donec deficiant.
- 39 Confríngam illos, nec póterunt stare:
cadent subtus pedes meos.
- 40 Et præcinxísti me virtúte ad bellum:
et supplantásti insurgéntes in me subtus me.
- 41 Et inimícos meos dedísti mihi dorsum,
et odiéntes me disperdidísti.
- 42 Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum:
nec exaudívit eos.
- 43 Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti:
ut lutum plateárum delébo eos.
- 44 Erípies me de contradictiόνibus pópuli:
constítues me in caput géntium.
- 45 Pópulus quem non cognóvi servívit mihi:
in audítu auris obedívit mihi.
- 46 Fílii aliéni mentíti sunt mihi,
fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.
- 47 Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus,
et exaltétur Deus salútis meæ.
- 48 Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me,
liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

- 49 Et ab insurgéntibus in me exaltábis me:
a viro iníquo erípies me.
- 50 Proptérea confitébor tibi in natió nibus, Dómine:
et nómini tuo psalmum dicam.
- 51 Magníficans salútes regis eius, et fáciens misericórdiam christo suo David,
et sémini eius usque in sáeculum.

Ps 19

¹ *In finem.*

Psalmus David

- 2 Exáudiat te Dóminus in die tribulatió nis:
prótegat te nomen Dei Iacob.
- 3 Mittat tibi auxiliū de sancto:
et de Sion tueátur te.
- 4 Memor sit omnis sacrificiī tui:
et holocáustum tuum pingue fiat.
- 5 Tríbuat tibi secúndum cor tuum:
et omne consílium tuum confirmet.
- 6 Lætábimur in salutári tuo:
et in nómine Dei nostri magnificábimur.
- 7 Ímpleat Dóminus omnes petitió nes tuas:
nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus christum suum.
Exáudiet illum de cælo sancto suo:
in potentátibus salus délixeræ eius.
- 8 Hi in cúrribus, et hi in equis:
nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.
- 9 Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt:
nos autem surréximus et erécti sumus.
- 10 Dómine, salvum fac regem:
et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ps 20

¹ *In finem.*

Psalmus David.

- 2 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex:
et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

- ³ Desidérium cordis eius tribuísti ei:
et voluntáte labiórú eíus non fraudásti eum.
- ⁴ Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:
posuísti in cápíte eíus corónam de lápide pretiósó.
- ⁵ Vitam pétiit a te:
et tribuísti ei longitúdinem diérú in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.
- ⁶ Magna est glória eíus in salutári tuo:
glóriam et magnum decórem impónes super eum.
- ⁷ Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáeculum sáeculi:
lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
- ⁸ Quóniam rex sperat in Dómino:
et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
- ⁹ Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis:
déktera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
- ¹⁰ Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:
Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.
- ¹¹ Fructum eórum de terra perdes:
et semen eórum a filiis hóminum.
- ¹² Quóniam declinavérunt in te mala:
cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
- ¹³ Quóniam pones eos dorsum:
in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.
- ¹⁴ Exaltáre, Dómine, in virtúte tua:
cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ps 29

- ¹ *Psalmus cántici,
in dedicatióne domus David.*
- ² Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me:
nec delectásti inimícos meos super me.
- ³ Dómine, Deus meus, clamávi ad te,
et sanásti me.
- ⁴ Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam:
salvásti me a descendéntibus in lacum.
- ⁵ Psállite Dómino, sancti eíus:
et confitémini memóriæ sanctitátis eíus.
- ⁶ Quóniam ira in indignatióne eíus:
et vita in voluntáte eíus.

- Ad vésperum demorábitur fletus:
et ad matutínum lætítia.
- ⁷ Ego autem dixi in abundántia mea:
Non movébor in ætérnum.
- ⁸ Dómine, in voluntáte tua,
præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuam a me,
et factus sum conturbátus.
- ⁹ Ad te, Dómine, clamábo:
et ad Deum meum deprecábor.
- ¹⁰ Quæ utilitas in ságuine meo,
dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis,
aut annuntiábit veritátem tuam?
- ¹¹ Audívit Dóminus, et misértus est mei:
Dóminus factus est adiútor meus.
- ¹² Convertísti planctum meum in gáudium mihi:
conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:
- ¹³ Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar:
Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ad Laudes I

Ps 46

- ¹ *In finem, pro filiis Core.
Psalmus.*
- ² Omnes gentes, pláudite mánibus:
iubiláte Deo in voce exsultatiónis.
- ³ Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis:
Rex magnus super omnem terram.
- ⁴ Subiécit pópulos nobis:
et gentes sub pédibus nostris.
- ⁵ Elégit nobis hæreditátem suam:
spéciem Iacob, quam diléxit.
- ⁶ Ascéndit Deus in iúbilo:
et Dóminus in voce tubæ.
- ⁷ Psállite Deo nostro, psállite:
psállite Regi nostro, psállite.

- ⁸ Quóniam Rex omnis terræ Deus:
psállite sapiénter.
- ⁹ Regnábit Deus super gentes:
Deus sedet super sedem sanctam suam.
- ¹⁰ Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Ábraham:
quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ps 5

- ¹ *In finem, pro ea quæ hæreditátem conséquitur.*
Psalmus David.
- ² Verba mea áuribus pércipe, Dómine,
intéllige clamórem meum.
- ³ Inténde voci oratiónis meæ,
Rex meus et Deus meus.
- ⁴ Quóniam ad te orábo:
Dómine, mane exáudies vocem meam.
- ⁵ Mane astábo tibi et vidébo:
quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
- ⁶ Neque habitábit iuxta te malignus:
neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.
- ⁷ Odísti omnes, qui operántur iniquitátem:
perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus:
- ⁸ ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam:
adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
- ⁹ Dómine, deduc me in iustítia tua:
propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
- ¹⁰ Quóniam non est in ore eórum véritas:
cor eórum vanum est.
- ¹¹ Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant,
iúdica illos, Deus.
Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos,
quóniam irritavérunt te, Dómine.
- ¹² Et læténtur omnes, qui sperant in te,
in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum,
- ¹³ quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti nos.

Ps 28

¹ *Psalmus David,
in consummatióne tabernáculi.*

Afférte Dómino, filii Dei:
afférte Dómino filios arietum.

² Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini eius:
adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

³ Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit:
Dóminus super aquas multas.

⁴ Vox Dómini in virtúte:
vox Dómini in magnificéntia.

⁵ Vox Dómini confringéntis cedros:
et confrínget Dóminus cedros Líbani:

⁶ Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani:
et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

⁷ Vox Dómini intercidéntis flammam ignis:

⁸ vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

⁹ Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa:
et in templo eius omnes dicent glóriam.

¹⁰ Dóminus dilúvium inhabitáre facit:
et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

¹¹ Dóminus virtútem pópulo suo dabit:
Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Cánticum David

Liber Primus Paralipómenon 29:10-13

¹⁰ Benedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri,
ab ætérno in ætérnum.

¹¹ Tua est, Dómine, magnificéntia, et poténtia,
et glória, atque victória:

Et tibi laus:

cuncta enim quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt:

Tuum, Dómine, regnum,

et tu es super omnes príncipes.

- ¹² Tuæ divítiæ, et tua est glória:
tu domináris ómnium.
In manu tua virtus et poténtia:
in manu tua magnitúdo, et impérium ómnium.
- ¹³ Nunc ígitur, Deus noster, confitémur tibi,
et laudámus nomen tuum ínclytum.

Ps 116

- ¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum, omnes gentes:
laudáte eum, omnes pópuli:
- ² Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius:
et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Officium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 5 pg. 43

Ps 28 pg. 44

Cánticum Isaíæ

Prophetía Isaíæ 12:1-6

- ¹ Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi:
convérsus est furor tuus, et consolátus es me.
- ² Ecce Deus salvátor meus,
fiduciáliter agam, et non timébo:
Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem.
- ³ Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris:
- ⁴ et dicétis in die illa: Confitémini Dómino et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiões eius:
mementóte quóniam excélsus est nomen eius.

⁵ Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit:
annuntiáte hoc in univérſa terra.

⁶ Exsúlta et lauda, habitátio Sion,
quia magnus in médio tui Sanctus Israël.

Ps 116 pg. 45

Ad Primam

Ps 23

¹ *Prima sábbati.*
Psalmus David.

Dómini est terra, et plenitúdo eius:
orbis terrárum, et univérſi qui hábitant in eo.

² Quia ipse super mária fundávit eum:
et super flúmina præparávit eum.

³ Quis ascéndet in montem Dómini?
aut quis stabit in loco sancto eius?

⁴ Ínnocens mánibus et mundo corde,
qui non accépit in vano ánimam suam, nec iurávit in dolo próximo suo.

⁵ Hic accípiet benedictiõnem a Dómino:
et misericórdiam a Deo, salutári suo.

⁶ Hæc est generátio quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob.

⁷ Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles:
et introíbit Rex glóriæ.

⁸ Quis est iste Rex glóriæ?
Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

⁹ Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles:
et introíbit Rex glóriæ.

¹⁰ Quis est iste Rex glóriæ?
Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ps 18

¹ *In finem.*
Psalmus David.

i

² Cæli enarrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam.
⁴ Non sunt loquélæ, neque sermónes,
quorum non audiántur voces eórum.
⁵ In omnem terram exívit sonus eórum:
et in fines orbis terræ verba eórum.
⁶ In sole pósuit tabernáculum suum:
et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exsultávit ut gigas ad curréndam viam,
⁷ a summo cælo egréssio eius:
Et occúrsus eius usque ad summum eius:
nec est qui se abscóndat a calóre eius.

ii

⁸ Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas:
testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
⁹ Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda:
præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
¹⁰ Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi:
iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípse.
¹¹ Desiderábília super aurum et lápidem pretiósus multum:
et dulcióra super mel et favum.
¹² Étenim servus tuus custódit ea,
in custodiéndis illis retribútio multa.
¹³ Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:
¹⁴ et ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero:
et emundábor a delícto máximo.
¹⁵ Et erunt ut compláceant elóquia oris mei:
et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adiútor meus,
et redémptor meus.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 46 (str. 42), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 26

¹ *Psalmus David,
priúsqvam linirétur.*

i

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ,
a quo trepidábo?

² Dum apprópíant super me nocéntes,
ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei,
ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

³ Si consístant advérsus me castra,
non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium,
in hoc ego sperábo.

⁴ Unam pétii a Dómino, hanc requíram,
ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini,
et vísitem templum eius.

⁵ Quóniam abscondit me in tabernáculo suo:
in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

⁶ In petra exaltávit me:
et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuíví, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis:
cantábo, et psalmum dicam Dómino.

ii

⁷ Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te:
miserére mei, et exáudi me.

⁸ Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea:
fáciem tuam, Dómine, requíram.

- ⁹ Ne avértas fáciem tuam a me:
ne declínes in ira a servo tuo.
Adiútor meus esto:
ne derelínquas me, neque despícias me, Deus, salutáris meus.
- ¹⁰ Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me:
Dóminus autem assúmpsit me.
- ¹¹ Legem pone mihi, Dómine, in via tua:
et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
- ¹² Ne tradideris me in ánimas tribulántium me:
quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
- ¹³ Credo vidére bona Dómini
in terra vivéntium.
- ¹⁴ Expécta Dóminum, viríliter age:
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ps 27

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me:
nequándó táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.
- ² Exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ dum oro ad te:
dum extólló manus meas ad templum sanctum tuum.
- ³ Ne simul trahas me cum peccatóribus:
et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo,
mala autem in córdibus eórum.
- ⁴ Da illis secúndum ópera eórum,
et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis:
redde retributiónem eórum ipsis.
- ⁵ Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius
déstrues illos, et non ædificábis eos.
- ⁶ Benedíctus Dóminus:
quóniam exaudivít vocem deprecationis meæ.
- ⁷ Dóminus adiútor meus, et protéctor meus:
in ipso sperávit cor meum, et adiútus sum.
Et reflóruit caro mea:
et ex voluntáte mea confitébor ei.
- ⁸ Dóminus fortitúdo plebis suæ:
et protéctor salvatiónum christi sui est.

- ⁹ Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ:
et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ad Sextam

Ps 30

- ¹ *In finem.*
Psalmus David, pro éxtasi.

i

- ² In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum:
in iustítia tua libera me.
- ³ Inclína ad me aurem tuam,
accélera ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii,
ut salvum me fácias.
- ⁴ Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu:
et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.
- ⁵ Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi:
quóniam tu es protéctor meus.
- ⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum:
redemísti me, Dómine, Deus veritátis.
- ⁷ Odísti observántes vanitátes,
supervácue.
Ego autem in Dómino sperávi:
- ⁸ exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam,
salvásti de necessitátibus ánimam meam.
- ⁹ Nec conclusísti me in mánibus inimíci:
statuísti in loco spatióso pedes meos.

ii

- ¹⁰ Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulor:
conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:
- ¹¹ Quóniam defécit in dolóre vita mea:
et anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea:
et ossa mea conturbáta sunt.

- 12 Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde:
et timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me:
- 13 obliuóni datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum:
- 14 quóniam audívi vituperatióem multórum commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsus me,
accípere ánimam meam consiliáti sunt.
- 15 Ego autem in te sperávi, Dómine:
- 16 dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Éripe me de manu inimicórum meórum,
et a persequéntibus me.
- 17 Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua:
- 18 Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum:
- 19 muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus iustum iniquitátem,
in supérbia, et in abusióne.

iii

- 20 Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te.
Perfecísti eis, qui sperant in te,
in conspéctu filiórum hóminum.
- 21 Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ
a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo tuo
a contradicióne linguárum.
- 22 Benedíctus Dóminus:
quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.
- 23 Ego autem dixi in excéssu mentis meæ:
proiéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ídeo exaudísti vocem oratiónis meæ,
dum clamárem ad te.
- 24 Dilígite Dóminum omnes sancti eius:
quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
- 25 Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum,
omnes qui sperátis in Dómino.

Ad Nonam

Ps 31

¹ *Ipsi David intelléctus.*

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes:
et quorum tecta sunt peccáta.

² Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum,
nec est in spíritu eius dolus.

³ Quóniam tácii, inveteravérunt ossa mea,
dum clamárem tota die.

⁴ Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua:
convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

⁵ Delíctum meum cógnitum tibi feci:
et iniustítiam meam non abscondi.
Dixi: Confitébor advérsus me iniustítiam meam Dómino:
et tu remisisti impietátem peccáti mei.

⁶ Pro hac orábit ad te omnis sanctus,
in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum,
ad eum non approximábunt.

⁷ Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me:
exsultátio mea, érue me a circumdántibus me.

⁸ Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris:
firmábo super te óculos meos.

⁹ Nolíte fieri sicut equus et mulus,
quibus non est intelléctus.
In camo et freno maxíllas eórum constrínge,
qui non appróximant ad te.

¹⁰ Multa flagélla peccatóris,
spérantem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

¹¹ Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde.

Ps 32

¹ *Psalmus David.*

i

- Exsultáte, iusti, in Dómino:
rectos decet collaudátio.
- ² Confitémini Dómino in cíthara:
in psaltério decem chordárum psállite illi.
- ³ Cantáte ei cánticum novum:
bene psállite ei in vociferatióne.
- ⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.
- ⁵ Díligit misericórdiam et iudícium:
misericórdia Dómini plena est terra.
- ⁶ Verbo Dómini cæli firmáti sunt:
et spíritu oris eius omnis virtus eórum.
- ⁷ Cóngregans sicut in utre aquas maris:
ponens in thesáuris abyíssos.
- ⁸ Tímeat Dóminum omnis terra:
ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
- ⁹ Quóniam ipse dixit, et facta sunt:
ipse mandávit, et creáta sunt.
- ¹⁰ Dóminus díssipat consília géntium:
réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília princípum.
- ¹¹ Consílium autem Dómini in ætérnum manet:
cogitatiónes cordis eius in generatióne et generatióne.

ii

- ¹² Beáta gens, cuius est Dóminus, Deus eius:
pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
- ¹³ De cælo respéxit Dóminus:
vidit omnes filios hóminum.
- ¹⁴ De præparáto habitáculo suo
respéxit super omnes, qui hábitant terram.
- ¹⁵ Qui finxit sigillátim corda eórum:
qui intélligit ómnia ópera eórum.
- ¹⁶ Non salvátur rex per multam virtútem:
et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
- ¹⁷ Fallax equus ad salútem:
in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

- 18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum:
et in eis, qui sperant super misericórdia eius:
- 19 Ut éruat a morte ánimas eórum:
et alat eos in fame.
- 20 Ánima nostra sústinet Dóminum:
quóniam adiútor et protéctor noster est.
- 21 Quia in eo lætábitur cor nostrum:
et in nómine sancto eius sperávimus.
- 22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos:
quemádmódum sperávimus in te.

Ad Vésperas

Ps 114

¹ *Allelúia.*

- Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus
vocem oratiónis meæ.
- ² Quia inclinávit aurem suam mihi:
et in diébus meis invocábo.
- ³ Circumdedérunt me dolóres mortis:
et perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem et dolórem invéni:
- ⁴ et nomen Dómini invocávi.
O Dómine, líbera ánimam meam:
- ⁵ miséricors Dóminus, et iustus, et Deus noster miserétur.
- ⁶ Custódiens párvulos Dóminus:
humiliátus sum, et liberávit me.
- ⁷ Convértere, ánima mea, in réquiem tuam:
quia Dóminus benefecit tibi.
- ⁸ Quia erípuit ánimam meam de morte:
óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.
- ⁹ Placébo Dómino
in regióne vivórum.

Ps 115

¹ *Allelúia.*

Crédidi, propter quod locútus sum:
ego autem humiliátus sum nimis.

² Ego dixi in excéssu meo:
Omnis homo mendax.

³ Quid retríbuiam Dómino,
pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

⁴ Cálicem salutáris accípiam:
et nomen Dómini invocábo.

⁵ Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius:

⁶ pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

⁷ O Dómine, quia ego servus tuus:
ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:

⁸ tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

⁹ Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius:
¹⁰ in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ps 119

¹ *Cánticum gráduum.*

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi:
et exaudívit me.

² Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis,
et a lingua dolósa.

³ Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi
ad línguam dolósam?

⁴ Sagíttæ poténtis acútæ,
cum carbónibus desolatóriis.

⁵ Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar:
⁶ multum íncola fuit ánima mea.

⁷ Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus:
cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ps 120

¹ *Cánticum gráduum.*

- Levávi óculos meos in montes,
unde véniet auxílium mihi.
- ² Auxílium meum a Dómino,
qui fecit cælum et terram.
- ³ Non det in commotióinem pedem tuum:
neque dormítet qui custódit te.
- ⁴ Ecce non dormitábit neque dórmiet,
qui custódit Israë̃l.
- ⁵ Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua,
super manum dexteram tuam.
- ⁶ Per diem sol non uret te:
neque luna per noctem.
- ⁷ Dóminus custódit te ab omni malo:
custódiat ánimam tuam Dóminus.
- ⁸ Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum:
ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ps 121

¹ *Cánticum gráduum.*

- Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi:
In domum Dómini íbimus.
- ² Stantes erant pedes nostri,
in átriis tuis, Ierúsalem.
- ³ Ierúsalem, quæ ædificátur ut cívitas:
cuius participátio eius in idípsum.
- ⁴ Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini:
testimónium Israë̃l ad confiténdum nómini Dómini.
- ⁵ Quia illic sedérunt sedes in iudício,
sedes super domum David.
- ⁶ Rogáte quæ ad pacem sunt Ierúsalem,
et abundántia diligéntibus te:
- ⁷ Fiat pax in virtúte tua:
et abundántia in túrribus tuis.
- ⁸ Propter fratres meos, et próximos meos,
loquébar pacem de te:

- ⁹ Propter domum Dómini, Dei nostri,
quæsívi bona tibi.

Ad Completórium

Ps 6

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Psalmus David. Pro octáva.
- ² Dómine, ne in furóre tuo árguas me,
neque in ira tua corrípias me.
- ³ Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum:
sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
- ⁴ Et ánima mea turbáta est valde:
sed tu, Dómine, úsquequo?
- ⁵ Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam:
salvum me fac propter misericórdiam tuam.
- ⁶ Quóniam non est in morte qui memor sit tui:
in inférno autem quis confitébitur tibi?
- ⁷ Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum:
lácrimis meis stratum meum rigábo.
- ⁸ Turbátus est a furóre óculus meus:
inveterávi inter omnes inimícos meos.
- ⁹ Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem:
quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.
- ¹⁰ Exaudivit Dóminus deprecationem meam,
Dóminus oratióem meam suscepit.
- ¹¹ Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei:
convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ps 7

- ¹ *Psalmus David,*
quem cantávit Dómino pro verbis Chusi, filii Iémini.
i
- ² Dómine, Deus meus, in te sperávi:
salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et libera me.

- ³ Nequándo rápiat ut leo ánimam meam,
dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
- ⁴ Dómine, Deus meus, si feci istud,
si est iníquitas in mánibus meis:
- ⁵ Si réddidi retribuéntibus mihi mala,
décidam mérito ab inimícis meis inánis.
- ⁶ Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam,
et glóriam meam in púlverem dedúcat.
- ⁷ Exsúrge, Dómine, in ira tua:
et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exsúrge, Dómine, Deus meus, in præcépto quod mandásti:
- ⁸ et synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere:
- ⁹ Dóminus iúdicat pópulos.
Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam meam,
et secúndum innocéntiam meam super me.
- ¹⁰ Consumétur nequítia peccatórum, et díriges iustum,
scrutans corda et renes, Deus.

ii

- ¹¹ Iustum adiutórium meum a Dómino,
qui salvos facit rectos corde.
- ¹² Deus iudex iustus, fortis, et pátiens:
numquid iráscitur per sículos dies?
- ¹³ Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit:
arcum suum teténdit, et parávit illum.
- ¹⁴ Et in eo parávit vasa mortis,
sagíttas suas ardéntibus effécit.
- ¹⁵ Ecce partúriit iniustítiam:
concépit dolórem, et péperit iniquitátem.
- ¹⁶ Lacum apéruit, et effódit eum:
et incidit in fóveam quam fecit.
- ¹⁷ Convertétur dolor eius in caput eius:
et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.
- ¹⁸ Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius:
et psallam nómini Dómini altíssimi.

FÉRIA TÉRTIA

Ad Matutínum

Ps 94 pg. 4

Ps 34

¹ *Ipsi David.*

i

- lúdica, Dómine, nocéntes me,
expúgna impugnántes me.
- ² Apprehénde arma et scutum:
et exsúrge in adiutórium mihi.
- ³ Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecuúntur me:
dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.
- ⁴ Confundántur et revereántur,
quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et confundántur
cogitántes mihi mala.
- ⁵ Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti:
et ángelus Dómini coárctans eos.
- ⁶ Fiat via illórum ténebræ et lúbricum:
et ángelus Dómini pérsequens eos.
- ⁷ Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui:
supervácue exprobravérunt ánimam meam.
- ⁸ Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum:
et in láqueum cadat in ipsum.
- ⁹ Ánima autem mea exsultábit in Dómino:
et delectábitur super salutári suo.
- ¹⁰ Ómnia ossa mea dicent:
Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum eius:
egénium et páuperem a diripiéntibus eum.

ii

- ¹¹ Surgéntes testes iníqui,
quæ ignorábam interrogábant me.
- ¹² Retribuébant mihi mala pro bonis:
sterilitátem ánimæ meæ.

- 13 Ego autem cum mihi molésti essent,
induébar cilício.
Humiliábam in ieiúnio ánimam meam:
et orátio mea in sinu meo convertétur.
- 14 Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam:
quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.
- 15 Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt:
congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.
- 16 Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne:
frenduérunt super me déntibus suis.
- 17 Dómine, quando respícies?
restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

iii

- 18 Confitébor tibi in ecclésia magna,
in pópulo gravi laudábo te.
- 19 Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque:
qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.
- 20 Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur:
et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
- 21 Et dilatavérunt super me os suum:
dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
- 22 Vidísti, Dómine, ne síleas:
Dómine, ne discédas a me.
- 23 Exsúrge et inténde iudício meo:
Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.
- 24 Iúdica me secúndum iustítiam tuam, Dómine, Deus meus,
et non supergáudeant mihi.
- 25 Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ:
nec dicant: Devorávimus eum.
- 26 Erubéscant, et revereántur simul,
qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne et reveréntia
qui magna loquúntur super me.
- 27 Exsúltent et læténtur qui volunt iustítiam meam:
et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi eius.
- 28 Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam,
tota die laudem tuam.

Ps 36

¹ *Psalmus ipsi David.*

i

Noli æmulári in malignántibus:

neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

² Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent:
et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

³ Spera in Dómino, et fac bonitátem:
et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

⁴ Delectáre in Dómino:
et dabit tibi petitiónes cordis tui.

⁵ Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo:
et ipse fáciat.

⁶ Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: et iudícium tuum tamquam merídiem:

⁷ súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua:
in hómine faciénte iniustítias.

⁸ Désine ab ira, et derelínque furórem:
noli æmulári ut malignéris.

⁹ Quóniam qui malignántur, exterminabúntur:
sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

¹⁰ Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor:
et quæres locum eius, et non invénies.

¹¹ Mansuétí autem hæreditábunt terram:
et delectabúntur in multitúdine pacis.

¹² Observábit peccátor iustum:
et stridébit super eum déntibus suis.

¹³ Dóminus autem irridébit eum:
quóniam próspicit quod véniet dies eius.

¹⁴ Gládium evaginavérunt peccatóres:
intendérunt arcum suum,

Ut defícient páuperem et ínopem:
ut trucídent rectos corde.

¹⁵ Gládus eórum intret in corda ipsórum:
et arcus eórum confringátur.

ii

¹⁶ Mélius est módicum iusto,
super divítias peccatórum multas.

- 17 Quóniam bráchia peccatórum conteréntur:
confirmat autem iustos Dóminus.
- 18 Novit Dóminus dies immaculatórum:
et hæreditas eórum in ætérnum erit.
- 19 Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur:
20 quia peccatóres períbunt.
Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti:
deficiéntes, quemádmódum fumus deficiént.
- 21 Mutuábitur peccátor, et non solvet:
iustus autem miserétur et tríbuet.
- 22 Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram:
maledicéntes autem ei disperíbunt.
- 23 Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur:
et viam eius volet.
- 24 Cum cecíderit, non collidétur:
quia Dóminus suppónit manum suam.
- 25 Iúnior fui, étenim sénuí:
et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quéreus panem.
- 26 Tota die miserétur et cómmodat:
et semen illíus in benedictióne erit.
- 27 Declína a malo, et fac bonum:
et inhábita in sáeculum sáeculi.
- 28 Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos:
in ætérnum conservabúntur.
Iniústi puniéntur:
et semen impiórum períbit.
- 29 Iusti autem hæreditábunt terram:
et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

iii

- 30 Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium.
- 31 Lex Dei eius in corde ipsíus,
et non supplantabúntur gressus eius.
- 32 Consíderat peccátor iustum:
et quérit mortificáre eum.
- 33 Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius:
nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.
- 34 Exspécta Dóminum, et custódi viam eius: et exaltábit te ut hæreditáte cápias terram:
cum perierint peccatóres vidébis.
- 35 Vidi ímpium superexaltátum,
et elevátum sicut cedros Líbani.

- ³⁶ Et transívi, et ecce non erat:
et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.
- ³⁷ Custódi innocéntiam, et vide æquitátem:
quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
- ³⁸ Iniústi autem disperíbunt simul:
relíquiæ impiórum interfíbunt.
- ³⁹ Salus autem iustórum a Dómino:
et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
- ⁴⁰ Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos:
et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Ps 37

¹ *Psalmus David,
in rememorationem de sabbato.*

i

- ² Dómine, ne in furóre tuo árguas me,
neque in ira tua corrípias me.
- ³ Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi:
et confirmásti super me manum tuam.
- ⁴ Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ:
non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
- ⁵ Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum:
et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
- ⁶ Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ,
a fácie insipiéntiæ meæ.
- ⁷ Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem:
tota die contristátus ingrediébar.
- ⁸ Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus:
et non est sánitas in carne mea.
- ⁹ Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis:
rugiébam a gémitu cordis mei.
- ¹⁰ Dómine, ante te omne desidérium meum:
et gémitus meus a te non est absconditus.
- ¹¹ Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea:
et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

ii

- ¹² Amíci mei, et próximi mei
advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

- Et qui iuxta me erant, de longe stetérunt:
et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
- 13 Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes:
et dolos tota die meditabántur.
- 14 Ego autem tamquam surdus non audiébam:
et sicut mutus non apériens os suum.
- 15 Et factus sum sicut homo non áudiens:
et non habens in ore suo redargutiónes.
- 16 Quóniam in te, Dómine, sperávi:
tu exáudies me, Dómine, Deus meus.
- 17 Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei:
et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
- 18 Quóniam ego in flagélla parátus sum:
et dolor meus in conspéctu meo semper.
- 19 Quóniam iniquitátem meam annuntiábo:
et cogitábo pro peccáto meo.
- 20 Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me:
et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
- 21 Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi:
quóniam sequébar bonitátem.
- 22 Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus:
ne discésseris a me.
- 23 Inténde in adiutórium meum,
Dómine, Deus, salútis meæ.

Ps 38

- 1 *In finem, ipsi Idíthun.*
Cánticum David.
- 2 Dixi: Custódiam vias meas:
ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam,
cum consísteret peccátor advérsus me.
- 3 Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis:
et dolor meus renovátus est.
- 4 Concáluit cor meum intra me:
et in meditatióne mea exardéscet ignis.
- 5 Locútus sum in lingua mea:
Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

- Et númerum diérum meórum quis est:
ut sciam quid desit mihi.
- ⁶ Ecce mensurábiles posuísti dies meos:
et substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas,
omnis homo vivens.
- ⁷ Verúmtamen in imágine pertránsit homo:
sed et frustra conturbátur.
Thesaurízat:
et ignórat cui congregábit ea.
- ⁸ Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus?
Et substántia mea apud te est.
- ⁹ Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me:
oppróbrium insipiénti dedísti me.
- ¹⁰ Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti:
¹¹ ámove a me plagas tuas.
- ¹² A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus:
propter iniquitátem corripuísti hóminem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius:
verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
- ¹³ Exáudi oratióem meam, Dómine, et deprecatióem meam:
áuribus pércipe lácrimas meas.
Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus,
sicut omnes patres mei.
- ¹⁴ Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam,
et ámplius non ero.

Ad Laudes I

Ps 95

- ¹ *Cánticum ipsi David,
quando domus ædificabátur post captivitátem.*

Cantáte Dómino cánticum novum:
cantáte Dómino, omnis terra.

- ² Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius:
annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- ³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabília eius.

- ⁴ Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis:
terríbilis est super omnes deos.
- ⁵ Quóniam omnes dii géntium dæmónia:
Dóminus autem cælos fecit.
- ⁶ Conféssio et pulchritúdo in conspéctu eius:
sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne eius.
- ⁷ Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem:
- ⁸ afférte Dómino glóriam nómini eius.
Tóllite hóstias, et introíte in átria eius:
- ⁹ adoráte Dóminum in átrio sancto eius.
Commovéatur a fácie eius univérsa terra:
- ¹⁰ dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.
Étenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur:
iudicábit pópulos in æquitáte.
- ¹¹ Læténtur cæli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo eius:
- ¹² gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.
- ¹³ Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit:
quóniam venit iudicáre terram.
Iudicábit orbem terræ in æquitáte,
et pópulos in veritáte sua.

Ps 42

¹ *Psalmus David.*

- Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta,
ab hómine iníquo, et dolóso érue me.
- ² Quia tu es, Deus, fortitúdo mea:
quare me repulisti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?
- ³ Emítte lucem tuam et veritátem tuam:
ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.
- ⁴ Et introíbo ad altáre Dei:
ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.
Confitébor tibi in cithara, Deus, Deus meus:
- ⁵ quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ps 66

¹ *In finem, in hymnis.*

Psalmus cántici David.

² Deus, misereátur nostri, et benedícat nobis:

illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

³ Ut cognoscámus in terra viam tuam,
in ómnibus géntibus salutáre tuum.

⁴ Confiteántur tibi pópuli, Deus:
confiteántur tibi pópuli omnes.

⁵ Læténtur et exsúltent gentes:
quóniam iúdcas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

⁶ Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes:
⁷ terra dedit fructum suum.

⁸ Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus:
et métuant eum omnes fines terræ.

Cánticum Tobíæ

Liber Tobíæ 13:1-10

¹ Magnus es, Dómine, in ætérnum,
et in ómnia sæcula regnum tuum:

² Quóniam tu flagéllas, et salvas: dedúcis ad ínferos, et redúcis:
et non est qui effúgiat manum tuam.

³ Confitémini Dómino, filii Israël,
et in conspéctu géntium laudáte eum:

⁴ Quóniam ídeo dispérsit vos inter gentes, quæ ignórant eum,
ut vos enarrétis mirabília eius,
Et faciátis scire eos,
quia non est álius deus omnípotens præter eum.

⁵ Ipse castigávit nos propter iniquitátes nostras,
et ipse salvábit nos propter misericórdiam suam.

⁶ Aspícite ergo quæ fecit nobíscum, et cum timóre et tremóre confitémini illi:
regémque sæculórum exaltáte in opéribus vestris.

⁷ Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi:
quóniam osténdit maiestátem suam in gentem peccatrícem.

⁸ Convertímini itaque, peccatóres, et fácite iustítiam coram Deo,
credéntes quod fáciat vobíscum misericórdiam suam.

⁹ Ego autem et ánima mea
in eo lætábimur.

- ¹⁰ Benedícite Dóminum, omnes elécti eius:
ágite dies lætítiaë, et confitémini illi.

Ps 134

¹ *Allelúia.*

- Laudáte nomen Dómini,
laudáte, servi, Dóminum.
- ² Qui statis in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri.
- ³ Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus:
psállite nómini eius, quóniam suáve.
- ⁴ Quóniam Iacob elégit sibi Dóminus,
Israël in possessionem sibi.
- ⁵ Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus,
et Deus noster præ ómnibus diis.
- ⁶ Ómnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra,
in mari, et in ómnibus abyýssis.
- ⁷ Edúcens nubes ab extrémó terræ:
fúlgura in plúviam fecit.
Qui producít ventos de thesáuris suis:
- ⁸ qui percússit primogénita Ægýpti ab hómine usque ad pecus.
- ⁹ Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægýpte:
in Pharaónem, et in omnes servos eius.
- ¹⁰ Qui percússit gentes multas:
et occídít reges fortes:
- ¹¹ Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan,
et ómnia regna Chánaan.
- ¹² Et dedit terram eórum hæreditátem,
hæreditátem Israël, pópulo suo.
- ¹³ Dómine, nomen tuum in ætérnum:
Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.
- ¹⁴ Quia iudicábit Dóminus pópulum suum:
et in servis suis deprecábitur.
- ¹⁵ Simulácra géntium argéntum, et aurum,
ópera mánuum hóminum.
- ¹⁶ Os habent, et non loquéntur:
óculos habent, et non vidébunt.
- ¹⁷ Aures habent, et non áudient:
neque enim est spíritus in ore ipsórum.

- ¹⁸ Símiles illis fiant qui faciunt ea:
et omnes qui confidunt in eis.
- ¹⁹ Domus Israël, benedícite Dómino:
domus Aaron, benedícite Dómino.
- ²⁰ Domus Levi, benedícite Dómino:
qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
- ²¹ Benedíctus Dóminus ex Sion,
qui hábitat in Ierúsalem.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 42 pg. 66

Ps 66 pg. 67

Cánticum Ezechíæ

Prophetía Isaíæ 38:10-20

- ¹⁰ Ego dixi: In dimídio diérum meórum
vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum.
- ¹¹ Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.
Non aspícam hóminem ultra,
et habitatórem quiétis.
- ¹² Generátio mea abláta est, et convolúta est a me,
quasi tabernáculum pastórum.
Præcisa est velut a texénte vita mea: dum adhuc ordírer, succídít me:
de mane usque ad vésperam fínies me.
- ¹³ Sperábam usque ad mane,
quasi leo, sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me:
- ¹⁴ sicut pullus hirúndinis, sic clamábo, meditábor ut colúmba.

- Attenuáti sunt óculi mei,
suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátiór: respónde pro me.
- 15 Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos
in amaritúdine ánimæ meæ.
- 16 Dómine, si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me.
- 17 Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret:
proiecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
- 18 Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te:
non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
- 19 Vivens, vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie:
pater filiis notam fáciét veritátem tuam.
- 20 Dómine, salvum me fac!
et psalmos nostros cantábitus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ps 134 pg. 68

Ad Primam

Ps 24

- 1 *In finem.*
Psalmus David.

i

- Ad te, Dómine, levávi ánimam meam:
- 2 Deus meus, in te confído, non erubéscam.
- 3 Neque irrideant me inimíci mei:
étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
- 4 Confundántur omnes iníqua agéntes
supervácue.
Vias tuas, Dómine, demónstra mihi:
et sémitas tuas édoce me.
- 5 Dírige me in veritáte tua, et doce me:
quia tu es, Deus, salvátor meus, et te sustínui tota die.
- 6 Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine,
et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

7 Delicta iuventutis meæ,
et ignorantias meas ne memineris.
Secundum misericordiam tuam memento mei tu:
propter bonitatem tuam, Dómine.

ii

8 Dulcis et rectus Dóminus:
propter hoc legem dabit delinquentibus in via.
9 Diriget mansuetos in iudicio:
docébit mites vias suas.
10 Univérse viæ Dómini, misericórdia et véritas,
requiréntibus testaméntum eius et testimónia eius.
11 Propter nomen tuum, Dómine, propitiaberis peccáto meo:
multum est enim.
12 Quis est homo qui timet Dóminum?
legem státuit ei in via, quam elégit.
13 Ánima eius in bonis demorábitur:
et semen eius hæreditábit terram.
14 Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum:
et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

iii

15 Óculi mei semper ad Dóminum:
quóniam ipse évellet de láqueo pedes meos.
16 Réspice in me, et miserére mei:
quia únicus et pauper sum ego.
17 Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt:
de necessitatibus meis érue me.
18 Vide humilitátem meam, et labórem meum:
et dimítte univérse delicta mea.
19 Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt,
et ódio iníquo odérunt me.
20 Custódi ánimam meam, et érue me:
non erubescam quóniam sperávi in te.
21 Innocéntes et recti adhæsérunt mihi:
quia sustínui te.
22 Líbera, Deus, Israél,
ex ómnibus tribulatió nibus suis.

*Quando ad Laudes dictus fuerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 95 (str. 65), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 39

¹ *In finem.*

Psalmus ipsi David.

i

² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.

³ Et exaudivit preces meas:
et edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos:
et diréxit gressus meos.

⁴ Et immísit in os meum cánticum novum,
carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et timébunt:
et sperábunt in Dómino.

⁵ Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes eius:
et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

⁶ Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua:
et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.
Annuntiávi et locútus sum:
multiplicáti sunt super númerum.

⁷ Sacrificium et oblatiónem noluísti:
aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti:

⁸ tunc dixi: Ecce vénio.

⁹ In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam:
Deus meus, vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

ii

¹⁰ Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia magna,
ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.

¹¹ Iustítiam tuam non abscóndi in corde meo:
veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem tuam
a concílio multo.

- ¹² Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me:
misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.
- ¹³ Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus:
comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei:
et cor meum derelíquit me.
- ¹⁴ Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me:
Dómine, ad adiuvándum me réspice.

iii

- ¹⁵ Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam,
ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, et revereántur,
qui volunt mihi mala.
- ¹⁶ Ferant conféstim confusiónem suam,
qui dicunt mihi: Euge, euge.
- ¹⁷ Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te:
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.
- ¹⁸ Ego autem mendícus sum et pauper:
Dóminus sollícitus est mei.
Adiútor meus, et protéctor meus tu es:
Deus meus, ne tardáveris.

Ad Sextam

Ps 40

- ¹ *In finem.*
Psalmus ipsi David.
- ² Beátus qui intélligit super egénium, et páuperem:
in die mala liberábit eum Dóminus.
- ³ Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra:
et non tradat eum in ánimam inimicórum eius.
- ⁴ Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris eius:
univérsum stratum eius versásti in infirmitáte eius.
- ⁵ Ego dixi: Dómine, miserére mei:
sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

- ⁶ Inimíci mei dixerunt mala mihi:
Quando moriétur, et peribit nomen eius?
- ⁷ Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur,
cor eius congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras,
et loquebátur in idípsum.
- ⁸ Advérsus me susurrábant omnes inimíci mei:
advérsus me cogitábant mala mihi.
- ⁹ Verbum iníquum constituérunt advérsus me:
Numquid qui dormit non adíciet ut resúrgat?
- ¹⁰ Étenim homo pacis meæ, in quo sperávi:
qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.
- ¹¹ Tu autem, Dómine, miserére mei, et resúcita me:
et retribúam eis.
- ¹² In hoc cognóvi quóniam voluísti me:
quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
- ¹³ Me autem propter innocéntiam suscepísti:
et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
- ¹⁴ Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sáculo et usque in sáculum:
fiat, fiat.

Ps 41

- ¹ *In finem.*
Intelléctus filiis Core.

i

- ² Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum:
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
- ³ Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum:
quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?
- ⁴ Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte:
dum dícitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?
- ⁵ Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam:
quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:
In voce exsultatiónis, et confessiόνis:
sonus epulántis.
- ⁶ Quare tristis es, ánima mea?
et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

ii

- ⁷ Ad meípsum ánima mea conturbáta est:
proptérea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.
- ⁸ Abýssus abýssum ínvoCAT,
in voce cataractárum tuárum.
Ómnia excélsa tua, et fluctus tui
super me transiérunt.
- ⁹ In die mandávit Dóminus misericórdiam suam:
et nocte cánticum eius.
Apud me orátio Deo vitæ meæ,
- ¹⁰ dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei?
et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
- ¹¹ Dum confringúntur ossa mea,
exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus?
- ¹² quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:
salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad Nonam

Ps 43

- ¹ *In finem.*
Filiis Core ad intelléctum.

i

- ² Deus áuribus nostris audívimus:
patres nostri annuntiavérunt nobis.
Opus, quod operátus es in diébus eórum,
et in diébus antíquis.
- ³ Manus tua gentes dispédidit, et plantásti eos:
afflixísti pópulos, et expulísti eos.
- ⁴ Nec enim in gládio suo possederunt terram,
et bráchium eórum non salvávit eos:
Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui:
quóniam complacuísti in eis.
- ⁵ Tu es ipse Rex meus et Deus meus:
qui mandas salútes Iacob.

- ⁶ In te inimícos nostros ventilábimus cornu,
et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.
⁷ Non enim in arcu meo sperábo:
et gládius meus non salvábit me.
⁸ Salvásti enim nos de affligéntibus nos:
et odiéntes nos confudísti.
⁹ In Deo laudábimur tota die:
et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

ii

- ¹⁰ Nunc autem repulísti et confudísti nos:
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.
¹¹ Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros:
et qui odérunt nos, diripiébant sibi.
¹² Dedísti nos tamquam oves escárum:
et in géntibus dispersísti nos.
¹³ Vendidísti pópulum tuum sine pretio:
et non fuit multitúdo in commutatió nibus eórum.
¹⁴ Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris,
subsannatió nem et derísus his, qui sunt in circúitu nostro.
¹⁵ Posuísti nos in similitúdinem géntibus:
commotió nem cápitis in pópulis.
¹⁶ Tota die verecúndia mea contra me est,
et confúsio faciéi meæ coopérui me.
¹⁷ A voce exprobrántis, et obloquéntis:
a fácie inimíci, et persecuéntis.
¹⁸ Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te:
et iníque non égimus in testaménto tuo.
¹⁹ Et non recéssit retro cor nostrum:
et declinásti sémitas nostras a via tua:
²⁰ Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis,
et coopérui nos umbra mortis.

iii

- ²¹ Si oblíti sumus nomen Dei nostri,
et si expándimus manus nostras ad deum aliénus:
²² Nonne Deus requíret ista?
ipse enim novit abscóndita cordis.
Quóniam propter te mortificámur tota die:
æstimáti sumus sicut oves occisió nis.

- ²³ Exsúrge, quare obdórmis, Dómine?
exsúrge, et ne repéllas in finem.
- ²⁴ Quare fáciem tuam avértis,
oblívísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?
- ²⁵ Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra:
conglutinátus est in terra venter noster.
- ²⁶ Exsúrge, Dómine, ádiuva nos:
et rédime nos propter nomen tuum.

Ad Vesperas

Ps 122

¹ *Cánticum gráduum.*

- Ad te levávi óculos meos,
qui hábitas in cælis.
- ² Ecce sicut óculi servórum
in mánibus dominórum suórum:
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dómínæ suæ:
ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, donec misereátur nostri.
- ³ Miserére nostri, Dómine, miserére nostri:
quia multum repléti sumus despectiône:
- ⁴ Quia multum repléta est ánima nostra:
oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Ps 123

¹ *Cánticum gráduum.*

- Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël:
- ² nisi quia Dóminus erat in nobis:
Cum exsúrgerent hómines in nos,
- ³ forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos,
- ⁴ fórsitan aqua absorbuíssent nos.
- ⁵ Torréntem pertransívit ánima nostra:
fórsitan pertransíssent ánima nostra aquam intolerábilem.
- ⁶ Benedíctus Dóminus,
qui non dedit nos in captiόνem déntibus eórum.

- ⁷ Ánima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est,
et nos liberáti sumus.
- ⁸ Adiutórium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram.

Ps 124

¹ *Cánticum gráduum.*

- Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion:
non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ierúsalem.
- ² Montes in circúitu eius:
et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sáeculum.
- ³ Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem iustórum:
ut non exténdant iusti ad iniquitátem manus suas.
- ⁴ Bénefac, Dómine, bonis,
et rectis corde.
- ⁵ Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem:
pax super Israël.

Ps 125

¹ *Cánticum gráduum.*

- In converténdo Dóminus captivitátem Sion:
facti sumus sicut consoláti:
- ² Tunc replétum est gáudio os nostrum:
et lingua nostra exsultatióne.
Tunc dicent inter gentes:
Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
- ³ Magnificávit Dóminus fácere nobíscum:
facti sumus lætántes.
- ⁴ Convérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torrens in Austro.
- ⁵ Qui sémant in lácrimis,
in exsultatióne metent.
- ⁶ Eúntes ibant et flebant,
mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne,
portántes manípulos suos.

Ps 126

¹ *Cánticum gráduum Salomónis.*

Nisi Dóminus ædificáverit domum,
in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem,
frustra vígilat qui custódit eam.

² Vanum est vobis ante lucem súrgere:
súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum:

³ ecce hæréditas Dómini, filii: merces, fructus ventris.

⁴ Sicut sagíttæ in manu poténtis:
ita filii excussórum.

⁵ Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:
non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ad Completórium

Ps 11

¹ *In finem, pro octáva.* *Psalmus David.*

² Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit sanctus:
quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

³ Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum:
lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

⁴ Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa,
et línguam magníloquam.

⁵ Qui dixérunt: Línguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt,
quis noster dóminus est?

⁶ Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum,
nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári:
fiduciáliter agam in eo.

- ⁷ Elóquia Dómini, elóquia casta:
argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
- ⁸ Tu, Dómine, servábis nos: et custódies nos
a generatióne hac in ætérnum.
- ⁹ In circúitu ímpii ámbulant:
secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Ps 12

- ¹ *In finem.*
Psalmus David.

- Úsquequo, Dómine, oblivísceris me in finem?
Úsquequo avértis faciém tuam a me?
- ² Quámdui ponam consília in ánima mea,
dolórem in corde meo per diem?
- ³ Úsquequo exaltábitur inimícus meus super me?
- ⁴ réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.
Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte:
- ⁵ nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero:
- ⁶ ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi:
et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ps 15

- ¹ *Títuli inscríptio,*
ipsi David.

- Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te.
- ² Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
- ³ Sanctis, qui sunt in terra eius,
mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
- ⁴ Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum:
póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus,
nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
- ⁵ Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei:
tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

- ⁶ Funes cecidérunt mihi in præcláris:
étenim hærédiſas mea præclára eſt mihi.
- ⁷ Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum:
ínſuper et uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.
- ⁸ Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper:
quóniam a dextris eſt mihi, ne commóvear.
- ⁹ Propter hoc lætátum eſt cor meum, et exſultávit lingua mea:
ínſuper et caro mea requiéſcet in ſpe.
- ¹⁰ Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno:
nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiόνem.
- ¹¹ Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo:
delectatiónes in délixtera tua uſque in finem.

FÉRIA QUARTA

Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 44

¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.
Filiis Core, ad intelléctum. Cánticum pro dilécto.*

i

- ² Eructávit cor meum verbum bonum:
dico ego ópera mea Regi.
Lingua mea cálamus scribæ,
velóciter scribéntis.
- ³ Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis:
proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
- ⁴ Accíngere gládio tuo super femur tuum,
potentíssime.
- ⁵ Spécie tua et pulchritúdine tua
inténde, próspere procéde, et regna,
Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam:
et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.
- ⁶ Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent,
in corda inimicórum Regis.
- ⁷ Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi:
virga directiónis virga regni tui.
- ⁸ Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem:
proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
- ⁹ Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis:
- ¹⁰ ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.
Ástitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto:
circúmdata varietáte.

ii

- ¹¹ Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam:
et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.
- ¹² Et concupíscet Rex decórem tuum:
quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

- 13 Et filiae Tyri in munéribus
vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.
14 Omnis glória eius filiae Regis ab intus,
in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
15 Adducéntur Regi vírgines post eam:
próximæ eius afferéntur tibi.
16 Afferéntur in lætítia et exsultatióne:
adducéntur in templum Regis.
17 Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii:
constítues eos príncipes super omnem terram.
18 Mémoires erunt nóminis tui
in omni generatióne et generatióne.
Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum:
et in sáculum sáculi.

Ps 45

- 1 *In finem, filiis Core, pro arcánis.*
Psalmus.
- 2 Deus noster refúgium, et virtus:
adiútor in tribulatióne, quæ invenérunt nos nimis.
3 Propterea non timébimus dum turbábitur terra:
et transferéntur montes in cor maris.
4 Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum:
conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.
5 Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei:
sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
6 Deus in médio eius, non commovébitur:
adiuvábit eam Deus mane dilúculo.
7 Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna:
dedit vocem suam, mota est terra.
8 Dóminus virtútum nobíscum:
suscéptor noster Deus Iacob.
9 Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram:
10 áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, et confrínget arma:
et scuta combúret igni.
11 Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus:
exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

- 12 Dóminus virtútum nobiscum:
suscéptor noster Deus Iacob.

Ps 47

- 1 *Psalmus cántici.*
Filiis Core, secúnda sábbati.
- 2 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis
in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.
- 3 Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion,
látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
- 4 Deus in dómibus eius cognoscétur,
cum suscípiet eam.
- 5 Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt:
convenérunt in unum.
- 6 Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt:
- 7 tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis:
- 8 in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
- 9 Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri:
Deus fundávit eam in ætérnum.
- 10 Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam,
in médio templi tui.
- 11 Secúndum nomen tuum, Deus, sic et laus tua in fines terræ:
iustítia plena est délixtera tua.
- 12 Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Iudæ,
propter iudícia tua, Dómine.
- 13 Circúmdate Sion, et complectímini eam:
narráte in túrribus eius.
- 14 Pónite corda vestra in virtúte eius:
et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.
- 15 Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáeculum sáeculi:
ipse reget nos in sáecula.

Ps 48

¹ *In finem, filiis Core.*
Psalmus.

i

- ² Audíte hæc, omnes gentes:
áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem:
- ³ Quique terrígenæ, et filii hóminum:
simul in unum dives et pauper.
- ⁴ Os meum loquétur sapiéntiam:
et meditátio cordis mei prudéntiam.
- ⁵ Inclinábo in parábolam aurem meam:
apériam in psaltério propositiónem meam.
- ⁶ Cur tímébo in die mala?
iníquitas calcáneí mei circúmdabit me:
- ⁷ Qui confídunt in virtúte sua:
et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.
- ⁸ Frater non rédimít, rédimet homo:
non dabit Deo placatióem suam.
- ⁹ Et prétium redemptiósni animæ suæ:
¹⁰ et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.
- ¹¹ Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes:
simul insípiens, et stultus períbunt.
Et relínquent aliénis divítias suas:
- ¹² et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.
Tabernácula eórum in progénie et progénie:
vocavérunt nómina sua in terris suis.
- ¹³ Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit:
comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

ii

- ¹⁴ Hæc via illórum scándalum ipsis:
et póstea in ore suo complacébunt.
- ¹⁵ Sicut oves in inférno pósiti sunt:
mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum iusti in matutíno:
et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
- ¹⁶ Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi,
cum accéperit me.
- ¹⁷ Ne tímúeris, cum dives factus fúerit homo:
et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

- 18 Quóniam cum interférit, non sumet ómnia:
neque descéndet cum eo glória eius.
- 19 Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur:
confitébitur tibi cum beneféceris ei.
- 20 Introíbit usque in progénies patrum suórum:
et usque in ætérnum non vidébit lumen.
- 21 Homo, cum in honóre esset, non intelléxit:
comparátus est iuméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ps 49

¹ *Psalmus Asaph.*

i

- Deus deórum Dóminus locútus est:
et vocávit terram,
A solis ortu usque ad occásum:
- 2 ex Sion spécies decóris eius.
- 3 Deus manifeste véniet:
Deus noster et non silébit.
Ignis in conspéctu eius exardéscet:
et in circúitu eius tempésta válda.
- 4 Advocábit cælum desúrsum:
et terram discernere pópulum suum.
- 5 Congregáte illi sanctos eius:
qui órđinant testaméntum eius super sacrificia.
- 6 Et annuntiábunt cæli iustítiam eius,
quóniam Deus iudex est.
- 7 Audi, pópulus meus, et loquar: Israél, et testificábor tibi:
Deus, Deus tuus ego sum.
- 8 Non in sacrificiis tuis árguam te:
holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
- 9 Non accípiam de domo tua vítulos:
neque de grégibus tuis hircos.
- 10 Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum,
iuménta in móntibus et boves.
- 11 Cognóvi ómnia volatília cæli:
et pulchritúdo agri mecum est.
- 12 Si esuriero, non dicam tibi:
meus est enim orbis terræ, et plenitúdo eius.
- 13 Numquid manducábo carnes taurórum?
aut sánguinem hircórum potábo?

- 14 Ímmola Deo sacrificium laudis:
et redde Altíssimo vota tua.
15 Et ínvoça me in die tribulatiónis:
éruam te, et honorificábis me.

ii

- 16 Peccatóri autem dixit Deus:
Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?
17 Tu vero odísti disciplínam:
et proiecísti sermónes meos retrórsum:
18 Si vidébas furem, currébas cum eo:
et cum adúlteris portiómem tuam ponébas.
19 Os tuum abundávit malítia:
et lingua tua concinnábat dolos.
20 Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum:
21 hæc fecísti, et tácuí.
Existimásti, iníque, quod ero tui símilis:
árguam te, et státuam contra fáciem tuam.
22 Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum:
nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.
23 Sacrificium laudis honorificábit me:
et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Ps 50

- 1 *In finem.*
Psalmus David,
2 *cum venit ad eum Nathan prophéta,*
quando intrávit ad Bethsabée.
3 Miserére mei, Deus,
secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum,
dele iniquitátem meam.
4 Ámplius lava me ab iniquitáte mea:
et a peccáto meo munda me.
5 Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó:
et peccátum meum contra me est semper.
6 Tibi soli peccávi, et malum coram te feci:
ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

- ⁷ Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum:
et in peccátis concépit me mater mea.
- ⁸ Ecce enim veritátem dilexísti:
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
- ⁹ Aspérges me hyssópo, et mundábor:
lavábis me, et super nivem dealbábor.
- ¹⁰ Audítui meo dabis gáudium et lætítiam:
et exsultábunt ossa humiliáta.
- ¹¹ Avérte fáciem tuam a peccátis meis:
et omnes iniquitátes meas dele.
- ¹² Cor mundum crea in me, Deus:
et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
- ¹³ Ne proícias me a fácie tua:
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
- ¹⁴ Redde mihi lætítiam salutáris tui:
et spíritu principáli confírma me.
- ¹⁵ Docébo iníquos vias tuas:
et ímpii ad te converténtur.
- ¹⁶ Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ:
et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.
- ¹⁷ Dómine, lábia mea apéries:
et os meum annuntiábit laudem tuam.
- ¹⁸ Quóniam si voluísseis sacrificium, dedíssem útique:
holocáustis non delectáberis.
- ¹⁹ Sacrificium Deo spíritus contribulátus:
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
- ²⁰ Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion:
ut ædificéntur muri Ierúsalem.
- ²¹ Tunc acceptábis sacrificium iustítiæ, oblatiónes, et holocáusta:
tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Ad Laudes I

Ps 96

- ¹ *Huic David,
quando terra eius restitúta est.*

Dóminus regnávit, exsúltet terra:
læténtur ínsulæ multæ.

- ² Nubes, et caligo in circúitu eius:
iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.
- ³ Ignis ante ipsum præcédet,
et inflammábit in circúitu inimícos eius.
- ⁴ Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ:
vidit, et commóta est terra.
- ⁵ Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini:
a fácie Dómini omnis terra.
- ⁶ Annuntiavérunt cæli iustítiam eius:
et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.
- ⁷ Confundántur omnes, qui adórant sculptília:
et qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum, omnes ángeli eius:
- ⁸ audívit, et lætáta est Sion.
Et exsultavérunt filíæ Iudæ,
propter iudícia tua, Dómine:
- ⁹ Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram:
nimis exaltátus es super omnes deos.
- ¹⁰ Qui dilígitis Dóminum, odíte malum:
custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
- ¹¹ Lux orta est iusto,
et rectis corde lætítia.
- ¹² Lætámini, iusti, in Dómino:
et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ps 64

- ¹ *In finem.*
Psalmus David,
cánticum Ieremíæ et Ezechiélis pópulo transmigratiónis,
cum incíperent exíre.
- ² Te decet hymnus, Deus, in Sion:
et tibi reddétur votum in Ierúsalem.
- ³ Exáudi oratióem meam:
ad te omnis caro véniet.
- ⁴ Verba iniquórum prævaluérunt super nos:
et impietátibus nostris tu propitiáberis.
- ⁵ Beátus, quem elegísti, et assumpsísti:
inhabitábit in átriis tuis.

- Replébimur in bonis domus tuæ:
sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
- ⁶ Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
- ⁷ Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia:
⁸ qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum eius.
- ⁹ Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis:
éxitus matutíni, et véspere delectábis.
- ¹⁰ Visitásti terram, et inebriásti eam:
multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum:
quóniam ita est præparátio eius.
- ¹¹ Rivos eius inébria, multíplica genímima eius:
in stillicídiis eius lætábitur gérmínans.
- ¹² Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ:
et campi tui replebúntur ubertáte.
- ¹³ Pinguéscent speciósa desérta:
et exsultatióne colles accingéntur.
- ¹⁴ Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto:
clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ps 100

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Misericórdiam, et iudícium
cantábo tibi, Dómine:
- ² Psallam, et intélligam in via immaculáta,
quando vénies ad me.
Perambulábam in innocéntia cordis mei,
in médio domus meæ.
- ³ Non proponébam ante óculos meos rem iniústam:
faciéntes prævaricatiónes odívi.
- ⁴ Non adhæsit mihi cor pravum:
declinántem a me malignum non cognoscébam.
- ⁵ Detrahéntem secréto próximo suo,
hunc persequébar.
Supérbo óculo, et insatiábili corde,
cum hoc non edébam.
- ⁶ Óculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum:
ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

- ⁷ Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam:
qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.
⁸ In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ:
ut dispéderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Cánticum Iudith

Liber Iudith 16:15-21

- ¹⁵ Hymnum cantémus Dómino,
hymnum novum cantémus Deo nostro.
¹⁶ Adonái Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua:
et quem superáre nemo potest.
¹⁷ Tibi sérviat omnis creatúra tua,
quia dixísti, et facta sunt:
Misísti spíritum tuum, et creáta sunt:
et non est qui resístat voci tuæ.
¹⁸ Montes a fundaméntis movebúntur cum aquis:
petræ, sicut cera, liquéscent ante fáciem tuam.
¹⁹ Qui autem timent te,
magni erunt apud te per ómnia.
²⁰ Væ genti insurgénti super genus meum: Dóminus enim omnípotens vindicábit in eis,
in die iudícii visitábit illos.
²¹ Dabit enim ignem et vermes in carnes eórum,
ut urántur et séntiant usque in sempitérnum.

Ps 145

- ¹ *Allelúia,*
Aggæi et Zachariæ.
² Lauda, ánima mea, Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea:
psallam Deo meo quámndiu fuero.
Nolíte confidere in princípibus:
³ in fíliis hóminum, in quibus non est salus.
⁴ Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam:
in illa die períbunt omnes cogitatíones eórum.
⁵ Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, spes eius in Dómino, Deo ipsíus:
⁶ qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.
⁷ Qui custódit veritátem in sáeculum, facit iudícium iniúriam patiéntibus:
dat escam esuriéntibus.

- Dóminus solvit compeditos:
⁸ Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos,
Dóminus díligit iustos.
⁹ Dóminus custódit ádvenas, pupillum et víduam suscípiet:
et vias peccatórum dispérdet.
¹⁰ Regnábit Dóminus in sácula: Deus tuus, Sion,
in generatióem et generatióem.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 64 pg. 89

Ps 100 pg. 90

Cánticum Annæ

Liber Primus Regum 2:1-10

- ¹ Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo.
Dilatátum est os meum super inimícos meos:
quia lætáta sum in salutári tuo.
² Non est sanctus, ut est Dóminus, neque enim est álius extra te,
et non est fortis sicut Deus noster.
³ Nolíte multiplicáre loqui sublímia
gloriántes:
Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum Dóminus est,
et ipsi præparántur cogitatióes.
⁴ Arcus fórtium superátus est,
et infirmi accíncti sunt róbores.
⁵ Repléti prius, pro pánibus se locavérunt:
et famélici saturáti sunt:

- Donec stérilis péperit plúrimos:
et quæ multos habébat filios, infirmáta est.
- ⁶ Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et redúcit.
- ⁷ Dóminus páuperem facit et ditat,
humíliat et súblevat.
- ⁸ Súscitat de púlvere egénium,
et de stércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus,
et sólum glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ,
et pósuit super eos orbem.
- ⁹ Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt:
quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
- ¹⁰ Dóminum formidábunt adversáarii eius:
et super ipsos in cælis tonábit.
Dóminus iudicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo,
et sublimábit cornu christi sui.

Ps 145 pg. 91

Ad Primam

Ps 25

- ¹ *In finem.*
Psalmus David.

- Iúdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingrèssus sum:
et in Dómino sperans non infirmábor.
- ² Proba me, Dómine, et tenta me:
ure renes meos et cor meum.
- ³ Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est:
et complácu in veritáte tua.
- ⁴ Non sedi cum concílio vanitátis:
et cum iníqua geréntibus non introíbo.
- ⁵ Odívi ecclésiám malignántium:
et cum ímpiis non sedébo.

- ⁶ Lavábo inter innocéntes manus meas:
et circúmdabo altáre tuum, Dómine:
- ⁷ Ut áudiam vocem laudis,
et enárrem univérsa mirábília tua.
- ⁸ Dómine, diléxi decórem domus tuæ,
et locum habitatiónis glóriæ tuæ.
- ⁹ Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam,
et cum viris sánguinum vitam meam:
- ¹⁰ In quorum mánibus iniquitátes sunt:
déktera eórum repléta est munéribus.
- ¹¹ Ego autem in innocéntia mea ingrédessus sum:
rédime me, et miserére mei.
- ¹² Pes meus stetit in dirécto:
in ecclésiis benedícam te, Dómine.

Ps 51

- ¹ *In finem.*
Intelléctus David,
² *cum venit Doëg Idumæus, et nuntiávit Sauli:*
Venit David in domum Achímelech.
- ³ Quid gloriáris in malítia,
qui potens es in iniquitáte?
- ⁴ Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua:
sicut novácula acúta fecísti dolum.
- ⁵ Dilexísti malítiam super benignitátem:
iniquitátem magis quam loqui æquitátem.
- ⁶ Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis,
lingua dolósa.
- ⁷ Proptérea Deus déstruet te in finem,
evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: et radicem tuam de terra vivéntium.
- ⁸ Vidébunt iusti, et timébunt, et super eum ridébunt, et dicent:
- ⁹ Ecce homo, qui non pósuit Deum adiutórem suum:
Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum:
et præváluit in vanitáte sua.
- ¹⁰ Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei,
sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sáeculum sáeculi.
- ¹¹ Confitébor tibi in sáeculum, quia fecísti:
et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ps 52

- ¹ *In finem,
pro Maëleth intelligéntiæ David.*

Dixit insípiens in corde suo:

Non est Deus.

- ² Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitatibus:
non est qui fáciat bonum.

- ³ Deus de cælo prospéxit super filios hóminum:
ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

- ⁴ Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt:
non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

- ⁵ Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem,
qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

- ⁶ Deum non invocavérunt:
illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent:
confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

- ⁷ Quis dabit ex Sion salutáre Israël?

cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 96 (str. 88), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 53

- ¹ *In finem, in carmínibus.*

Intelléctus David,

- ² *cum veníssent Ziphæi, et dixíssent ad Saul:
Nonne David absconditus est apud nos?*

- ³ Deus, in nómine tuo salvum me fac,
et in virtúte tua iúdica me.

- ⁴ Deus, exáudi oratióem meam:
áuribus pércipe verba oris mei.

- ⁵ Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam,
et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

- ⁶ Ecce enim Deus ádiuvat me,
et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
⁷ Avérte mala inimícis meis:
et in veritáte tua dispérde illos.
⁸ Voluntárie sacrificábo tibi,
et confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum est.
⁹ Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me,
et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Ps 54

- ¹ *In finem, in carmínibus.*
Intelléctus David.

i

- ² Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecationem meam:
³ inténde mihi, et exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea:
⁴ et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes:
et in ira molésti erant mihi.
⁵ Cor meum conturbátum est in me:
et formído mortis cécidit super me.
⁶ Timor et tremor venérunt super me:
et contexérunt me ténebræ.
⁷ Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ,
et volábo, et requiéscam?
⁸ Ecce elongávi fúgiens:
et mansi in solitúdine.
⁹ Exspectábam eum, qui salvum me fecit
a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.
¹⁰ Præcípita, Dómine, dívide línguas eórum:
quóniam vidi iniquitátem, et contradicióem in civitáte.
¹¹ Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas:
et labor in médio eius, et iniustítia.
¹² Et non defécit de platéis eius
usúra, et dolus.
¹³ Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi,
sustinúissem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset,
abscondíssem me fórsitan ab eo.

- 14 Tu vero homo unánimis,
dux meus, et notus meus:
15 Qui simul mecum dulces capiébas cibos:
in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
16 Véniat mors super illos:
et descéndant in inférnum vivéntes:
Quóniam nequítiae in habitáculis eórum:
in médio eórum.

ii

- 17 Ego autem ad Deum clamávi:
et Dóminus salvábit me.
18 Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo:
et exáudiet vocem meam.
19 Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi:
quóniam inter multos erant mecum.
20 Exáudiet Deus, et humiliábit illos,
qui est ante saécula.
Non enim est illis commutátio, et non timuérunt Deum:
21 exténdit manum suam in retribuendo.
22 Contaminavérunt testaméntum eius, divísi sunt ab ira vultus eius:
et appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes eius super óleum:
et ipsi sunt iácula.
23 Iacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet:
non dabit in aetérnum fluctuatióinem iusto.
24 Tu vero, Deus, dedúces eos,
in púteum intéritus.
Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos:
ego autem sperábo in te, Dómine.

Ad Sextam

Ps 55

- ¹ *In finem, pro pópulo qui a sanctis longe factus est.
David in tituli inscriptiõnem,
cum tenuérunt eum Allophyli in Geth.*
- ² Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo:
tota die impúgnans tribulávit me.
- ³ Conculcavérunt me inimíci mei tota die:
quóniam multi bellántes advérsus me.
- ⁴ Ab altitúdine diéi timébo:
ego vero in te sperábo.
- ⁵ In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi:
non timébo quid fáciat mihi caro.
- ⁶ Tota die verba mea execrabántur:
advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.
- ⁷ Inhabitábunt et abscondent:
ipsi calcáneum meum observábunt.
- ⁸ Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos:
in ira pópulos confrínges.
- ⁹ Deus, vitam meam annuntiávi tibi:
posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,
Sicut et in promissióne tua:
- ¹⁰ tunc converténtur inimíci mei retrórsum:
In quacúmque die invocávero te:
ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.
- ¹¹ In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem:
in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
- ¹² In me sunt, Deus, vota tua,
quæ reddam, laudatiónes tibi.
- ¹³ Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu:
ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ps 56

- ¹ *In finem, ne dispérdas.
David in tituli inscriptiōnem,
cum fúgeret a fácie Saul in spelúncam.*
- ² Miserére mei, Deus, miserére mei:
quóniam in te confidit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo,
donec tránseat iníquitas.
- ³ Clamábo ad Deum altíssimum:
Deum qui benefécit mihi.
- ⁴ Misit de cælo, et liberávit me:
dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam,
- ⁵ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ:
et lingua eórum gládius acútus.
- ⁶ Exaltáre super cælos, Deus,
et in omnem terram glória tua.
- ⁷ Láqueum paravérunt pédibus meis:
et incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam:
et incidérunt in eam.
- ⁸ Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum:
cantábo, et psalmum dicam.
- ⁹ Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara:
exsúrgam dilúculo.
- ¹⁰ Confitébor tibi in pópulis, Dómine:
et psalmum dicam tibi in géntibus:
- ¹¹ Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,
et usque ad nubes véritas tua.
- ¹² Exaltáre super cælos, Deus:
et super omnem terram glória tua.

Ps 57

- ¹ *In finem, ne dispérdas.
David in tituli inscriptiōnem.*
- ² Si vere útique iustítiam loquúmini:
recta iudicáte, fílii hóminum.

- ³ Étenim in corde iniquitátes operámini:
in terra iniustítias manus vestræ concínnant.
- ⁴ Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero:
locúti sunt falsa.
- ⁵ Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis:
sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,
- ⁶ Quæ non exáudiet vocem incantántium:
et venéfici incantántis sapiénter.
- ⁷ Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum:
molas leónum confrínget Dóminus.
- ⁸ Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens:
inténdit arcum suum donec infirméntur.
- ⁹ Sicut cera, quæ fluit, auferéntur:
supercécidit ignis, et non vidérunt solem.
- ¹⁰ Priúsqvam intellígerent spinæ vestræ rhamnum:
sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
- ¹¹ Lætábitur iustus cum víderit vindíctam:
manus suas lavábit in ságuine peccatóris.
- ¹² Et dicet homo: Si útique est fructus iusto:
útique est Deus iúdicans eos in terra.

Ad Nonam

Ps 58

- ¹ *In finem, ne dispérdas.*
David in tituli inscriptiōnem,
quando misit Saul et custodívit domum eius ut eum interficeret.

i

- ² Éripe me de inimícis meis, Deus meus:
et ab insurgéntibus in me líbera me.
- ³ Éripe me de operántibus iniquitátem:
et de viris ságuinum salva me.
- ⁴ Quia ecce cepérunt ánimam meam:
irruérunt in me fortes.
- ⁵ Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine:
sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.
- ⁶ Exsúrge in occúrsum meum, et vide:
et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël,

- Inténde ad visitándas omnes gentes:
non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
- 7 Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes:
et circuíbunt civitátem.
- 8 Ecce loquéntur in ore suo, et gládus in lábiis eórum:
quóniam quis audívit?
- 9 Et tu, Dómine, deridébis eos:
ad níhilum dedúces omnes gentes.
- 10 Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia, Deus, suscéptor meus es:
- 11 Deus meus, misericórdia eius prævéniét me.

ii

- 12 Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos:
nequándo obliviscántur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua:
et depóne eos, protéctor meus, Dómine:
- 13 Delíctum oris eórum, sermónem labiórú ipsórum:
et comprehendántur in supérbia sua.
Et de execratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne:
- 14 in ira consummatiónis, et non erunt.
Et scient quia Deus dominábitur Iacob:
et fínium terræ.
- 15 Converténtur ad vésperam, et famem patiéntur ut canes:
et circuíbunt civitátem.
- 16 Ipsi dispergéntur ad manducándum:
si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.
- 17 Ego autem cantábo fortitúdinem tuam:
et exsultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus,
et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
- 18 Adiútor meus, tibi psallam, quia, Deus, suscéptor meus es:
Deus meus, misericórdia mea.

Ps 59

- ¹ *In finem, pro his qui immutabúntur,
in títuli inscriptiόνem ipsi David, in doctrínam,*
- ² *cum succéndit Mesopotámiam Syríæ et Sobal,
et convértit Ioab, et percússit Idumæam in valle Salinarum duódecim míllia.*
- ³ Deus, repulísti nos, et destruxísti nos:
irátus es, et misértus es nobis.
- ⁴ Commovísti terram, et conturbásti eam:
sana contritiónes eius, quia commóta est.
- ⁵ Ostendísti pópulo tuo dura:
potásti nos vino compunctiόνis.
- ⁶ Dedísti metuéntibus te significatióem:
ut fúgiant a fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui:
- ⁷ salvum fac délixtera tua, et exáudi me.
- ⁸ Deus locútus est in sancto suo:
lætábor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.
- ⁹ Meus est Gálaad, et meus est Manásses:
et Éphraim fortitúdo cápitis mei.
Iuda rex meus:
- ¹⁰ Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum:
mihi alienígenæ súbditi sunt.
- ¹¹ Quis dedúcet me in civitátem munitam?
quis dedúcet me usque in Idumæam?
- ¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos?
et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris?
- ¹³ Da nobis auxiliúm de tribulatióne:
quia vana salus hóminis.
- ¹⁴ In Deo faciémus virtútem:
et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Ad Vesperas

Ps 127

¹ *Cánticum gráduum.*

Beáti omnes, qui timent Dóminum,
qui ámbulant in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum quia manducábis:
beátus es, et bene tibi erit.

³ Uxor tua sicut vitis abúndans,
in latéribus domus tuæ.
Fílii tui sicut novéllæ olivárum,
in circúitu mensæ tuæ.

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion:
et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

⁶ Et vídeas filios filiórum tuórum,
pacem super Israël.

Ps 128

¹ *Cánticum gráduum.*

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea,
dicat nunc Israël:

² Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea:
étenim non potuérunt mihi.

³ Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres:
prolongavérunt iniquitátem suam.

⁴ Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum:

⁵ confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

⁶ Fiant sicut fœnum tectórum:
quod priúsqvam evellátur, exáruit:

⁷ De quo non implévit manum suam qui metit,
et sinum suum qui manípulos cólligit.

⁸ Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos:
benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ps 129¹ *Cánticum gráduum.*

- De profúndis clamávi ad te, Dómine:
² Dómine, exáudi vocem meam:
Fiant aures tuæ intendéntes,
in vocem deprecationis meæ.
³ Si iniquitátes observáveris, Dómine:
Dómine, quis sustinébit?
⁴ Quia apud te propitiátio est:
et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo eius:
⁵ sperávit ánima mea in Dómino.
⁶ A custódia matutína usque ad noctem:
speret Israë! in Dómino.
⁷ Quia apud Dóminum misericórdia:
et copiósa apud eum redemptio.
⁸ Et ipse rédimet Israë!,
ex ómnibus iniquitátibus eius.

Ps 130¹ *Cánticum gráduum David.*

- Dómine, non est exaltátum cor meum:
neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis:
neque in mirábilibus super me.
² Si non humíliter sentiébam:
sed exaltávi ánimam meam:
Sicut ablactátus est super matre sua,
ita retribútio in ánima mea.
³ Speret Israë! in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sáeculum.

Ps 131

¹ *Cánticum gráduum.*

- Meménto, Dómine, David,
et omnis mansuetúdinis eius:
- ² Sicut iurávit Dómino,
votum vovit Deo Iacob:
- ³ Si introíero in tabernáculum domus meæ,
si ascéndero in lectum strati mei:
- ⁴ Si dédero somnum óculis meis,
et pálpebris meis dormitatióem:
- ⁵ Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino,
tabernáculum Deo Iacob.
- ⁶ Ecce audívimus eam in Éphrata:
invénimus eam in campis silvæ.
- ⁷ Introíbimus in tabernáculum eius:
adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes eius.
- ⁸ Surge, Dómine, in réquiem tuam,
tu et arca sanctificatióis tuæ.
- ⁹ Sacerdótes tui induántur iustítiam:
et sancti tui exsúltent.
- ¹⁰ Propter David, servum tuum,
non avértas fáciem christi tui.
- ¹¹ Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam:
de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
- ¹² Si custodíerint filii tui testaméntum meum,
et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum,
sedébunt super sedem tuam.
- ¹³ Quóniam elégit Dóminus Sion:
elégit eam in habitatióem sibi.
- ¹⁴ Hæc réquies mea in sæculum sæculi:
hic habitábo quóniam elégi eam.
- ¹⁵ Víduam eius benedicens benedícam:
páuperes eius saturábo pánibus.
- ¹⁶ Sacerdótes eius índuam salutári:
et sancti eius exsultatióne exsultábunt.
- ¹⁷ Illuc prodúcam cornu David,
parávi lucérnam christo meo.
- ¹⁸ Inimícos eius índuam confusióne:
super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Ad Completórium

Ps 33

¹ *Davídi,*
cum immutávit vultum suum coram Achímelech, et dimísit eum, et ábiit.

i

- ² Benedícam Dóminum in omni témpore:
semper laus eius in ore meo.
- ³ In Dómino laudábitur ánima mea:
áudiant mansuétí, et læténtur.
- ⁴ Magnificáte Dóminum mecum:
et exaltémus nomen eius in idípsum.
- ⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me:
et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.
- ⁶ Accédite ad eum, et illuminámini:
et fácies vestræ non confundéntur.
- ⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum:
et de ómnibus tribulatió nibus eius salvávit eum.
- ⁸ Immíttet ángelus Dómini in circúitu tíméntium eum:
et erípiet eos.
- ⁹ Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus:
beátus vir, qui sperat in eo.
- ¹⁰ Tíméte Dóminum, omnes sancti eius:
quóniam non est inópia tíméntibus eum.
- ¹¹ Dívites eguérunt et esuriérunt:
inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

ii

- ¹² Veníte, filii, audíte me:
timórem Dómini docébo vos.
- ¹³ Quis est homo qui vult vitam:
diligít dies vidére bonos?
- ¹⁴ Próhibe língua m tuam a malo:
et lábia tua ne loquántur dolum.
- ¹⁵ Divérte a malo, et fac bonum:
inquíre pacem, et perséquare eam.
- ¹⁶ Óculi Dómini super iustos:
et aures eius in preces eórum.

- 17 Vultus autem Dómini super faciéntes mala:
ut perdat de terra memóriam eórum.
- 18 Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos:
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.
- 19 Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde:
et húmiles spíritu salvábit.
- 20 Multæ tribulatióes iustórum:
et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
- 21 Custódit Dóminus ómnia ossa eórum:
unum ex his non conterétur.
- 22 Mors peccatórum péssima:
et qui odérunt iustum, delínquent.
- 23 Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum:
et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ps 60

- 1 *In finem.*
In hymnis David.
- 2 Exáudi, Deus, deprecatióem meam:
inténde oratióni meæ.
- 3 A finibus terræ ad te clamávi:
dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
- 4 Deduxísti me, quia factus es spes mea:
turris fortitúdinis a fácie inimíci.
- 5 Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula:
prótegar in velaménto alárum tuárum.
- 6 Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam:
dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
- 7 Dies super dies regis adícies:
annos eius usque in diem generatióis et generatióis.
- 8 Pérmānet in ætérnum in conspéctu Dei:
misericórdiam et veritátem eius quis requíret?
- 9 Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi:
ut reddam vota mea de die in diem.

FÉRIA QUINTA

Ad Matutinum

Ps 94 pg. 4

Ps 61

¹ *In finem, pro Idíthun.*
Psalmus David.

² Nonne Deo subiécta erit ánima mea?
ab ipso enim salutáre meum.

³ Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus:
suscéptor meus, non movébor ámplius.

⁴ Quoúsque irrúitis in hóminem?
interficitis univérsi vos: tamquam paríeti inclináto et macería depúlsæ?

⁵ Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti:
ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

⁶ Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea:
quóniam ab ipso patiéntia mea.

⁷ Quia ipse Deus meus, et salvátor meus:
adiútor meus, non emigrábo.

⁸ In Deo salutáre meum, et glória mea:
Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

⁹ Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra:
Deus adiútor noster in ætérnum.

¹⁰ Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris:
ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

¹¹ Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere:
divítia si áffluant, nolíte cor appónere.

¹² Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia:

¹³ quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Ps 65

¹ *In finem. Cánticum psalmi resurrectionis.*

i

² Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius:
date glóriam laudi eius.

- ³ Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine!
in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
- ⁴ Omnis terra adóret te, et psallat tibi:
psalmum dicat nómini tuo.
- ⁵ Veníte, et vidéte ópera Dei:
terríbilis in consíliis super fílios hóminum.
- ⁶ Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede:
ibi lætábimur in ipso.
- ⁷ Qui domináthur in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super gentes respíciunt:
qui exásperant non exalténtur in semetípsis.
- ⁸ Benedícite, gentes, Deum nostrum:
et audítam fácite vocem laudis eius:
- ⁹ Qui pósuit ánimam meam ad vitam:
et non dedit in commotióne pedes meos.
- ¹⁰ Quóniam probásti nos, Deus:
igne nos examinásti, sicut examináthur argéntum.
- ¹¹ Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro:
- ¹² imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem et aquam:
et eduxísti nos in refrigeríum.

ii

- ¹³ Introíbo in domum tuam in holocáustis:
- ¹⁴ reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum,
in tribulatióne mea.
- ¹⁵ Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum:
ófferam tibi boves cum hircis.
- ¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
- ¹⁷ Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi sub lingua mea.
- ¹⁸ Iniquitátem si aspéxi in corde meo,
non exáudiet Dóminus.
- ¹⁹ Proptérea exaudivit Deus,
et atténdit voci deprecatióis meæ.
- ²⁰ Benedíctus Deus,
qui non amóvit oratióne meam, et misericórdiam suam a me.

Ps 67

¹ *In finem.*

Psalmus cántici ipsi David.

i

² Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius,
et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

³ Sicut déficit fumus, deficiant:

sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

⁴ Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei:
et delecténtur in lætítia.

⁵ Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius:

iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius:

⁶ turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum, et iúdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo:

⁷ Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine,

simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.

⁸ Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui,
cum pertransíres in desérto:

⁹ Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai,
a fácie Dei Israël.

¹⁰ Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hæreditáti tuæ:
et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

¹¹ Animália tua habitábunt in ea:

parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

ii

¹² Dóminus dabit verbum evangelizántibus,
virtúte multa.

¹³ Rex virtútum dilécti dilécti:

et speciéi domus dividere spólia.

¹⁴ Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ,
et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

¹⁵ Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon:

¹⁶ mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis:

¹⁷ ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo:

étenim Dóminus habitábit in finem.

- 18 Currus Dei decem millibus múltiplex, millia lætántium:
Dóminus in eis in Sina in sancto.
- 19 Ascendísti in altum, cepísti captivitátem:
accepísti dona in homínibus:
Étenim non credéntes,
inhabitáre Dóminum Deum.
- 20 Benedíctus Dóminus die quotídie:
prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
- 21 Deus noster, Deus salvos faciéndi:
et Dómini Dómini éxitus mortis.
- 22 Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum:
vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
- 23 Dixit Dóminus: Ex Basan convértam,
convértam in profúndum maris:
- 24 Ut intingátur pes tuus in sáanguine:
lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

iii

- 25 Vidérunt ingrèssus tuos, Deus,
ingrèssus Dei mei: regis mei qui est in sancto.
- 26 Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus,
in médio iuvenulárum tympanistriárum.
- 27 In ecclésiis benedícite Deo Dómino,
de fóntibus Israël.
- 28 Ibi Béniamin adolescéntulus,
in mentis excéssu.
Príncipes Iuda, duces eórum:
príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
- 29 Manda, Deus, virtúti tuæ:
confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
- 30 A templo tuo in Ierúsalem,
tibi ófferent reges múnera.
- 31 Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum:
ut exclúdent eos, qui probáti sunt argénto.
- 32 Díssipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægýpto:
Æthiópia præveniet manus eius Deo.
- 33 Regna terræ, cantáte Deo:
psállite Dómino.
- 34 Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli,
ad Oriéntem.
- 35 Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël,
magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

- ³⁶ Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, benedíctus Deus.

Ps 68

- ¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.*
David.

i

- ² Salvum me fac, Deus:
quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.
- ³ Infixus sum in limo profúndi:
et non est substántia.
Veni in altitúdinem maris:
et tempésta demérsit me.
- ⁴ Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ:
defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.
- ⁵ Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei,
qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste:
quæ non rápui, tunc exsolvébam.
- ⁶ Deus, tu scis insipiéntiam meam:
et delícta mea a te non sunt abscondita.
- ⁷ Non erubéscant in me qui expéctant te, Dómine,
Dómine virtútum.
Non confundántur super me
qui quærunte te, Deus Israël.
- ⁸ Quóniam propter te sustínui oppróbrium:
opérui confúsio fáciem meam.
- ⁹ Extráneus factus sum frátribus meis,
et peregrínus fíliis matris meæ.
- ¹⁰ Quóniam zelus domus tuæ comédit me:
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
- ¹¹ Et opérui in ieiúnio ánimam meam:
et factum est in oppróbrium mihi.
- ¹² Et pósui vestiméntum meum cilícium:
et factus sum illis in parábolam.
- ¹³ Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta:
et in me psallébant qui bibébant vinum.
- ¹⁴ Ego vero oratióem meam ad te, Dómine:
tempus benepláciti, Deus.

ii

- In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me,
in veritáte salútis tuæ:
- 15 Éripe me de luto, ut non infígar:
líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.
- 16 Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum:
neque úrgeat super me púteus os suum.
- 17 Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua:
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.
- 18 Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo:
quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.
- 19 Inténde ánimæ meæ, et líbera eam:
propter inimícos meos éripe me.
- 20 Tu scis imp própérium meum, et confusióne meam,
et reveréntiam meam.
- 21 In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me:
im própérium exspectávit cor meum, et misériam.
Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit:
et qui consolarétur, et non invéni.
- 22 Et dedérunt in escam meam fel:
et in siti mea potavérunt me acéto.
- 23 Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum,
et in retributióne, et in scándalum.
- 24 Obscuréntur óculi eórum ne vídeant:
et dorsum eórum semper incúrva.
- 25 Effúnde super eos iram tuam:
et furor iræ tuæ comprehéndat eos.
- 26 Fiat habitátio eórum desérta:
et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.
- 27 Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt:
et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.
- 28 Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum:
et non intrent in iustítiam tuam.
- 29 Deleántur de libro vivéntium:
et cum iustis non scribántur.

iii

- 30 Ego sum pauper et dolens:
salus tua, Deus, suscepit me.
- 31 Laudábo nomen Dei cum cántico:
et magnificábo eum in laude:

- ³² Et placébit Deo super vítulum novéllum:
córnua producéntem et úngulas.
- ³³ Vídeant páuperes et læténtur:
quærite Deum, et vivet ánima vestra.
- ³⁴ Quóniam exaudívit páuperes Dóminus:
et vinctos suos non despéxit.
- ³⁵ Laudent illum cæli et terra,
mare, et ómnia reptília in eis.
- ³⁶ Quóniam Deus salvam fáciét Sion:
et ædificabúntur civitátes Iuda.
Et inhabitábunt ibi,
et hæreditáte acquírent eam.
- ³⁷ Et semen servórum eius possidébit eam:
et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Ad Laudes I

Ps 97

¹ *Psalmus ipsi David.*

- Cantáte Dómino cánticum novum:
quia mirabilia fecit.
Salvavit sibi dextera eius:
et bráchium sanctum eius.
- ² Notum fecit Dóminus salutáre suum:
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.
- ³ Recordátus est misericórdiæ suæ,
et veritátis suæ dómui Israël.
Vidérunt omnes términi terræ
salutáre Dei nostri.
- ⁴ Iubiláte Deo, omnis terra:
cantáte, et exsultáte, et psállite.
- ⁵ Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi:
- ⁶ in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.
Iubiláte in conspéctu regis Dómini:
- ⁷ moveátur mare, et plenitúdo eius: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.
- ⁸ Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini:
quóniam venit iudicáre terram.

- ⁹ Iudicábit orbem terrárum in iustítia,
et pópulos in æquitáte.

Ps 89

¹ *Orátio Móysi, hóminis Dei.*

- Dómine, refúgium factus es nobis:
a generatióne in generatióne.
- ² Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis:
a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.
- ³ Ne avértas hóminem in humilitátem:
et dixísti: Convertímíni, filii hóminum.
- ⁴ Quóniam mille anni ante óculos tuos,
tamquam dies hestérna, quæ prætériit,
Et custódia in nocte,
⁵ quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.
- ⁶ Mane sicut herba tránseat, mane flóreat, et tránseat:
véspere décidat, indúret et aréscat.
- ⁷ Quia defécimus in ira tua,
et in furóre tuo turbáti sumus.
- ⁸ Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo:
sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.
- ⁹ Quóniam omnes dies nostri defecérunt:
et in ira tua defécimus.
Anni nostri sicut aránea meditabúntur:
¹⁰ dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
Si autem in potentátibus, octogínta anni:
et ámplius eórum, labor et dolor.
Quóniam supervénit mansuetúdo:
et corripiémur.
- ¹¹ Quis novit potestátem iræ tuæ:
et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
- ¹² Déxteram tuam sic notam fac:
et erudíto corde in sapiéntia.
- ¹³ Convértere, Dómine, úsquequo?
et deprecábilis esto super servos tuos.
- ¹⁴ Repléti sumus mane misericórdia tua:
et exultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
- ¹⁵ Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti:
annis, quibus vídimus mala.

- ¹⁶ Réspice in servos tuos, et in ópera tua:
et dírige filios eórum.
- ¹⁷ Et sit splendor Dómini, Dei nostri, super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos:
et opus mánuum nostrárum dírige.

Ps 35

- ¹ *In finem.*
Servo Dómini ipsi David.
- ² Dixit iniústus ut delínquat in semetípso:
non est timor Dei ante óculos eius.
- ³ Quóniam dolóse egit in conspéctu eius:
ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.
- ⁴ Verba oris eius iníquitas, et dolus:
nóluit intelligere ut bene ágeret.
- ⁵ Iniquitátem meditátus est in cubíli suo:
ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
- ⁶ Dómine, in cælo misericórdia tua:
et véritas tua usque ad nubes.
- ⁷ Iustítia tua sicut montes Dei:
iudícia tua abýssus multa.
Hómines, et iuménta salvábis, Dómine:
- ⁸ quemádmoudum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus.
Fílii autem hóminum,
in tégmine alárum tuárum sperábunt.
- ⁹ Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ:
et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.
- ¹⁰ Quóniam apud te est fons vitæ:
et in lúmine tuo vidébimus lumen.
- ¹¹ Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te,
et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.
- ¹² Non véniat mihi pes supérbiæ:
et manus peccatóris non móveat me.
- ¹³ Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem:
expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Cánticum Ieremíæ

Prophetía Ieremíæ 31:10-14

- ¹⁰ Audíte verbum Dómini, gentes,
et annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt:
Et dícite: Qui dispérsit Israël, congregábit eum,
et custódiét eum sicut pastor gregem suum.
- ¹¹ Redémit enim Dóminus Iacob,
et liberávit eum de manu potentióris.
- ¹² Et vénient, et laudábunt in monte Sion:
et cónfluent ad bona Dómini:
Super fruménto, et vino, et óleo,
et foetu pécorum et armentórum:
Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus,
et ultra non esúrient.
- ¹³ Tunc lætábitur virgo in choro,
iúvenes et senes simul:
Et convértam luctum eórum in gáudium,
et consolábor eos, et lætificábo a dolóre suo.
- ¹⁴ Et inebriábo ánimam sacerdótum pinguédine,
et pópulus meus bonis meis adimplébitur.

Ps 146

¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus:
Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudátio.
- ² Ædificans Ierúsalem Dóminus:
dispersiões Israëlís congregábit.
- ³ Qui sanat contrítos corde:
et álligat contritiões eórum.
- ⁴ Qui númerat multitúdinem stellárum:
et ómnibus eis nómina vocat.
- ⁵ Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius:
et sapiéntiæ eius non est númerus.
- ⁶ Suscípíens mansuétos Dóminus:
humílians autem peccatóres usque ad terram.
- ⁷ Præcínite Dómino in confessiõe:
psállite Deo nostro in cíthara.

- ⁸ Qui óperit cælum núbibus:
et parat terræ plúviam.
Qui producit in móntibus fœnum:
et herbam servitúti hóminum.
- ⁹ Qui dat iuméntis escam ipsórum:
et pullis corvórum invocántibus eum.
- ¹⁰ Non in fortitúdine equi voluntátem habébit:
nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
- ¹¹ Beneplácitum est Dómino super timéntes eum:
et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 89 pg. 115

Ps 35 pg. 116

Cánticum Móysis

Liber Exodus 15:1-19

- ¹ Cantémus Dómino: glorióse enim magnificátus est,
equum et ascensórem deiécit in mare.
- ² Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus,
et factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, et glorificábo eum:
Deus patris mei, et exaltábo eum.
- ³ Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen eius,
- ⁴ currus Pharaónis et exércitum eius proiécit in mare:
Elécti príncipes eius submersi sunt in Mari Rubro:
- ⁵ abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
- ⁶ Dextera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: dextera tua, Dómine, percússit inimícum:
- ⁷ et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:

- Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stípulam.
- ⁸ Et in spíritu furóris tui congregatæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens,
congregata sunt abyssi in médio mari.
- ⁹ Dixit inimicus: Pérsequar et comprehéndam,
dívidam spólia, implébitur ánima mea:
Evaginábo gládium meum,
interficiet eos manus mea.
- ¹⁰ Flavít spíritus tuus, et opéruit eos mare:
submersi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.
- ¹¹ Quis símilis tui in fórtibus, Dómine?
quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?
- ¹² Extendísti manum tuam, et devorávit eos terra.
- ¹³ Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua,
ad habitáculum sanctum tuum.
- ¹⁴ Ascendérunt pópuli, et iráti sunt:
dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
- ¹⁵ Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor:
obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
- ¹⁶ Írruat super eos formído et pavor,
in magnitúdine bráchii tui:
Fiant inmóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine,
donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
- ¹⁷ Introdúces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ,
firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine:
Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ.
- ¹⁸ Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.
- ¹⁹ Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus eius in mare:
et redúxit super eos Dóminus aquas maris:
Fílii autem Israél ambulavérunt per siccum
in médio eius.

Ad Primam

Ps 22

¹ *Psalmus David.*

- Dóminus regit me, et nihil mihi déerit:
² in loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectionis educávit me:
³ ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas iustítiæ,
propter nomen suum.
⁴ Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala:
quóniam tu mecum es.
Virga tua, et báculo tuus:
ipsa me consoláta sunt.
⁵ Parásti in conspéctu meo mensam,
advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum:
et calix meus inébrians quam præclárus est!
⁶ Et misericórdia tua subsequétur me
ómnibus diébus vitæ meæ:
Et ut inhábitem in domo Dómini,
in longitúdinem diérum.

Ps 71

¹ *Psalmus, in Salomónem.*

i

- ² Deus, iudícium tuum regi da:
et iustítiam tuam filio regis:
Iudicáre pópulum tuum in iustítia,
et páuperes tuos in iudício.
³ Suscípiant montes pacem pópulo:
et colles iustítiam.
⁴ Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum:
et humiliábit calumniatórem.
⁵ Et permanébit cum sole, et ante lunam,
in generatióne et generatióne.

- ⁶ Descéndet sicut plúvia in vellus:
et sicut stillicidia stillántia super terram.
⁷ Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis:
donec auferátur luna.
⁸ Et dominábitur a mari usque ad mare:
et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

ii

- ⁹ Coram illo prócident Æthíopes:
et inimíci eius terram lingent.
¹⁰ Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent:
reges Árabum et Saba dona addúcent.
¹¹ Et adorábunt eum omnes reges terræ:
omnes gentes sérvient ei:
¹² Quia liberábit páuperem a poténte:
et páuperem, cui non erat adiútor.
¹³ Parcet páuperi et ínopi:
et ánimas páuperum salvas fáciat.
¹⁴ Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum:
et honorábile nomen eórum coram illo.
¹⁵ Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper:
tota die benedícet ei.
¹⁶ Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum
fructus eius:
et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
¹⁷ Sit nomen eius benedíctum in sácula:
ante solem pérmanet nomen eius.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ:
omnes gentes magnificábunt eum.
¹⁸ Benedíctus Dóminus, Deus Israël,
qui facit mirabília solus:
¹⁹ Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum:
et replébitur maiestáte eius omnis terra: fiat, fiat.
²⁰ Defecérunt laudes David filii Iesse.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 97 (str. 114), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 72

¹ *Psalmus Asaph.*

i

Quam bonus Israël Deus,
his, qui recto sunt corde!
² Mei autem pene moti sunt pedes:
pene effúsi sunt gressus mei.
³ Quia zelávi super iníquos,
pacem peccatórum videns.
⁴ Quia non est respéctus morti eórum:
et firmaméntum in plaga eórum.
⁵ In labóre hóminum non sunt,
et cum homínibus non flagellabúntur:
⁶ Ídeo tenuit eos supérbia,
opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.
⁷ Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum:
transiérunt in afféctum cordis.
⁸ Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam:
iniquitátem in excélso locúti sunt.
⁹ Posuérunt in cælum os suum:
et lingua eórum transívit in terra.

ii

¹⁰ Ídeo convertétur pópulus meus hic:
et dies pleni inveniéntur in eis.
¹¹ Et dixerunt: Quómodo scit Deus,
et si est sciéntia in excélso?
¹² Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáeculo,
obtinuérunt divítias.
¹³ Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum,
et lavi inter innocéntes manus meas:
¹⁴ Et fui flagellátus tota die,
et castigátio mea in matutínis.
¹⁵ Si dicébam: Narrábo sic:
ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
¹⁶ Existimábam ut cognóscerem hoc,
labor est ante me:

- 17 Donec intrem in Sanctuárium Dei:
et intélligam in novíssimis eórum.

iii

- 18 Verúmtamen propter dolos posuísti eis:
deiecísti eos dum allevaréntur.
19 Quómodo facti sunt in desolatióne, súbito defecérunt:
periérunt propter iniquitátem suam.
20 Velut sómnum surgéntium, Dómine,
in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
21 Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt:
22 et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
23 Ut iuméntum factus sum apud te:
et ego semper tecum.
24 Tenuísti manum délixeram meam: et in voluntáte tua deduxísti me,
et cum glória suscepísti me.
25 Quid enim mihi est in cælo?
et a te quid vólui super terram?
26 Defécit caro mea, et cor meum:
Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
27 Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt:
perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
28 Mihi autem adhærere Deo bonum est:
pónere in Dómino Deo spem meam:
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas,
in portis filiæ Sion.

Ad Sextam

Ps 73

- 1 *Intelléctus Asaph.*

i

- Ut quid, Deus, repulísti in finem:
irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
2 Memor esto congregatiónis tuæ,
quam possedísti ab initio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ:
mons Sion, in quo habitásti in eo.

- ³ Leva manus tuas in supérbias eórum in finem:
quanta malignátus est inimícus in sancto!
- ⁴ Et gloriáti sunt qui odérunt te:
in médio solemnitétis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa:
- ⁵ et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
- ⁶ Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt iánuas eius in idípsum:
in secúri et áscia deiecérunt eam.
- ⁷ Incendérunt igni sanctuárium tuum:
in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
- ⁸ Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul:
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
- ⁹ Signa nostra non vídimus, iam non est prophéta:
et nos non cognóscet ámplius.

ii

- ¹⁰ Úsquequo, Deus, impropérabit inimícus:
irritat adversárius nomen tuum in finem?
- ¹¹ Ut quid avértis manum tuam, et dexteram tuam,
de médio sinu tuo in finem?
- ¹² Deus autem rex noster ante sǽcula:
operátus est salútem in médio terræ.
- ¹³ Tu confirmásti in virtúte tua mare:
contribulásti cápita dracónum in aquis.
- ¹⁴ Tu confregísti cápita dracónis:
dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
- ¹⁵ Tu dirupísti fontes, et torréntes:
tu siccásti flúvios Ethan.
- ¹⁶ Tuus est dies, et tua est nox:
tu fabricátus es auróram et solem.
- ¹⁷ Tu fecísti omnes términos terræ:
æstátem et ver tu plasmásti ea.

iii

- ¹⁸ Memor esto huius, inimícus impropérávit Dómino:
et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
- ¹⁹ Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi,
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
- ²⁰ Réspice in testaméntum tuum:
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

- ²¹ Ne avertátur húmilis factus confúsus:
pauper et inops laudábunt nomen tuum.
- ²² Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam:
memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.
- ²³ Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum:
supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Ad Nonam

Ps 74

- ¹ *In finem, ne corrúmpas.*
Psalmus cántici Asaph.
- ² Confitébimur tibi, Deus:
confitébimur, et invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua:
- ³ cum accépero tempus, ego iustítias iudicábo.
- ⁴ Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea:
ego confirmávi colúmnas eius.
- ⁵ Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere:
et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:
- ⁶ Nolíte extóllere in altum cornu vestrum:
nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
- ⁷ Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus:
- ⁸ quóniam Deus iudex est.
Hunc humiliat, et hunc exáltat:
- ⁹ quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx eius non est exinaníta:
bibent omnes peccatóres terræ.
- ¹⁰ Ego autem annuntiábo in sáeculum:
cantábo Deo Iacob.
- ¹¹ Et ómnia córnua peccatórum confríngam:
et exaltabúntur córnua iusti.

Ps 75

¹ *In finem, in láudibus.*

Psalmus Asaph, cánticum ad Assýrios.

i

² Notus in Iudæa Deus:

in Israël magnum nomen eius.

³ Et factus est in pace locus eius:

et habitatio eius in Sion.

⁴ Ibi confrégit poténtias arcuum,

scutum, gládium, et bellum.

⁵ Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis:

⁶ turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum:

et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

⁷ Ab increpatióne tua, Deus Iacob,

dormitavérunt qui ascendérunt equos.

ii

⁸ Tu terríbilis es, et quis resístet tibi?

ex tunc ira tua.

⁹ De cælo audítum fecísti iudícium:

terra trémuit et quiévit,

¹⁰ Cum exsúrgeret in iudícium Deus,

ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

¹¹ Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi:

et reliquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

¹² Vovéte, et réddite Dómino, Deo vestro:

omnes qui in circúitu eius affértis múnera.

¹³ Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum,

terríbili apud reges terræ.

Ad Vesperas

Ps 132

¹ *Cánticum gráduum David.*

Ecce quam bonum et quam iucúndum,

habitáre fratres in unum:

- ² Sicut unguéntum in cápite,
quod descéndit in barbam, barbam Aaron,
Quod descéndit in oram vestiménti eius:
³ sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem,
et vitam usque in sáeculum.

Ps 135

- ¹ *Allelúia.*

i

- Confitémini Dómino quóniam bonus:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
² Confitémini Deo deórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
³ Confitémini Dómino dominórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁴ Qui facit mirabília magna solus:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁵ Qui fecit cælos in intelléctu:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁶ Qui firmávit terram super aquas:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁷ Qui fecit luminária magna:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁸ Solem in potestátem diéi:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
⁹ Lunam, et stellas in potestátem noctis:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

ii

- ¹⁰ Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹¹ Qui edúxit Israël de médio eórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹² In manu poténti, et bráchio excélso:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
¹³ Qui dívísit Mare Rubrum in divisiónes:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

- 14 Et edúxit Israël per médium eius:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 15 Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 16 Qui tradúxit pópulum suum per desértum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 17 Qui percússit reges magnos:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 18 Et occídit reges fortes:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 19 Sehon, regem Amorrhæórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 20 Et Og, regem Basan:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 21 Et dedit terram eórum hæreditátem:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 22 Hæreditátem Israël, servo suo:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 23 Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 24 Et redémit nos ab inimícis nostris:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 25 Qui dat escam omni carni:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 26 Confitémini Deo cæli:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.
- 27 Confitémini Dómino dominórum:
quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ps 136

- 1 *Psalmus David,*
Ieremíæ.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus:
cum recordarémur Sion:

- 2 In salícibus in médio eius,
suspendimus órgana nostra.
- 3 Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos,
verba cantiónum:

- Et qui abduxérunt nos:
Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
- ⁴ Quómodo cantábimus cánticum Dómini
in terra aliéna?
- ⁵ Si oblítus fúero tui, Ierúsalem,
oblivióni detur délixtera mea.
- ⁶ Adháreat lingua mea fáucibus meis,
si non memínero tui:
Si non proposúero Ierúsalem,
in princípío lætítiæ meæ.
- ⁷ Memor esto, Dómine, filiórum Edom,
in die Ierúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte
usque ad fundaméntum in ea.
- ⁸ Fília Babylónis mísera:
beátus, qui retríbuet tibi retributiómem tuam, quam retribuísti nobis.
- ⁹ Beátus, qui tenébit,
et allídet párvulos tuos ad petram.

Ps 137

¹ *Ipsi David.*

- Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:
quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu angelórum psallam tibi:
- ² adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, et veritáte tua:
quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
- ³ In quacúmque die invocávero te, exáudi me:
multiplicábis in ánima mea virtútem.
- ⁴ Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ:
quia audiérunt ómnia verba oris tui:
- ⁵ Et cantent in viis Dómini:
quóniam magna est glória Dómini.
- ⁶ Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit:
et alta a longe cognóscit.
- ⁷ Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me:
et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit
délixtera tua.

- ⁸ Dóminus retríbuēt pro me:
Dómine, misericórdia tua in sáeculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ad Completórium

Ps 69

- ¹ *In finem.*
Psalmus David in rememoratiónem, quod salvum fécerit eum Dóminus.
- ² Deus, in adiutórium meum inténde:
Dómine, ad adiuvándum me festína.
- ³ Confundántur et reveereántur,
qui quærunt ánimam meam.
- ⁴ Avertántur retrórsus, et erubéscant,
qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes,
qui dicunt mihi: Euge, euge.
- ⁵ Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te,
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.
- ⁶ Ego vero egénus, et pauper sum:
Deus, ádiuva me.
Adiútor meus, et liberátor meus es tu:
Dómine, ne moréris.

Ps 70

- ¹ *Psalmus David,*
filiórum Iónadab, et priórum captivórum.

i

- In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum:
- ² in iustítia tua libera me, et éripe me.
Inclína ad me aurem tuam,
et salva me.
- ³ Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum:
ut salvum me fácias,
Quóniam firmaméntum meum,
et refúgium meum es tu.

- ⁴ Deus meus, éripe me de manu peccatóris,
et de manu contra legem agéntis et iníqui:
⁵ Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine:
Dómine, spes mea a iuventúte mea.
⁶ In te confirmátus sum ex útero:
de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper:
⁷ tamquam prodígium factus sum multis: et tu adiútor fortis.
⁸ Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam:
tota die magnitúdinem tuam.
⁹ Ne proícias me in témpore senectútis:
cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
¹⁰ Quia dixerunt inimíci mei mihi:
et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,
¹¹ Dicéntes: Deus derelíquit eum, persecúmini, et comprehéndite eum:
quia non est qui erípiat.
¹² Deus, ne elongéris a me:
Deus meus, in auxílium meum réspice.

ii

- ¹³ Confundántur, et defícient detrahéntes ánimæ meæ:
operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.
¹⁴ Ego autem semper sperábo:
et adíciam super omnem laudem tuam.
¹⁵ Os meum annuntiábit iustítiam tuam:
tota die salutáre tuum.
¹⁶ Quóniam non cognóvi litteratúram, introibo in poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solús.
¹⁷ Deus, docuísti me a iuventúte mea:
et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
¹⁸ Et usque in senéctam et sénium:
Deus, ne derelínquas me,
Donec annúntiem bráchium tuum
generatióni omni, quæ ventúra est:
¹⁹ Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus, usque in altíssima, quæ fecísti magnália:
Deus, quis símilis tibi?
²⁰ Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me:
et de abyýssis terræ íterum reduxísti me:
²¹ Multiplicásti magnificéntiam tuam:
et convérsus consolátus es me.
²² Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam:
Deus, psallam tibi in cíthara, sanctus Israël.

- ²³ Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi:
et ánima mea, quam redemísti.
- ²⁴ Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam:
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

FÉRIA SEXTA Ad Matutínium

Ps 94 pg. 4

Ps 77

¹ *Intelléctus Asaph.*

i

Atténdite, pópule meus, legem meam:
inclináte aurem vestram in verba oris mei.

² Apériam in parábolis os meum:
loquar propositiões ab infitio.

³ Quanta audívimus et cognóvimus ea:
et patres nostri narravérunt nobis.

⁴ Non sunt occultáta a filiis eórum:
in generatiõe áltera.
Narrántes laudes Dómini, et virtútes eius,
et mirabília eius, quæ fecit.

⁵ Et suscitávit testimónium in Iacob:
et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis:
⁶ ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent,
et narrábunt filiis suis:

⁷ Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei:
et mandáta eius exquírant.

⁸ Ne fiant sicut patres eórum:
generátio prava et exáspérans.
Generátio, quæ non diréxit cor suum:
et non est créditus cum Deo spíritus eius.

ii

⁹ Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum:
convérsi sunt in die belli.

¹⁰ Non custodiérunt testaméntum Dei:
et in lege eius noluérunt ambuláre.

¹¹ Et oblíti sunt benefactorum eius,
et mirabílium eius quæ osténdit eis.

- 12 Coram pátribus eórum fecit mirabilia in terra Ægýpti,
in campo Táneos.
13 Interrúpit mare, et perdúxit eos:
et státuit aquas quasi in utre.
14 Et dedúxit eos in nube diéi:
et tota nocte in illuminatióne ignis.
15 Interrúpit petram in erémo:
et adaquávit eos velut in abyísso multa.
16 Et edúxit aquam de petra:
et dedúxit tamquam flúmina aquas.

iii

- 17 Et apposuérunt adhuc peccáre ei:
in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.
18 Et tentavérunt Deum in córdibus suis,
ut péterent escas animábus suis.
19 Et male locúti sunt de Deo:
dixerunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?
20 Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ,
et torréntes inundavérunt.
Numquid et panem póterit dare,
aut paráre mensam pópulo suo?
21 Ídeo audívit Dóminus, et dístulit:
et ignis accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israël:
22 Quia non credidérunt in Deo,
nec speravérunt in salutári eius:
23 Et mandávit núbibus désuper,
et iánuas cæli apéruiť.
24 Et pluit illis manna ad manducándum,
et panem cæli dedit eis.
25 Panem angelórum manducávit homo:
cibária misit eis in abundántia.
26 Tránstulit Austrum de cælo:
et indúxit in virtúte sua Áfricum.
27 Et pluit super eos sicut púlverem carnes:
et sicut arénam maris volatília pennáta.
28 Et cecidérunt in médio castrórum eórum:
circa tabernácula eórum.
29 Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eórum áttulit eis:
30 non sunt fraudáti a desidério suo.
Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum:
31 et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum,
et eléctos Israëł impedívit.

iv

- 32 In ómnibus his peccavérunt adhuc:
et non credidérunt in mirabílibus eius.
- 33 Et defecérunt in vanitáte dies eórum:
et anni eórum cum festinatióne.
- 34 Cum occíderet eos, quærébant eum:
et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.
- 35 Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum:
et Deus excélsus redémptor eórum est.
- 36 Et dilexérunt eum in ore suo,
et lingua sua mentíti sunt ei:
- 37 Cor autem eórum non erat rectum cum eo:
nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.
- 38 Ipse autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum:
et non dispédet eos.
Et abundávit ut avérteret iram suam:
et non accéndit omnem iram suam:
- 39 Et recordátus est quia caro sunt:
spíritus vadens et non rédiens.
- 40 Quóties exacerbavérunt eum in desérto,
in iram concitavérunt eum in inaquóso?
- 41 Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum:
et sanctum Israëł exacerbavérunt.

v

- 42 Non sunt recordáti manus eius,
die qua redémit eos de manu tribulántis:
- 43 Sicut pósuit in Ægýpto signa sua,
et prodígia sua in campo Táneos.
- 44 Et convértit in sánguinem flúmina eórum,
et imbres eórum, ne bíberent.
- 45 Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos:
et ranam, et dispédidit eos.
- 46 Et dedit ærúgini fructus eórum,
et labóres eórum locústæ.
- 47 Et occídit in grándine víneas eórum,
et moros eórum in pruína.

- 48 Et trádedit grándini iuménta eórum:
et possessiónem eórum igni.
- 49 Misit in eos iram indignatiónis suæ:
indignatióem, et iram, et tribulatióem: immissiões per ángelos malos.
- 50 Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum:
et iuménta eórum in morte conclúsit.
- 51 Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti:
primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.
- 52 Et ábstulit sicut oves pópulum suum:
et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.
- 53 Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt:
et inimícos eórum opéruit mare.
- 54 Et indúxit eos in montem sanctificatióis suæ,
montem, quem acquisívit délixtera eius.
Et eiécit a fácie eórum gentes:
et sorte divísit eis terram in funículo distributióis.
- 55 Et habitáre fecit in tabernáculis eórum
tribus Israél.
- 56 Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum:
et testimónia eius non custodiérunt.
- 57 Et avertérunt se, et non servavérunt pactum:
quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravam.
- 58 In iram concitavérunt eum in cóllibus suis:
et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

vi

- 59 Audívit Deus, et sprevit:
et ad níhilum redégit valde Israél.
- 60 Et répulit tabernáculum Silo,
tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
- 61 Et trádedit in captivitátem virtútem eórum:
et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
- 62 Et conclúsit in gládio pópulum suum:
et hæreditátem suam sprevit.
- 63 Iúvenes eórum comédit ignis:
et vírgines eórum non sunt lamentátæ.
- 64 Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt:
et víduæ eórum non plorabántur.
- 65 Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus,
tamquam potens crapulátus a vino.
- 66 Et percússit inimícos suos in posterióra:
oppróbrum sempitérnum dedit illis.

- 67 Et répulit tabernáculum Ioseph:
et tribum Éphraim non elégit:
68 Sed elégit tribum Iuda,
montem Sion quem diléxit.
69 Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra,
quam fundávit in sæcula.
70 Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium:
de post foetántes accépit eum,
71 Páscere Iacob, servum suum,
et Israë́l, hæreditátem suam:
72 Et pavit eos in innocéntia cordis sui:
et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ps 78

¹ Psalmus Asaph.

- Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum:
posuérunt Ierúsalem in pomórum custódiam.
2 Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli:
carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
3 Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem:
et non erat qui sepelfret.
4 Facti sumus oppróbrium vicínis nostris:
subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.
5 Úsquequo, Dómine, irascéris in finem:
accendétur velut ignis zelus tuus?
6 Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt:
et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:
7 Quia comedérunt Iacob:
et locum eius desolavérunt.
8 Ne memínemis iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ:
quia páuperes facti sumus nimis.
9 Ádiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos:
et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:
10 Ne forte dicant in géntibus: Ubi est Deus eórum?
et innotéscat in natió nibus coram óculis nostris.
Últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est:
11 intróëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.
Secúndum magnitúdinem bráchii tui,
pósside filios mortificatórum.

- 12 Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum:
impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.
- 13 Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ,
confitébimur tibi in sæculum.
In generatióem et generatióem
annuntiábimus laudem tuam.

Ps 80

- 1 *In finem, pro torcularibus.
Psalmus ipsi Asaph.*
- 2 Exsultáte Deo, adiutóri nostro:
iubiláte Deo Iacob.
- 3 Súmite psalmum, et date týmpanum:
psaltérium iucúndum cum cíthara.
- 4 Buccináte in Neoméniá tuba,
in insígni die solemnitátis vestræ.
- 5 Quia præcéptum in Israël est:
et iudícium Deo Iacob.
- 6 Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti:
línguam, quam non nóverat, audívit.
- 7 Divértit ab onéribus dorsum eius:
manus eius in cóphino serviérunt.
- 8 In tribulatióne invocásti me, et liberávi te:
exaudívi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradicţiónis.
- 9 Audi, pópulus meus, et contestábor te:
- 10 Israël, si audíris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.
- 11 Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti:
diláta os tuum, et implébo illud.
- 12 Et non audívit pópulus meus vocem meam:
et Israël non inténdit mihi.
- 13 Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum,
ibunt in adinventiόνibus suis.
- 14 Si pópulus meus audísset me:
Israël si in viis meis ambuláset:
- 15 Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem:
et super tribulántes eos misíssem manum meam.
- 16 Inimíci Dómini mentíti sunt ei:
et erit tempus eórum in sæcula.

- 17 Et cibávit eos ex ádipe fruménti:
et de petra, melle saturávit eos.

Ps 82

1 Cánticum Psalmi Asaph.

- 2 Deus, quis símilis erit tibi?
Ne táceas, neque compescáris, Deus:
3 Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt:
et qui odérunt te extulérunt caput.
4 Super pópulum tuum malignavérunt consílium:
et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
5 Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente:
et non memorétur nomen Israë́l ultra.
6 Quóniam cogitavérunt unanímiter:
7 simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:
8 Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Ámalec:
alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
9 Étenim Assur venit cum illis:
facti sunt in adiutórium fíliis Lot.
10 Fac illis sicut Má́dian, et Sísaræ:
sicut Iabin in torrén-te Cisson.
11 Disperiérunt in Endor:
facti sunt ut stercus terræ.
12 Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb,
et Zébee, et Sálmana:
Omnes príncipes eórum:
13 qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.
14 Deus meus, pone illos ut rotam:
et sicut stípulam ante fáciem venti.
15 Sicut ignis, qui combúrit silvam:
et sicut flamma combúrens montes:
16 Ita persequéris illos in tempestáte tua:
et in ira tua turbábis eos.
17 Imple fácies eórum ignomínia:
et quærent nomen tuum, Dómine.
18 Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi:
et confundántur, et péreant.
19 Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus:
tu solus Altíssimus in omni terra.

Ad Laudes I

Ps 98

¹ *Psalmus ipsi David.*

Dóminus regnávit, irascántur pópuli:
qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

² Dóminus in Sion magnus:

et excélsus super omnes pópulos.

³ Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est:

⁴ et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes:

iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

⁵ Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius:
quóniam sanctum est.

⁶ Móyses et Aaron in sacerdótibus eius:

et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos:

⁷ in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius,

et præcéptum quod dedit illis.

⁸ Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos:

Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

⁹ Exaltáte Dóminum, Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius:

quóniam sanctus Dóminus, Deus noster.

Ps 142

¹ *Psalmus David,
quando persequébatur eum Absalom fílius eius.*

Dómine, exáudi oratióem meam: áuribus pércepe obsecratióem meam in veritáte tua:
exáudi me in tua iustítia.

² Et non intres in iudícium cum servo tuo:

quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

³ Quia persecútus est inimícus ánimam meam:

humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi:

⁴ et anxíatus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

- ⁵ Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis:
in factis mánuum tuárum meditábar.
- ⁶ Expánde manus meas ad te:
ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
- ⁷ Velóciter exáudi me, Dómine:
defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me:
et símilis ero descendéntibus in lacum.
- ⁸ Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam:
quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem:
quia ad te levávi ánimam meam.
- ⁹ Éripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi:
¹⁰ doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam:
¹¹ propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam:
¹² et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam:
quóniam ego servus tuus sum.

Ps 84

- ¹ *In finem, filiis Core.*
Psalmus.

- ² Benedixísti, Dómine, terram tuam:
avertísti captivitátem Iacob.
- ³ Remisísti iniquitátem plebis tuæ:
operuísti ómnia peccáta eórum.
- ⁴ Mitigásti omnem iram tuam:
avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
- ⁵ Convérte nos, Deus, salutáris noster:
et avérte iram tuam a nobis.
- ⁶ Numquid in ætérnum irascéris nobis?
aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
- ⁷ Deus, tu convérsus vivificábis nos:
et plebs tua lætábitur in te.
- ⁸ Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam:
et salutáre tuum da nobis.

- 9 Áudiam quid loquátur in me Dóminus Deus:
quóniam loquétur pacem in plebem suam.
Et super sanctos suos:
et in eos, qui convertúntur ad cor.
- 10 Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus:
ut inhábitet glória in terra nostra.
- 11 Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi:
iustítia, et pax osculátæ sunt.
- 12 Véritas de terra orta est:
et iustítia de cælo prospéxit.
- 13 Étenim Dóminus dabit benignitátem:
et terra nostra dabit fructum suum.
- 14 Iustítia ante eum ambulábit:
et ponet in via gressus suos.

Cánticum Isaíæ

Prophetía Isaíæ 45:15-26

- 15 Vere tu es Deus absconditus,
Deus Israël, salvátor.
- 16 Confúsi sunt, et erubuérunt omnes:
simul abiérunt in confusiónem fabricatóres errorum.
- 17 Israël salvátus est in Dómino salute æterna:
non confundemini, et non erubescétis usque in sæculum sæculi.
- 18 Quia hæc dicit Dóminus creans cælos,
ipse Deus formans terram et fáciens eam, ipse plastes eius:
Non in vanum creávit eam, ut habitaretur formávit eam:
Ego Dóminus, et non est álius.
- 19 Non in abscondito locútus sum,
in loco terræ tenebróso:
Non dixi sémini Iacob frustra: Quærite me:
ego Dóminus loquens iustítiam, annúntians recta.
- 20 Congregámini, et veníte, et accédite simul
qui salváti estis ex géntibus:
Nesciérunt qui levant lignum sculptúræ suæ,
et rogant deum non salvántem.
- 21 Annuntiáte, et veníte, et consiliámini simul.
Quis audítum fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit illud?
Numquid non ego Dóminus, et non est ultra deus absque me?
Deus iustus, et salvans non est præter me.

- 22 Convertimini ad me, et salvi éritis, omnes fines terræ,
quia ego Deus, et non est álius.
- 23 In memetípso iurávi, egrediétur de ore meo iustítiae verbum,
et non revertétur:
- 24 Quia mihi curvábitor omne genu,
et iurábit omnis lingua.
- 25 Ergo in Dómino, dicet, meæ sunt iustítiae et impérium:
ad eum vénient, et confundéntur omnes qui repúgnant ei.
- 26 In Dómino iustificábitur, et laudábitur
omne semen Israë̃l.

Ps 147

¹ *Allelúia.*

- Lauda, Ierúsalem, Dóminum:
lauda Deum tuum, Sion.
- 2 Quóniam confortávit seras portárum tuárum:
benedíxit fliis tuis in te.
- 3 Qui pósuit fines tuos pacem:
et ádipe fruménti sátiat te.
- 4 Qui emíttit elóquium suum terræ:
velóciter currit sermo eius.
- 5 Qui dat nivem sicut lanam:
nébulam sicut cínerem spargit.
- 6 Mittit crystállum suam sicut buccéllas:
ante fáciem frígoris eius quis sustinébit?
- 7 Emíttet verbum suum, et liquefáciat ea:
flabit spíritus eius, et fluent aquæ.
- 8 Qui annúnciat verbum suum Iacob:
iustítias, et iudícia sua Israë̃l.
- 9 Non fecit táliter omni natióni:
et iudícia sua non manifestávit eis.
- Allelúia.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 142 pg. 140

Ps 84 pg. 141

Cánticum Hábacuc

Prophetía Hábacuc 3:2-19

- ² Dómine, audívi auditióem tuam,
et tímui.
Dómine, opus tuum,
in médio annórum vivífica illud:
In médio annórum notum fácies:
cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
- ³ Deus ab austro véniet,
et Sanctus de monte Pharan:
Opéruiet cælos glória eius,
et laudis eius plena est terra.
- ⁴ Splendor eius ut lux erit,
córnua in mánibus eius:
Ibi abscondita est fortitúdo eius:
- ⁵ ante faciém eius ibit mors:
Et egrediétur diábolus ante pedes eius.
- ⁶ Stetit, et mensus est terram:
Aspéxit, et dissólvit gentes,
et contríti sunt montes sáeculi:
Incurváti sunt colles mundi
ab itinéribus æternitátis eius.
- ⁷ Pro iniquitáte vidi tentória Æthiopiæ,
turbabúntur pelles terræ Má dian.
- ⁸ Numquid in flumínibus irátus es, Dómine?
aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

- Qui ascēdes super equos tuos,
et quadrīgæ tuæ salvatio.
- 9 Súsцитans suscítábis arcum tuum,
iuraménta tríbubus quæ locútus es:
- 10 Flúvios scindes terræ. Vidérunt te, et doluérunt montes:
gurges aquárum tránsiit:
Dedit abýssus vocem suam,
altitúdo manus suas levávit.
- 11 Sol et luna stetérunt in habitáculo suo,
in luce sagittárum tuárum ibunt, in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
- 12 In frémitu conculcábis terram,
in furóre obstupefácies gentes.
- 13 Egréssus es in salútem pópuli tui,
in salútem cum christo tuo:
Percussísti caput de domo ímpii,
denudásti fundaméntum eius usque ad collum.
- 14 Maledixísti sceptris eius, cápiti bellatórum eius,
veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me:
Exsultátio eórum,
sicut eius qui dévorat páuperem in abscóndito.
- 15 Viam fecísti in mari equis tuis,
in luto aquárum multárum.
- 16 Audívi, et conturbátus est venter meus:
a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis,
et subter me scáteat:
Ut requiéscam in die tribulatiónis,
ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.
- 17 Ficus enim non florébit,
et non erit germen in víneis:
Mentiétur opus olívæ,
et arva non áfferent cibum:
Abscindétur de ovíli pecus,
et non erit arméntum in præsépiis.
- 18 Ego autem in Dómino gaudébo,
et exsultábo in Deo Iesu meo.
- 19 Deus Dóminus fortitúdo mea,
et ponet pedes meos quasi cervórum:
Et super excélsa mea dedúcet me victor
in psalmis canéntem.

Ps 147 pg. 143

Ad Primam

Ps 21

¹ *In finem, pro susceptiōne matutīna.*
Psalmus David.

i

- ² Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti?
longe a salute mea verba delictorum meorum.
- ³ Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies:
et nocte, et non ad insipientiam mihi.
- ⁴ Tu autem in sancto habitas,
laus Israël.
- ⁵ In te speraverunt patres nostri:
speraverunt, et liberasti eos.
- ⁶ Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt:
in te speraverunt, et non sunt confusi.
- ⁷ Ego autem sum vermis, et non homo:
opprobrium hominum, et abiectio plebis.
- ⁸ Omnes videntes me, deriserunt me:
locuti sunt labiis, et moverunt caput.
- ⁹ Speravit in Domino, eripiat eum:
salvum faciat eum, quoniam vult eum.
- ¹⁰ Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre:
- ¹¹ spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero:
De ventre matris meae Deus meus es tu,
- ¹² ne discesseris a me:
Quoniam tribulatio proxima est:
quoniam non est qui adiuvet.

ii

- ¹³ Circumdederunt me vituli multi:
tauri pingues obsederunt me.
- ¹⁴ Aperuerunt super me os suum,
sicut leo rapiens et rugiens.
- ¹⁵ Sicut aqua effusus sum:
et dispersa sunt omnia ossa mea.

- Factum est cor meum tamquam cera liquescens
in médio ventris mei.
- 16 Áruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus meis:
et in púlverem mortis deduxísti me.
- 17 Quóniam circumdedérunt me canes multi:
concílium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas et pedes meos:
- 18 dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me:
- 19 divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.
- 20 Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxiliium tuum a me:
ad defensiónem meam cónspice.
- 21 Érue a frámea, Deus, ánimam meam:
et de manu canis únicam meam:
- 22 Salva me ex ore leónis:
et a cónibus unicórnium humilitátem meam.
- 23 Narrábo nomen tuum frátribus meis:
in médio ecclésiæ laudábo te.

iii

- 24 Qui timétis Dóminum, laudáte eum:
univérsum semen Iacob, gloriificáte eum.
- 25 Tímeat eum omne semen Israël:
quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem páuperis:
Nec avértit fáciem suam a me:
et cum clamárem ad eum, exaudivit me.
- 26 Apud te laus mea in ecclésia magna:
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
- 27 Edent páuperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunst eum:
vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.
- 28 Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ:
Et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ famíliæ géntium.
- 29 Quóniam Dómini est regnum:
et ipse dominábitur géntium.
- 30 Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ:
in conspéctu eius cadent omnes qui descéndunt in terram.
- 31 Et ánima mea illi vivet:
et semen meum sérviet ipsi.
- 32 Annuntiábitur Dómino generátio ventúra:
et annuntiábunt cæli iustítiam eius pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 98 (str. 140), qui in Láudibus locum non hábuit.*

Ad Tértiam

Ps 79

¹ *In finem, pro iis qui commutabúntur.
Testimónium Asaph, psalmus.*

i

² Qui regis Israë́l, inténde:
qui dedúcis velut ovem Ioseph.
Qui sedes super Chérubim,
³ manifestáre coram Éphraim, Béniamin, et Manásse.
Éxcita poténtiam tuam, et veni,
ut salvos fácias nos.
⁴ Deus, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
⁵ Dómine, Deus virtútum,
quóusque irascéris super oratióem servi tui?
⁶ Cibábis nos pane lacrimárum:
et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?
⁷ Posuísti nos in contradiccióem vicínis nostris:
et inimíci nostri subsannavérunt nos.
⁸ Deus virtútum, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

ii

⁹ Víneam de Ægýpto transtulísti:
eiecísti gentes, et plantásti eam.
¹⁰ Dux itíneris fuísti in conspéctu eius:
plantásti radíces eius, et implévit terram.
¹¹ Opéruit montes umbra eius:
et arbústa eius cedros Dei.
¹² Exténdit pálmities suos usque ad mare:
et usque ad flumen propágines eius.
¹³ Ut quid destruxísti macériam eius:
et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

- 14 Exterminávit eam aper de silva:
et singuláris ferus depástus est eam.
- 15 Deus virtútum, convértere:
réspece de cælo, et vide, et vísita véneam istam.
- 16 Et pérfice eam, quam plantávit délixtera tua:
et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
- 17 Incénsa igni, et suffóssa
ab increpatióne vultus tui períbunt.
- 18 Fiat manus tua super virum délixteræ tuæ:
et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.
- 19 Et non discédimus a te, vivificábis nos:
et nomen tuum invocábitur.
- 20 Dómine, Deus virtútum, convérte nos:
et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ps 81

1 Psalmus Asaph.

- Deus stetit in synagóga deórum:
in médio autem deos diiúdicat.
- 2 Úsquequo iudicátis iniquitátem:
et fácies peccatórum súmitis?
- 3 Iudicáte egéno, et pupíllo:
húmilem, et páuperem iustificáte.
- 4 Eripíte páuperem:
et egénium de manu peccatóris liberáte.
- 5 Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant:
movebúntur ómnia fundaménta terræ.
- 6 Ego dixi: Dii estis,
et filii Excélsi omnes.
- 7 Vos autem sicut hómines moriémini:
et sicut unus de princípibus cadétis.
- 8 Surge, Deus, iúdica terram:
quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

Ad Sextam

Ps 83

¹ *In finem, pro torculáribus filiis Core.
Psalmus.*

i

- ² Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum:
³ concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, et caro mea
exsultavérunt in Deum vivum.
⁴ Étenim passer invénit sibi domum:
et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum:
Rex meus, et Deus meus.
⁵ Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine:
in sæcula sæculórum laudábunt te.
⁶ Beátus vir, cuius est auxiliú abs te:
⁷ ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.
⁸ Étenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem:
vidébitur Deus deórum in Sion.

ii

- ⁹ Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam:
áuribus pércipe, Deus Iacob.
¹⁰ Protéctor noster, aspice, Deus:
et réspice in fáciem christi tui:
¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis,
super míllia.
Elégi abiéctus esse in domo Dei mei:
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
¹² Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus:
grátiam et glóriam dabit Dóminus.
¹³ Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia:
Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ps 86

¹ *Fíliis Core.*

Psalmus cántici.

Fundaménta eius in móntibus sanctis:

² dfligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

³ Gloriósa dicta sunt de te,
cívitas Dei.

⁴ Memor ero Rahab, et Babylónis
sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum,
hi fuérunt illic.

⁵ Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea:
et ipse fundávit eam Altíssimus?

⁶ Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum:
horum, qui fuérunt in ea.

⁷ Sicut lætántium ómnium
habitátio est in te.

Ad Nonam

Ps 88

¹ *Intelléctus Ethan Ezrahítæ.*

i

² Misericórdias Dómini
in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

³ Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis:
præparábitur véritas tua in eis.

⁴ Dispósui testaméntum eléctis meis, iurávi David, servo meo:
⁵ usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem
sedem tuam.

⁶ Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine:
étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

⁷ Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino:
símilis erit Deo in filiis Dei?

- ⁸ Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum:
magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.
- ⁹ Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi?
potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.
- ¹⁰ Tu domináris potestáti maris:
motum autem flúctuum eius tu mítigas.
- ¹¹ Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum:
in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
- ¹² Tui sunt cæli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti:
- ¹³ aquilónem, et mare tu creásti.
Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt:
¹⁴ tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, et exaltétur délixtera tua:
¹⁵ iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam:
¹⁶ beátus pópulus, qui scit iubilatiónem.
- ¹⁷ Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die:
et in iustítia tua exaltabúntur.
- ¹⁸ Quóniam glória virtútis eórum tu es:
et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
- ¹⁹ Quia Dómini est assúptio nostra,
et sancti Israël, regis nostri.

ii

- ²⁰ Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti:
Pósuí adiutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.
- ²¹ Invéni David, servum meum:
óleo sancto meo unxi eum.
- ²² Manus enim mea auxiliábitur ei:
et bráchium meum confortábit eum.
- ²³ Nihil profíciet inimícus in eo,
et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
- ²⁴ Et concídám a fácie ipsíus inimícos eius:
et odiéntes eum in fugam convértam.
- ²⁵ Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso:
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
- ²⁶ Et ponam in mari manum eius:
et in flumínibus délixteram eius.
- ²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu:
Deus meus, et suscéptor salútis meæ.
- ²⁸ Et ego primogénitum ponam illum
excélsum præ régibus terræ.

- 29 In ætérnum servábo illi misericórdiam meam:
et testaméntum meum fidéle ipsi.
- 30 Et ponam in sáculum sáculi semen eius:
et thronum eius sicut dies cæli.
- 31 Si autem derelíquerint fílii eius legem meam:
et in iudíciis meis non ambuláverint:
- 32 Si iustítias meas profanáverint:
et mandáta mea non custodíerint:
- 33 Visitábo in virga iniquitátes eórum:
et in verbéribus peccáta eórum.
- 34 Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo:
neque nocébo in veritáte mea:
- 35 Neque profanábo testaméntum meum:
et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
- 36 Semel iurávi in sancto meo, si David méntiar:
37 semen eius in ætérnum manébit.
- 38 Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo,
et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cælo fidélis.

iii

- 39 Tu vero repulísti et despexísti:
distulísti christum tuum.
- 40 Evertísti testaméntum servi tui:
profanásti in terra Sanctuárium eius.
- 41 Destruxísti omnes sepes eius:
posuísti firmaméntum eius formídinem.
- 42 Diripuérunť eum omnes transeúntes viam:
factus est oppróbrium vicínis suis.
- 43 Exaltásti délixteram depriméntium eum:
lætificásti omnes inimícos eius.
- 44 Avertísti adiutórium gládii eius:
et non es auxiliátus ei in bello.
- 45 Destruxísti eum ab emundatióne:
et sedem eius in terram collisísti.
- 46 Minorásti dies témporis eius:
perfudísti eum confusióne.
- 47 Úsquequo, Dómine, avértis in finem:
exardéscet sicut ignis ira tua?
- 48 Memoráre quæ mea substántia:
numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
- 49 Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem:
éruet ánimam suam de manu ínferi?

- 50 Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine,
sicut iurásti David in veritáte tua?
51 Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum
quod contínui in sinu meo multárum géntium:
52 Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine,
quod exprobravérunt commutatióem christi tui.
53 Benedíctus Dóminus in ætérnum:
fiat, fiat.

Ad Vesperas

Ps 138

- ¹ *In finem,*
psalmus David.

i

- Dómine, probásti me, et cognovísti me:
2 tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.
3 Intellexísti cogitatiόnes meas de longe:
sēmitam meam, et funículum meum investigásti.
4 Et omnes vias meas prævidísti:
quia non est sermo in lingua mea.
5 Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua:
tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.
6 Mirábilis facta est sciéntia tua ex me:
confortáta est, et non pótero ad eam.
7 Quo ibo a spíritu tuo?
et quo a fácie tua fúgiam?
8 Si ascéndero in cælum, tu illic es:
si descéndero in inférnum, ades.
9 Si sumpsero pennas meas dilúculo,
et habitávero in extrémis maris:
10 Étenim illuc manus tua dedúcet me:
et tenébit me dextera tua.
11 Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me:
et nox illuminátio mea in delíciis meis.
12 Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur:
sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

- 13 Quia tu possedísti renes meos:
suscepísti me de útero matris meæ.

ii

- 14 Confitébor tibi quia terribiliter magnificátus es:
mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.
- 15 Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto:
et substántia mea in inferióribus terræ.
- 16 Imperfécum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur:
dies formabúntur, et nemo in eis.
- 17 Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus:
nimis confortátus est principátus eórum.
- 18 Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur:
exsurréxi, et adhuc sum tecum.
- 19 Si occíderis, Deus, peccatóres:
viri sánguinem, declináte a me:
- 20 Quia dícitis in cogitatióne:
accípient in vanitáte civitátes tuas.
- 21 Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam?
et super inimícos tuos tabescébam?
- 22 Perfécito ódio óderam illos:
et inimíci facti sunt mihi.
- 23 Proba me, Deus, et scito cor meum:
intérroga me, et cognósce sémitas meas.
- 24 Et vide, si via iniquitátis in me est:
et deduc me in via æténa.

Ps 139

- 1 *In finem.*
Psalmus David.

- 2 Éripe me, Dómine, ab hómine malo:
a viro iníquo éripe me.
- 3 Qui cogitavérunt iniquitátes in corde:
tota die constituébant prælia.
- 4 Acuérunt línguas suas sicut serpéntis:
venénium áspidum sub lábiis eórum.
- 5 Custódi me, Dómine, de manu peccatóris:
et ab homínibus iníquis éripe me.

- Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos:
6 abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum:
iuxta iter scándalum posuérunt mihi.
7 Dixi Dómino: Deus meus es tu:
exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.
8 Dómine, Dómine, virtus salútis meæ:
obumbrásti super caput meum in die belli.
9 Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri:
cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
10 Caput circúitus eórum:
labor labiórum ipsórum opériet eos.
11 Cadent super eos carbónes, in ignem deícies eos:
in misériis non subsístent.
12 Vir linguósus non dirigétur in terra:
virum iniústum mala cápient in intéritu.
13 Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopis:
et vindíctam páuperum.
14 Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo:
et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ps 140

1 Psalmus David.

- Dómine, clamávi ad te, exáudi me:
inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
2 Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo:
elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.
3 Pone, Dómine, custódiam ori meo:
et óstium circumstántiæ lábiis meis.
4 Non declínes cor meum in verba malítiae,
ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem:
et non comunicábo cum eléctis eórum.
5 Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me:
óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum:
6 absórpti sunt iuncti petræ iúdices eórum.
Áudient verba mea quóniam potuérunt:
7 sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

- Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum:
⁸ quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
⁹ Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi:
et a scándalis operántium iniquitátem.
¹⁰ Cadent in retiáculo eius peccatóres:
singuláriter sum ego donec tránseam.

Ps 141

- ¹ *Intelléctus David,*
cum esset in spelúnca, orátio.
- ² Voce mea ad Dóminum clamávi:
voce mea ad Dóminum deprecátus sum:
³ Effúndo in conspéctu eius oratióem meam,
et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.
⁴ In defiéndo ex me spíritum meum,
et tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam,
abscondérunt láqueum mihi.
⁵ Considerábam ad déxteram, et vidébam:
et non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me,
et non est qui requírat ánimam meam.
⁶ Clamávi ad te, Dómine,
dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
⁷ Inténde ad deprecatióem meam:
quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persecuéntibus me:
quia confortáti sunt super me.
⁸ Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo:
me expéctant iusti, donec retríbuas mihi.

Ad Completórium

Ps 76

¹ *In finem, pro Idíthun.
Psalmus Asaph.*

i

- ² Voce mea ad Dóminum clamávi:
voce mea ad Deum, et inténdit mihi.
- ³ In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum:
et non sum decéptus.
Rénuít consolári ánima mea:
- ⁴ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.
- ⁵ Anticipavérunt vigílias óculi mei:
turbátus sum, et non sum locútus.
- ⁶ Cogitávi dies antíquos:
et annos ætérnos in mente hábui.
- ⁷ Et meditátus sum nocte cum corde meo,
et exercitábar, et scopébam spíritum meum.
- ⁸ Numquid in ætérnum proíciet Deus:
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
- ⁹ Aut in finem misericórdiam suam abscíndet,
a generatióne in generatióne?
- ¹⁰ Aut obliviscétur miseréri Deus?
aut continébit in ira sua misericórdias suas?
- ¹¹ Et dixi: Nunc cœpi:
hæc mutátio dexteræ Excélsi.
- ¹² Memor fui óperum Dómini:
quia memor ero ab infítio mirabílium tuórum:
- ¹³ Et meditábor in ómnibus opéribus tuis:
et in adinventiúnibus tuis exercébor.

ii

- ¹⁴ Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?
- ¹⁵ tu es Deus qui facis mirabília.
Notam fecísti in pópulis virtútem tuam:
- ¹⁶ redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Iacob et Ioseph.
- ¹⁷ Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ:
et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

- 18 Multitúdo sónitus aquárum:
vocem dedérunt nubes.
Étenim sagíttæ tuæ tránseunt:
19 vox tonítrui tui in rota.
Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ:
commóta est, et contrémuit terra.
20 In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis:
et vestígia tua non cognoscéntur.
21 Deduxísti sicut oves pópulum tuum,
in manu Móysi et Aaron.

Ps 85

1 Orátio ipsi David.

- Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me:
quóniam inops, et pauper sum ego.
2 Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum:
salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
3 Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die:
4 lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.
5 Quóniam tu, Dómine, suávis, et mitis:
et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
6 Áuribus pércipe, Dómine, oratiónem meam:
et inténde voci deprecatiónis meæ.
7 In die tribulatiónis meæ clamávi ad te:
quia exaudísti me.
8 Non est símilis tui in diis, Dómine:
et non est secúndum ópera tua.
9 Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine:
et glorificábunt nomen tuum.
10 Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília:
tu es Deus solus.
11 Deduc me, Dómine, in via tua, et ingrédia in veritáte tua:
lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.
12 Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo,
et glorificábo nomen tuum in ætérnum:
13 Quia misericórdia tua magna est super me:
et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
14 Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam:
et non proposuérunt te in conspéctu suo.

- ¹⁵ Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors,
pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,
- ¹⁶ Réspice in me, et miserére mei,
da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.
- ¹⁷ Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur:
quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

SÁBBATO

Ad Matutínum

Ps 94 pg. 4

Ps 104

¹ *Allelúia.*

i

Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:
annuntiáte inter gentes ópera eius.

² Cantáte ei, et psállite ei:
narráte ómnia mirabília eius.

³ Laudámini in nómine sancto eius:
lætétur cor quæréntium Dóminum.

⁴ Quærite Dóminum, et confirmámini:
quærite faciém eius semper.

⁵ Mementóte mirabílium eius, quæ fecit:
prodígia eius, et iudícia oris eius.

⁶ Semen Ábraham, servi eius:
fílii Iacob, elécti eius.

⁷ Ipse Dóminus Deus noster:
in univérsa terra iudícia eius.

⁸ Memor fuit in sæculum testaménti sui:
verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

⁹ Quod dispósuit ad Ábraham:
et iuraménti sui ad Isaac:

¹⁰ Et státuit illud Iacob in præcéptum:
et Israël in testaméntum ætérnum:

¹¹ Dicens: Tibi dabo terram Chánaan,
funículum hæreditátis vestræ.

¹² Cum essent número brevi,
paucíssimi et incolæ eius:

¹³ Et pertransiérunt de gente in gentem,
et de regno ad pópulum álterum.

¹⁴ Non relíquit hóminem nocére eis:
et corripuit pro eis reges.

¹⁵ Nolíte tángere christos meos:
et in prophétis meis nolíte malignári.

ii

- 16 Et vocávit famem super terram:
et omne firmaméntum panis contrívit.
- 17 Misit ante eos virum:
in servum venúmdatus est Ioseph.
- 18 Humiliavérunt in compédibus pedes eius, ferrum pertránsiit ánimam eius:
19 donec veníret verbum eius.
Elóquium Dómini inflammávit eum:
- 20 misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.
- 21 Constituit eum dóminum domus suæ:
et príncipem omnis possessiόνis suæ:
- 22 Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum:
et senes eius prudéntiam docéret.
- 23 Et intrávit Israël in Ægýptum:
et Iacob áccola fuit in terra Cham.
- 24 Et auxit pópulum suum veheménter:
et firmávit eum super inimícos eius.
- 25 Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius:
et dolum fácerent in servos eius.
- 26 Misit Móysen, servum suum:
Aaron, quem elégit ipsum.
- 27 Pósuit in eis verba signórum suórum,
et prodigiórum in terra Cham.

iii

- 28 Misit ténebras, et obscurávit:
et non exacerbávit sermónes suos.
- 29 Convértit aquas eórum in ságuinem:
et occídít pisces eórum.
- 30 Édidit terra eórum ranas
in penetrálibus regum ipsórum.
- 31 Dixit, et venit cœnomyía:
et cínifes in ómnibus fínibus eórum.
- 32 Pósuit plúvias eórum grándinem:
ignem comburéntem in terra ipsórum.
- 33 Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum:
et contrívit lignum fínium eórum.
- 34 Dixit, et venit locústa, et bruchus,
cuius non erat númerus:
- 35 Et comédit omne fœnum in terra eórum:
et comédit omnem fructum terræ eórum.

- ³⁶ Et percússit omne primogénitum in terra eórum:
primítias omnis labóris eórum.
- ³⁷ Et edúxit eos cum argénto et auro:
et non erat in tribubus eórum infirmus.
- ³⁸ Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum:
quia incúbuit timor eórum super eos.
- ³⁹ Expándit nubem in protectionem eórum,
et ignem ut lucéret eis per noctem.
- ⁴⁰ Petiérunt, et venit cotúrnix:
et pane cæli saturávit eos.
- ⁴¹ Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ:
abiérunt in sicco flúmina;
- ⁴² Quóniam memor fuit verbi sancti sui,
quod hábuit ad Ábraham, púerum suum.
- ⁴³ Et edúxit pópulum suum in exsultatióne,
et eléctos suos in lætítia.
- ⁴⁴ Et dedit illis regiónes géntium:
et labóres populórum possederunt:
- ⁴⁵ Ut custódiant iustificatiónes eius,
et legem eius requírant.

Ps 105

¹ *Allelúia.*

i

- Confitémini Dómino, quóniam bonus:
quóniam in sæculum misericórdia eius.
- ² Quis loquétur poténtias Dómini,
audítas faciet omnes laudes eius?
- ³ Beáti, qui custódiunt iudícium,
et faciunt iustítiam in omni témpore.
- ⁴ Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui:
vísitā nos in salutári tuo:
- ⁵ Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ:
ut laudéris cum hæreditáte tua.
- ⁶ Peccávimus cum pátribus nostris:
iniúste égimus, iniquitátem fécimus.
- ⁷ Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua:
non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare,
Mare Rubrum.

- 8 Et salvávit eos propter nomen suum:
ut notam fáceret poténtiam suam.
- 9 Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est,
et dedúxit eos in abýssis sicut in desérto.
- 10 Et salvávit eos de manu odiéntium:
et redémit eos de manu inimíci.
- 11 Et opéruit aqua tribulánte eos:
unus ex eis non remánsit.
- 12 Et credidérunt verbis eius:
et laudavérunt laudem eius.
- 13 Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius:
et non sustinuérunt consílium eius.
- 14 Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto:
et tentavérunt Deum in inaquóso.
- 15 Et dedit eis petitióem ipsórum:
et misit saturitátem in ánimas eórum.

ii

- 16 Et irritavérunt Móysen in castris:
Aaron, sanctum Dómini.
- 17 Apérta est terra, et deglutívit Dathan:
et opéruit super congregatióem Abíron.
- 18 Et exársit ignis in synagóga eórum:
flamma combússit peccatóres.
- 19 Et fecérunt vítulum in Horeb,
et adoravérunt scúlptile.
- 20 Et mutavérunt glóriam suam
in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.
- 21 Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos,
22 qui fecit magnália in Ægýpto, mirabília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.
- 23 Et dixit ut dispérderet eos:
si non Móyses, eléctus eius, stetisset in confractiône in conspéctu eius:
Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos:
- 24 et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:
- 25 Non credidérunt verbo eius, et murmuravérunt in tabernáculis suis:
non exaudiérunt vocem Dómini.
- 26 Et elevávit manum suam super eos:
ut prostérneret eos in desérto:
- 27 Et ut deíceret semen eórum in natióibus:
et dispérgeret eos in regióibus.
- 28 Et initiáti sunt Beélphegor:
et comedérunt sacrificia mortuórum.

- 29 Et irritavérunt eum in adinventiōnibus suis:
et multiplicāta est in eis ruīna.
30 Et stetit Phínees, et placávit:
et cessávit quassátio.
31 Et reputátum est ei in iustítiam,
in generatiōnem et generatiōnem usque in sempitérnum.

iii

- 32 Et irritavérunt eum ad aquas contradictiōnis:
33 et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum eius.
Et distínxit in lábiis suis:
34 non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.
35 Et commísti sunt inter gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum:
36 et factum est illis in scándalum.
37 Et immolavérunt fílios suos,
et fílias suas dæmóniis.
38 Et effudérunt ságuinem innocentem:
ságuinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.
39 Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum:
et fornicáti sunt in adinventiōnibus suis.
40 Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum:
et abominátus est hæreditátem suam.
41 Et trádedit eos in manus géntium:
et domináti sunt eórum qui odérunt eos.
42 Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum:
43 sæpe liberávit eos.
Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo:
et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.
44 Et vidit cum tribularéntur:
et audívit oratiōnem eórum.
45 Et memor fuit testaménti sui:
et poenítuit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.
46 Et dedit eos in misericórdias
in conspéctu ómnium qui céperant eos.
47 Salvos nos fac, Dómine, Deus noster:
et cóngrega nos de natiōnibus:
Ut confiteámur nómini sancto tuo:
et gloriémur in laude tua.
48 Benedíctus Dóminus, Deus Israél, a sæculo et usque in sæculum:
et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Ps 106

¹ *Allelúia.*

i

Confitémini Dómino quóniam bonus:

quóniam in sæculum misericórdia eius.

² Dicant qui redempti sunt a Dómino, quos redemit de manu inimíci:
et de regiónibus congregávit eos:

³ A solis ortu, et occásu:
ab aquilóne, et mari.

⁴ Erravérunt in solitúdine in inaquóso:
viam civitátis habitáculi non invenérunt.

⁵ Esuriéntes, et sitiéntes:
ánima eórum in ipsis defécit.

⁶ Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum erípuit eos.

⁷ Et dedúxit eos in viam rectam:
ut irent in civitátem habitatiónis.

⁸ Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.

⁹ Quia satiávit ánimam inánem:
et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

¹⁰ Sedéntes in ténebris, et umbra mortis:
vinctos in mendicitáte et ferro.

¹¹ Quia exacerbavérunt elóquia Dei:
et consílium Altíssimi irritavérunt.

¹² Et humiliátum est in labóribus cor eórum:
infirmáti sunt, nec fuit qui adiuváret.

¹³ Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum liberávit eos.

¹⁴ Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis:
et víncula eórum dirúpit.

ii

¹⁵ Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.

¹⁶ Quia contrívit portas aéreas:
et vectes férreos confrégit.

¹⁷ Suscépit eos de via iniquitátis eórum:
propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

- 18 Omnem escam abomináta est ánima eórum:
et appropinquavérunt usque ad portas mortis.
- 19 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur:
et de necessitatibus eórum liberávit eos.
- 20 Misit verbum suum, et sanávit eos:
et erípuit eos de interitióibus eórum.
- 21 Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.
- 22 Et sacrificent sacrificium laudis:
et annúntient ópera eius in exsultatióne.
- 23 Qui descéndunt mare in návibus,
faciéntes operatióinem in aquis multis.
- 24 Ipsi vidérunt ópera Dómini,
et mirabília eius in profúndo.
- 25 Dixit, et stetit spíritus procéllæ:
et exaltáti sunt fluctus eius.
- 26 Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyíssos:
ánima eórum in malis tabescébat.
- 27 Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius:
et omnis sapiéntia eórum devoráta est.
- 28 Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur,
et de necessitatibus eórum edúxit eos.
- 29 Et státuit procéllam eius in auram:
et siluérunt fluctus eius.
- 30 Et lætáti sunt quia siluérunt:
et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

iii

- 31 Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
et mirabília eius filiis hóminum.
- 32 Et exáltent eum in ecclésia plebis:
et in cáthedra seniórum laudent eum.
- 33 Pósuit flúmina in désertum:
et éxitus aquárum in sitim.
- 34 Terram fructíferam in salsúginem,
a malítia inhabitántium in ea.
- 35 Pósuit désertum in stagna aquárum:
et terram sine aqua in éxitus aquárum.
- 36 Et collocávit illic esuriéntes:
et constituérunt civitátem habitatióinis.
- 37 Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas:
et fecérunt fructum nativitátis.

- ³⁸ Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis:
et iuménta eórum non minorávit.
- ³⁹ Et pauci facti sunt:
et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.
- ⁴⁰ Effúsa est contéptio super príncipes:
et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.
- ⁴¹ Et adiúvit páuperem de inópia:
et pósuit sicut oves famílias.
- ⁴² Vidébunt recti, et lætabúntur:
et omnis iníquitas oppilábit os suum.
- ⁴³ Quis sápiens et custódiét hæc?
et intélliget misericórdias Dómini?

Ad Laudes I

Ps 149

¹ *Allelúia.*

Cantáte Dómino cánticum novum:
laus eius in ecclésia sanctórum.

² Lætétur Israël in eo, qui fecit eum:
et filii Sion exsúltent in rege suo.

³ Laudent nomen eius in choro:
in týmpano, et psaltério psallant ei:

⁴ Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo:
et exaltábit mansuétos in salútem.

⁵ Exsultábunt sancti in glória:
lætabúntur in cubílibus suis.

⁶ Exaltatiónes Dei in gútture eórum:
et gládii ancípites in mánibus eórum:

⁷ Ad faciéndam vindíctam in natióinibus:
increpatiónes in pópulis.

⁸ Ad alligándos reges eórum in compédibus:
et nóbiles eórum in mánicis férreis.

⁹ Ut fáciant in eis iudícium conscríptum:
glória hæc est ómnibus sanctis eius.
Allelúia.

Ps 91

- ¹ *Psalmus cántici,
in die sábbati.*
- ² Bonum est confitéri Dómino:
et psállere nómini tuo, Altíssime.
- ³ Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam:
et veritátem tuam per noctem.
- ⁴ In decachórdo, psaltério:
cum cántico, in cíthara.
- ⁵ Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua:
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.
- ⁶ Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
- ⁷ Vir insípiens non cognóscet:
et stultus non intélliget hæc.
- ⁸ Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum:
et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:
Ut intéreant in sæculum sæculi:
- ⁹ tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.
- ¹⁰ Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt:
et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
- ¹¹ Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum:
et senéctus mea in misericórdia úberi.
- ¹² Et despéxit óculus meus inimícos meos:
et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
- ¹³ Iustus, ut palma florébit:
sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
- ¹⁴ Plantáti in domo Dómini,
in átriis domus Dei nostri florébunt.
- ¹⁵ Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi:
et bene patiéntes erunt, ut annúntient:
- ¹⁶ Quóniam rectus Dóminus, Deus noster:
et non est iníquitas in eo.

Ps 63

¹ *In finem.*

Psalmus David.

² Exáudi, Deus, oratióem meam cum déprecor:

a timóre inimíci éripe ánimam meam.

³ Protexísti me a convéntu malignántium:

a multitúdine operántium iniquitátem.

⁴ Quia exacuérunt ut gládium línguas suas:

⁵ intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

⁶ Súbito sagittábunt eum, et non timébunt:

firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos:

dixerunt: Quis vidébit eos?

⁷ Scrutáti sunt iniquitátes:

defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum:

⁸ et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum:

⁹ et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos:

¹⁰ et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei,

et facta eius intellexérunt.

¹¹ Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo,

et laudabúntur omnes recti corde.

Cánticum Ecclesiástici

Ecclesiásticus Iesu, fílii Sirach 36:1-16

¹ Miserére nostri, Deus ómnium, et réspice nos,
et osténde nobis lucem miseratiónum tuárum:

² Et immítte timórem tuum super gentes
quæ non exquisiérunt te:

Ut cognóscant quia non est deus nisi tu,
et enárrent magnália tua.

³ Álleva manum tuam super gentes aliénas,
ut vídeant poténtiam tuam.

⁴ Sicut enim in conspéctu eórum sanctificátus es in nobis,
sic in conspéctu nostro magnificáberis in eis:

- ⁵ Ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus,
quóniam non est deus præter te, Dómine.
- ⁶ Ínnova signa, et immúta mirabília.
- ⁷ Glorífica manum et bráchium dextrum.
- ⁸ Éxcita furórem, et effúnde iram.
- ⁹ Tolle adversárium, et afflíge inimícum.
- ¹⁰ Festína tempus, et meménto finis,
ut enárrent mirabília tua.
- ¹¹ In ira flammæ devorétur qui salvátur:
et qui péssimant plebem tuam invéniant perditionem.
- ¹² Cóntere caput princípum inimicórum,
dicéntium: Non est álius præter nos.
- ¹³ Cóngrega omnes tribus Iacob, ut cognóscant quia non est deus nisi tu,
et enárrent magnália tua:
Et hæreditábis eos
sicut ab inítio.
- ¹⁴ Miserére plebi tuæ, super quam invocátum est nomen tuum,
et Israël quem coæquásti primogénito tuo.
- ¹⁵ Miserére civitatí sanctificatiónis tuæ, Ierúsalem,
civitátí requiúi tuæ.
- ¹⁶ Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis,
et glória tua pópulum tuum.

Ps 150

¹ *Allelúia.*

- Laudáte Dóminum in sanctis eius:
laudáte eum in firmaménto virtútis eius.
- ² Laudáte eum in virtútibus eius:
laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis eius.
- ³ Laudáte eum in sono tubæ:
laudáte eum in psaltério, et cíthara.
- ⁴ Laudáte eum in týmpano, et choro:
laudáte eum in chordis, et órgano.
- ⁵ Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis.
- ⁶ Omnis spíritus laudet Dóminum!
Allelúia.

Ad Laudes II

*Ad Laudes II dicúntur in Fériis Advéntus,
et a Fériis post Domínica Septuagésimæ usque ad Maióris Hebdómadæ inclusive,
necnon in Vigíliis extra Tempus Paschále, quando fit Offícium de Féria.*

Ps 50 pg. 87

Ps 91 pg. 169

Ps 63 pg. 170

Cánticum Móysis

Liber Deuteronomíi 32:1-43

- ¹ Audíte, cæli, quæ loquor:
áudiat terra verba oris mei.
- ² Concréscat ut plúvia doctrína mea,
fluat ut ros elóquium meum:
Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina.
- ³ Quia nomen Dómini invocábo:
Date magnificéntiam Deo nostro.
- ⁴ Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ eius iudícia:
Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus.
- ⁵ Peccavérunt ei, et non filii eius in sórdibus:
Generátio prava atque perversa.
- ⁶ Hæccine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus,
qui possédit te, et fecit, et creávit te?
- ⁷ Meménto diérum antiquórum,
cógita generatiónes síngulas:
Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi:
maiores tuos, et dicent tibi.
- ⁸ Quando dividébat Altíssimus gentes,
quando separábat filios Adam:
Constítuit términos populórum
iuxta númerum filiórum Israël.
- ⁹ Pars autem Dómini, pópulus eius:
Iacob funículus hæreditátis eius.

- 10 Invénit eum in terra desérta,
in loco horróris, et vastæ solitúdinis:
Circumdúxit eum, et dócuit:
et custodívit quasi pupíllam óculi sui.
- 11 Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos,
et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et assúmpsit eum,
atque portávit in húmeris suis.
- 12 Dóminus solus dux eius fuit,
et non erat cum eo deus aliénus:
- 13 Constítuit eum super excélsam terram,
ut coméderet fructus agrórum:
Ut súgeret mel de petra,
oleúmque de saxo duríssimo:
- 14 Butýrum de arménto, et lac de óvibus
cum ádipe agnórum, et arietum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici,
et ságuinem uvæ bíberet meracíssimum.
- 15 Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit:
incrassátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum, factórem suum,
et recéssit a Deo, salutári suo.
- 16 Provocavérunt eum in diis aliénis,
et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.
- 17 Immolavérunt dæmóniis et non Deo,
diis quos ignorábant:
Novi recentésque venérunt,
quos non coluérunt patres eórum:
- 18 Deum qui te génuit dereliquísti,
et oblítus es Dómini, creatóris tui.
- 19 Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est:
quia provocavérunt eum filii sui et filia.
- 20 Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis,
et considerábo novíssima eórum:
Generátio enim perversa est,
et infidéles filii.
- 21 Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus,
et irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus,
et in gente stulta irritábo illos.
- 22 Ignis succénsus est in furóre meo,
et ardébit usque ad inférni novíssima:

- Devorabítque terram cum gérmine suo,
et móntium fundaménta combúret.
- 23 Congregábo super eos mala,
et sagíttas meas complébo in eis.
- 24 Consuméntur fame,
et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos,
cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
- 25 Foris vastábit eos gládius, et intus pavor,
iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
- 26 Dixi: Ubinam sunt?
cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
- 27 Sed propter iram inimicórum dístuli:
ne forte superbírent hostes eórum,
Et dicerent: Manus nostra excélsa, et non Dóminus,
fecit hæc ómnia.
- 28 Gens absque consílio est, et sine prudéntia.
- 29 Útinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.
- 30 Quómodo persecuátur unus mille,
et duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos,
et Dóminus conclúsit illos?
- 31 Non enim est Deus noster ut dii eórum:
et inimíci nostri sunt iúdices.
- 32 De vínea Sodomórum, vínea eórum,
et de suburbánis Gomórrhæ:
Uva eórum, uva fellis,
et botri amaríssimi.
- 33 Fel dracónum vinum eórum,
et venénium áspidum insanábile.
- 34 Nonne hæc cóndita sunt apud me,
et signáta in thesáuris meis?
- 35 Mea est últio, et ego retríbuiam in témpore,
ut labátur pes eórum:
Iuxta est dies perditiónis,
et adésse festínant témpora.
- 36 Iudicábit Dóminus pópulum suum,
et in servis suis miserébitur:
Vidébit quod infirmáta sit manus,
et clausi quoque defecerunt, residuíque consúmpti sunt.
- 37 Et dicet: Ubi sunt dii eórum,
in quibus habébant fidúciam?

- ³⁸ De quorum víctimis comedébant ádipes,
et bibébant vinum libáminum:
Surgant, et opituléntur vobis,
et in necessitáte vos prótegant.
- ³⁹ Vidéte quod ego sim solus,
et non sit álius deus præter me:
Ego occídám, et ego vívere fáciam: percútiam, et ego sanábo,
et non est qui de manu mea possit erúere.
- ⁴⁰ Levábo ad cælum manum meam, et dicam:
Vivo ego in ætérnum.
- ⁴¹ Si acúero ut fulgur gládium meum,
et arripúerit iudícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis,
et his qui odérunt me retribuam.
- ⁴² Inebriábo sagíttas meas sángine,
et gládus meus devorábit carnes:
De cruóre occisórum
et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
- ⁴³ Laudáte, gentes, pópulum eius,
quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:
Et vindíctam retribuét in hostes eórum,
et propítius erit terræ pópuli sui.

Ps 150 pg. 171

Ad Primam

Ps 93

- ¹ *Psalmus ipsi David,
quarta sábbati.*

i

Deus ultiónum Dóminus:
Deus ultiónum líbere egít.

- ² Exaltáre, qui iúdicas terram:
redde retributiónem supérbis.
- ³ Úsquequo peccatóres, Dómine,
úsquequo peccatóres gloriabúntur:

- ⁴ Effabúntur, et loquéntur iniquitátem:
loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?
- ⁵ Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt:
et hæreditátem tuam vexavérunt.
- ⁶ Víduam, et ádvenam interfecérunt:
et pupíllos occidérunt.
- ⁷ Et dixerunt: Non vidébit Dóminus,
nec intélliget Deus Iacob.
- ⁸ Intelligite, insipiéntes in pópulo:
et stulti, aliquándo sápite.
- ⁹ Qui plantávit aurem, non áudiet?
aut qui finxit óculum, non consíderat?
- ¹⁰ Qui córripit gentes, non árguet:
qui docet hóminem sciéntiam?
- ¹¹ Dóminus scit cogitatiónes hóminum,
quóniam vanæ sunt.

ii

- ¹² Beátus homo, quem tu erudíeris, Dómine:
et de lege tua docúeris eum,
- ¹³ Ut mítiges ei a diébus malis:
donec fodiátur peccatóri fóvea.
- ¹⁴ Quia non repéllet Dóminus plebem suam:
et hæreditátem suam non derelínquet.
- ¹⁵ Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium:
et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.
- ¹⁶ Quis consúrget mihi advérsus malignántes?
aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?
- ¹⁷ Nisi quia Dóminus adiúvit me:
paulo minus habitásset in inférno ánima mea.
- ¹⁸ Si dicébam: Motus est pes meus:
misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.
- ¹⁹ Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo:
consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.
- ²⁰ Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis:
qui fingis labórem in præcépto?
- ²¹ Captábunt in ánimam iusti:
et ságuinem innocéntem condemnábunt.
- ²² Et factus est mihi Dóminus in refúgium:
et Deus meus in adiutórium spei meæ.
- ²³ Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos:
dispérdet illos Dóminus, Deus noster.

Ps 107

- ¹ *Cánticum Psalmi,
ipsi David.*
- ² Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum:
cantábo, et psallam in glória mea.
- ³ Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cíthara:
exsúrgam dilúculo.
- ⁴ Confitébor tibi in pópulis, Dómine:
et psallam tibi in natió nibus.
- ⁵ Quia magna est super cælos misericórdia tua:
et usque ad nubes véritas tua:
- ⁶ Exaltáre super cælos, Deus, et super omnem terram glória tua:
- ⁷ ut liberéntur dilécti tui.
Salvum fac dextera tua, et exáudi me:
- ⁸ Deus locútus est in sancto suo:
Exsultábo, et dívidam Síchimam,
et convállem tabernaculórum dimétiar.
- ⁹ Meus est Gálaad, et meus est Manásses,
et Éphraim suscéptio cápitis mei.
Iuda rex meus:
- ¹⁰ Moab lebes spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum:
mihi alienígenæ amíci facti sunt.
- ¹¹ Quis dedúcet me in civitátem munitam?
quis dedúcet me usque in Idumæam?
- ¹² Nonne tu, Deus, qui repulísti nos,
et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?
- ¹³ Da nobis auxílium de tribulatióne:
quia vana salus hóminis.
- ¹⁴ In Deo faciémus virtútem:
et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

*Quando ad Laudes dictus fúerit Ps 50,
hic subiúngitur sequens Ps 149 (str. 168), qui in Láudibus locum non hábit.*

Ad Tértiam

Ps 101

¹ *Orátio páuperis, cum anxius fúerit,
et in conspéctu Dómini effúderit precem suam.*

i

- ² Dómine, exáudi oratióem meam:
et clamor meus ad te véniat.
- ³ Non avértas fáciem tuam a me:
in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te,
velóciter exáudi me.
- ⁴ Quia defecérunt sicut fumus dies mei:
et ossa mea sicut crémium aruérunt.
- ⁵ Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum:
quia oblítus sum comédere panem meum.
- ⁶ A voce gémitus mei
adhæsit os meum carni meæ.
- ⁷ Símilis factus sum pellicáno solitúdinis:
factus sum sicut nyctícorax in domicilio.
- ⁸ Vigilávi,
et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
- ⁹ Tota die exprobrábant mihi inimíci mei:
et qui laudábant me, advérsum me iurábant.
- ¹⁰ Quia cínerem tamquam panem manducábam,
et potum meum cum fletu miscébam.
- ¹¹ A fácie iræ et indignatiónis tuæ:
quia élevans allisísti me.
- ¹² Dies mei sicut umbra declinavérunt:
et ego sicut fœnum árui.
- ¹³ Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes:
et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

ii

- ¹⁴ Tu exsúrgens miseréberis Sion:
quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.
- ¹⁵ Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius:
et terræ eius miserebúntur.

- ¹⁶ Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine,
et omnes reges terræ glóriam tuam.
- ¹⁷ Quia ædificávit Dóminus Sion:
et vidébitur in glória sua.
- ¹⁸ Respéxit in oratióem humílium:
et non spreuit precem eórum.
- ¹⁹ Scribántur hæc in generatióne áltera:
et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum:
- ²⁰ Quia prospéxit de excélso sancto suo:
Dóminus de cælo in terram aspéxit:
- ²¹ Ut audíret gémitus compeditórum:
ut sólveret filios interemptórum:
- ²² Ut annúntient in Sion nomen Dómini:
et laudem eius in Ierúsalem.
- ²³ In conveniéndo pópulos in unum,
et reges ut sérviant Dómino.

iii

- ²⁴ Respóndit ei in via virtútis suæ:
Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
- ²⁵ Ne révoques me in dimídio diérum meórum:
in generatióem et generatióem anni tui.
- ²⁶ Inítio tu, Dómine, terram fundásti:
et ópera mánuum tuárum sunt cæli.
- ²⁷ Ipsi períbunt, tu autem pérmanes:
et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur:
- ²⁸ tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
- ²⁹ Fílii servórum tuórum habitábunt:
et semen eórum in sæculum dirigétur.

Ad Sextam

Ps 103

- ¹ *Ipsi David.*

i

Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

- Confessiōnem, et decōrem induísti:
2 amíctus lúmine sicut vestiménto:
Exténdens cælum sicut pellem:
3 qui tegis aquis superióra eius.
Qui ponis nubem ascénsu tuum:
qui ámbulas super pennas ventórum.
4 Qui facis ángelos tuos, spíritus:
et minístros tuos ignem uréntem.
5 Qui fundásti terram super stabilitátem suam:
non inclinábitur in sáeculum sáeculi.
6 Abýssus sicut vestiméntum amíctus eius:
super montes stabunt aquæ.
7 Ab increpatióne tua fúgient:
a voce tonítrui tui formidábunt.
8 Ascéndunt montes: et descéndunt campi
in locum, quem fundásti eis.
9 Términu posuísti, quem non transgrediéntur:
neque converténtur operíre terram.
10 Qui emíttis fontes in convállibus:
inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
11 Potábunt omnes béstiae agri:
expectábunt ónagri in siti sua.
12 Super ea vólucres cæli habitábunt:
de médio petrárum dabunt voces.

ii

- 13 Rigans montes de superióribus suis:
de fructu óperum tuórum satiábitur terra:
14 Prodúcens fœnum iuméntis,
et herbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra:
15 et vinu lætíficet cor hóminis:
Ut exhílalet fáciem in óleo:
et panis cor hóminis confírmet.
16 Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit:
17 illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum:
18 montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
19 Fecit lunam in témpora:
sol cognóvit occásu suu.
20 Posuísti ténebras, et facta est nox:
in ipsa pertransíbunt omnes béstiae silvæ.

- 21 Cātuli leónum rugiéntes, ut rápíant,
et quáerant a Deo escam sibi.
22 Ortus est sol, et congregāti sunt:
et in cubílibus suis collocabúntur.
23 Exíbit homo ad opus suum:
et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

iii

- 24 Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!
ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
25 Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus:
illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis:
26 illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei:
27 ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.
28 Dante te illis, cólligent:
aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
29 Averténte autem te fáciem, turbabúntur:
áuferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.
30 Emíttes spíritum tuum, et creabúntur:
et renovábis fáciem terræ.
31 Sit glória Dómini in sáeculum:
lætábitur Dóminus in opéribus suis:
32 Qui réspicit terram, et facit eam trémere:
qui tangit montes, et fúmigant.
33 Cantábo Dómino in vita mea:
psallam Deo meo, quámdiu sum.
34 Iucúndum sit ei elóquium meum:
ego vero delectábor in Dómino.
35 Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint:
bénedic, ánima mea, Dómino.

Ad Nonam

Ps 108

¹ *In finem.*

Psalmus David.

i

- ² Deus, laudem meam ne tacueris:
quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.
- ³ Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me:
et expugnavérunt me gratis.
- ⁴ Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi:
ego autem orábam.
- ⁵ Et posuérunt advérsus me mala pro bonis:
et ódium pro dilectióne mea.
- ⁶ Constítue super eum peccatórem:
et diábolus stet a dextris eius.
- ⁷ Cum iudicátur, éxeat condemnátus:
et orátio eius fiat in peccátum.
- ⁸ Fiant dies eius pauci:
et episcopátum eius accípiat alter.
- ⁹ Fiant filii eius órphani:
et uxor eius vídua.
- ¹⁰ Nutántes transferántur filii eius, et mendícent:
et eiciántur de habitatió nibus suis.
- ¹¹ Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius:
et dirípiant aliéni labóres eius.
- ¹² Non sit illi adiútor:
nec sit qui misereátur pupíllis eius.
- ¹³ Fiant nati eius in intéritum:
in generatióne una deleátur nomen eius.

ii

- ¹⁴ In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini:
et peccátum matris eius non deleátur.
- ¹⁵ Fiant contra Dóminum semper, et dispéreat de terra memória eórum:
- ¹⁶ pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
- ¹⁷ Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum,
et compúnctum corde mortificáre.

- 18 Et diléxit maledictiónem, et véniet ei:
et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.
Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum,
et intrávit sicut aqua in interióra eius, et sicut óleum in óssibus eius.
- 19 Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur:
et sicut zona, qua semper præcíngitur.
- 20 Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum:
et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
- 21 Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum:
quia suávis est misericórdia tua.

iii

- 22 Líbera me quia egénus, et pauper ego sum:
et cor meum conturbátum est intra me.
- 23 Sicut umbra cum declínat, ablátus sum:
et excússus sum sicut locústæ.
- 24 Génuia mea infirmáta sunt a ieiúnio:
et caro mea immutáta est propter óleum.
- 25 Et ego factus sum oppróbrium illis:
vidérunt me, et movérunt cápita sua.
- 26 Ádiuva me, Dómine, Deus meus:
salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
- 27 Et sciant quia manus tua hæc:
et tu, Dómine, fecísti eam.
- 28 Maledícet illi, et tu benedíces:
qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
- 29 Induántur qui détrahunt mihi, pudóre:
et operiántur sicut diplóide confusióne sua.
- 30 Confitébor Dómino nimis in ore meo:
et in médio multórum laudábo eum.
- 31 Quia ástitit a dextris páuperis,
ut salvam fáceret a persecuéntibus ánimam meam.

Ad Vesperas

Ps 143

¹ *Psalmus David.
Advēsus Góliath.*

i

Benedíctus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium,
et dígitos meos ad bellum.

² Misericórdia mea, et refúgium meum:
suscéptor meus, et liberátor meus:
Protéctor meus, et in ipso sperávi:
qui subdit pópulum meum sub me.

³ Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei?
aut filius hóminis, quia réputas eum?

⁴ Homo vanitáti símilis factus est:
dies eius sicut umbra prætereunt.

⁵ Dómine, inclína cælos tuos, et descénde:
tange montes, et fumigábunt.

⁶ Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos:
emitte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

⁷ Emítte manum tuam de alto, éripe me, et líbera me de aquis multis:
de manu filiórum alienórum.

⁸ Quorum os locútum est vanitátem:
et dextera eórum, dextera iniquitátis.

ii

⁹ Deus, cánticum novum cantábo tibi:
in psaltério decachórdo psallam tibi.

¹⁰ Qui das salútem régibus:
qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

¹¹ Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem:
et dextera eórum, dextera iniquitátis:

¹² Quorum filii, sicut novéllæ plantatiónes
in iuventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ:
circumornátæ ut similitúdo templi.

¹³ Promptuária eórum plena,
eructántia ex hoc in illud.

- Oves eórum foetósæ, abundántes in egréssibus suis:
14 boves eórum crassæ.
Non est ruína macériæ, neque tránsitus:
neque clamor in platéis eórum.
15 Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt:
beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ps 144

¹ *Laudátio ipsi David.*

i

- Exaltábo te, Deus meus, rex:
et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.
2 Per síngulos dies benedícam tibi:
et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.
3 Magnus Dóminus, et laudábilis nimis:
et magnitúdinis eius non est finis.
4 Generátio et generátio laudábit ópera tua:
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
5 Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur:
et mirabília tua narrábunt.
6 Et virtútem terribílium tuórum dicent:
et magnitúdinem tuam narrábunt.
7 Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt:
et iustítia tua exsultábunt.

ii

- 8 Miserátor et miséricors Dóminus:
pátiens, et multum miséricors.
9 Suávis Dóminus univérsis:
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.
10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua:
et sancti tui benedícant tibi.
11 Glóriam regni tui dicent:
et poténtiam tuam loquéntur:
12 Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam tuam:
et glóriam magnificéntiæ regni tui.
13 Regnum tuum regnum ómnium sæculórum:
et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

iii

- Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis:
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 14 Állevat Dóminus omnes qui córruunt:
et érigit omnes elísos.
- 15 Óculi ómnium in te sperant, Dómine:
et tu das escam illórum in témpore opportúno.
- 16 Áperis tu manum tuam:
et imples omne ánimam benedictióne.
- 17 Iustus Dóminus in ómnibus viis suis:
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- 18 Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum:
ómnibus invocántibus eum in veritáte.
- 19 Voluntátem tíméntium se fáciat:
et deprecatióem eórum exáudiet: et salvos fáciat eos.
- 20 Custódit Dóminus omnes diligétes se:
et omnes peccatóres dispédat.
- 21 Laudatióem Dómini loquétur os meum:
et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Ad Completórium

Ps 87

- 1 *Cánticum Psalmi, filiis Core,
in finem, pro Maheleth ad respondéndum.
Intelléctus Eman Ezrahitæ.*
- 2 Dómine, Deus salútis meæ:
in die clamávi, et nocte coram te.
- 3 Intret in conspéctu tuo orátio mea:
inclína aurem tuam ad precem meam:
- 4 Quia repléta est malis ánima mea:
et vita mea inférno appropinquávit.
- 5 Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum:
factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.
- 6 Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius:
et ipsi de manu tua repúlsi sunt.
- 7 Posuéruunt me in lacu inferióri:
in tenebrósis, et in umbra mortis.

- ⁸ Super me confirmátus est furor tuus:
et omnes fluctus tuos induxísti super me.
- ⁹ Longe fecísti notos meos a me:
posuérunť me abominatióne sibi.
Tráditus sum, et non egrediébar:
- ¹⁰ óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die:
expándi ad te manus meas.
- ¹¹ Numquid mórtuis fácies mirabília:
aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?
- ¹² Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam,
et veritátem tuam in perditiónē?
- ¹³ Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua:
et iustítia tua in terra obliuiónis?
- ¹⁴ Et ego ad te, Dómine, clamávi:
et mane orátio mea præveniet te.
- ¹⁵ Ut quid, Dómine, repéllis oratióne meam:
avértis faciē tuam a me?
- ¹⁶ Pauper sum ego, et in labóribus a iuventúte mea:
exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.
- ¹⁷ In me transiérunt iræ tuæ:
et terróres tui conturbavérunt me.
- ¹⁸ Circumdedérunt me sicut aqua tota die:
circumdedérunt me simul.
- ¹⁹ Elongásti a me amícum et próximum:
et notos meos a miséria.

Ps 102

¹ *Ipsi David.*

i

- Bénedic, ánima mea, Dómino:
et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino:
et noli oblivísci omnes retributiónes eius.
- ³ Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis:
qui sanat omnes infirmitátes tuas.
- ⁴ Qui rédimit de intéritu vitam tuam:
qui corónat te in misericórdia et miseratióne.
- ⁵ Qui replet in bonis desidérium tuum:
renovábitur ut áquilæ iuventus tua:

- ⁶ Fáciens misericórdias Dóminus:
et iudícium ómnibus iniúriam patiéntibus.
- ⁷ Notas fecit vias suas Móysi,
filiis Israël voluntátes suas.
- ⁸ Miserátor, et miséricors Dóminus:
longánimis, et multum miséricors.
- ⁹ Non in perpétuum irascétur:
neque in aetérnum comminábitur.
- ¹⁰ Non secúndum peccáta nostra fecit nobis:
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
- ¹¹ Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra:
corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
- ¹² Quantum distat ortus ab occidénte:
longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

ii

- ¹³ Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se:
- ¹⁴ quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est quóniam pulvis sumus:
- ¹⁵ homo, sicut fœnum dies eius, tamquam flos agri sic efflorébit.
- ¹⁶ Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet:
et non cognóscet ámplius locum suum.
- ¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab aetérno,
et usque in aetérnum super timéntes eum.
Et iustítia illíus in filios filiórum,
- ¹⁸ his qui servant testaméntum eius:
Et mémoires sunt mandatórum ipsíus,
ad faciéndum ea.
- ¹⁹ Dóminus in cælo parávit sedem suam:
et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
- ²⁰ Benedícite Dómino, omnes ángeli eius:
poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum eius.
- ²¹ Benedícite Dómino, omnes virtútes eius:
minístri eius, qui fácitis voluntátem eius.
- ²² Benedícite Dómino, ómnia ópera eius:
in omni loco dominatiónis eius, bénedic, ánima mea, Dómino.

Index

Ps 1	4	Ps 32	53
Ps 2	5	Ps 33	106
Ps 3	6	Ps 34	59
Ps 4	32	Ps 35	116
Ps 5	43	Ps 36	61
Ps 6	57	Ps 37	63
Ps 7	57	Ps 38	64
Ps 8	6	Ps 39	72
Ps 9	7	Ps 40	73
Ps 10	9	Ps 41	74
Ps 11	79	Ps 42	66
Ps 12	80	Ps 43	75
Ps 13	35	Ps 44	82
Ps 14	35	Ps 45	83
Ps 15	80	Ps 46	42
Ps 16	36	Ps 47	84
Ps 17	37	Ps 48	85
Ps 18	47	Ps 49	86
Ps 19	40	Ps 50	87
Ps 20	40	Ps 51	94
Ps 21	146	Ps 52	95
Ps 22	120	Ps 53	95
Ps 23	46	Ps 54	96
Ps 24	70	Ps 55	98
Ps 25	93	Ps 56	99
Ps 26	48	Ps 57	99
Ps 27	49	Ps 58	100
Ps 28	44	Ps 59	102
Ps 29	41	Ps 60	107
Ps 30	50	Ps 61	108
Ps 31	52	Ps 62	11

Ps 63	170	Ps 108	182
Ps 64	89	Ps 109	29
Ps 65	108	Ps 110	29
Ps 66	67	Ps 111	30
Ps 67	110	Ps 112	30
Ps 68	112	Ps 113	31
Ps 69	130	Ps 114	54
Ps 70	130	Ps 115	55
Ps 71	120	Ps 116	45
Ps 72	122	Ps 117	14
Ps 73	123	Ps 118	16
Ps 74	125	Ps 119	55
Ps 75	126	Ps 120	56
Ps 76	158	Ps 121	56
Ps 77	133	Ps 122	77
Ps 78	137	Ps 123	77
Ps 79	148	Ps 124	78
Ps 80	138	Ps 125	78
Ps 81	149	Ps 126	79
Ps 82	139	Ps 127	103
Ps 83	150	Ps 128	103
Ps 84	141	Ps 129	104
Ps 85	159	Ps 130	104
Ps 86	151	Ps 131	105
Ps 87	186	Ps 132	126
Ps 88	151	Ps 133	34
Ps 89	115	Ps 134	68
Ps 90	33	Ps 135	127
Ps 91	169	Ps 136	128
Ps 92	10	Ps 137	129
Ps 93	175	Ps 138	154
Ps 94	4	Ps 139	155
Ps 95	65	Ps 140	156
Ps 96	88	Ps 141	157
Ps 97	114	Ps 142	140
Ps 98	140	Ps 143	184
Ps 99	10	Ps 144	185
Ps 100	90	Ps 145	91
Ps 101	178	Ps 146	117
Ps 102	187	Ps 147	143
Ps 103	179	Ps 148	12
Ps 104	161	Ps 149	168
Ps 105	163	Ps 150	171
Ps 106	166		
Ps 107	177	Canticum Annæ	92

Cáanticum David	44	Cáanticum Iudith	91
Cáanticum Ecclesiástici	170	Cáanticum Móysis	118, 172
Cáanticum Ezechíæ	69	Cáanticum Quicumque	18
Cáanticum Hábacuc	144	Cáanticum Tobíæ	67
Cáanticum Ieremíæ	117	Cáanticum Trium Puerórum	11, 13
Cáanticum Isaiæ	45, 142		

Mensam de contentis in eodem

DOMÍNICA	4
Ad Matutínium	4
Ps 94	4
Ps 1	4
Ps 2	5
Ps 3	6
Ps 8	6
Ps 9	7
Ps 10	9
Ad Laudes I	10
Ps 92	10
Ps 99	10
Ps 62	11
Cánticum Trium Puerórum	11
Ps 148	12
Ad Laudes II	13
Cánticum Trium Puerórum	13
Ad Primam	14
Ps 117	14
Ps 118	16

Cánticum Quicúmque	18
Ad Tértiam	20
Ps 118	20
Ad Sextam	23
Ps 118	23
Ad Nonam	26
Ps 118	26
Ad Vésperas	29
Ps 109	29
Ps 110	29
Ps 111	30
Ps 112	30
Ps 113	31
Ad Completórium	32
Ps 4	32
Ps 90	33
Ps 133	34
FÉRIA SECÚNDA	35
Ad Matutínium	35
Ps 13	35
Ps 14	35
Ps 16	36
Ps 17	37
Ps 19	40
Ps 20	40
Ps 29	41
Ad Laudes I	42

Ps 46	42
Ps 5	43
Ps 28	44
Cánticum David	44
Ps 116	45
Ad Laudes II	45
Cánticum Isaíæ	45
Ad Primam	46
Ps 23	46
Ps 18	47
Ad Tértiam	48
Ps 26	48
Ps 27	49
Ad Sextam	50
Ps 30	50
Ad Nonam	52
Ps 31	52
Ps 32	53
Ad Vésperas	54
Ps 114	54
Ps 115	55
Ps 119	55
Ps 120	56
Ps 121	56
Ad Completórium	57
Ps 6	57
Ps 7	57

FÉRIA TÉRTIA	59
Ad Matutínium	59
Ps 34	59
Ps 36	61
Ps 37	63
Ps 38	64
Ad Laudes I	65
Ps 95	65
Ps 42	66
Ps 66	67
Cánticum Tobíæ	67
Ps 134	68
Ad Laudes II	69
Cánticum Ezechíæ	69
Ad Primam	70
Ps 24	70
Ad Tértiam	72
Ps 39	72
Ad Sextam	73
Ps 40	73
Ps 41	74
Ad Nonam	75
Ps 43	75
Ad Vésperas	77
Ps 122	77
Ps 123	77
Ps 124	78
Ps 125	78

Ps 126	79
Ad Completórium	79
Ps 11	79
Ps 12	80
Ps 15	80
FÉRIA QUARTA	82
Ad Matutínium	82
Ps 44	82
Ps 45	83
Ps 47	84
Ps 48	85
Ps 49	86
Ps 50	87
Ad Laudes I	88
Ps 96	88
Ps 64	89
Ps 100	90
Cánticum Iudith	91
Ps 145	91
Ad Laudes II	92
Cánticum Annæ	92
Ad Primam	93
Ps 25	93
Ps 51	94
Ps 52	95
Ad Tértiam	95
Ps 53	95

Ps 54	96
Ad Sextam	98
Ps 55	98
Ps 56	99
Ps 57	99
Ad Nonam	100
Ps 58	100
Ps 59	102
Ad Vésperas	103
Ps 127	103
Ps 128	103
Ps 129	104
Ps 130	104
Ps 131	105
Ad Completórium	106
Ps 33	106
Ps 60	107
FÉRIA QUINTA	108
Ad Matutínium	108
Ps 61	108
Ps 65	108
Ps 67	110
Ps 68	112
Ad Laudes I	114
Ps 97	114
Ps 89	115
Ps 35	116

Cánticum Ieremíæ	117
Ps 146	117
Ad Laudes II	118
Cánticum Móysis	118
Ad Primam	120
Ps 22	120
Ps 71	120
Ad Tértiam	122
Ps 72	122
Ad Sextam	123
Ps 73	123
Ad Nonam	125
Ps 74	125
Ps 75	126
Ad Vesperas	126
Ps 132	126
Ps 135	127
Ps 136	128
Ps 137	129
Ad Completórium	130
Ps 69	130
Ps 70	130

FÉRIA SEXTA **133**

Ad Matutínium	133
Ps 77	133
Ps 78	137
Ps 80	138

Ps 82	139
Ad Laudes I	140
Ps 98	140
Ps 142	140
Ps 84	141
Cánticum Isaíæ	142
Ps 147	143
Ad Laudes II	144
Cánticum Hábacuc	144
Ad Primam	146
Ps 21	146
Ad Tértiam	148
Ps 79	148
Ps 81	149
Ad Sextam	150
Ps 83	150
Ps 86	151
Ad Nonam	151
Ps 88	151
Ad Vésperas	154
Ps 138	154
Ps 139	155
Ps 140	156
Ps 141	157
Ad Completórium	158
Ps 76	158
Ps 85	159

SÁBBATO	161
Ad Matutínium	161
Ps 104	161
Ps 105	163
Ps 106	166
Ad Laudes I	168
Ps 149	168
Ps 91	169
Ps 63	170
Cánticum Ecclesiástici	170
Ps 150	171
Ad Laudes II	172
Cánticum Móysis	172
Ad Primam	175
Ps 93	175
Ps 107	177
Ad Tértiam	178
Ps 101	178
Ad Sextam	179
Ps 103	179
Ad Nonam	182
Ps 108	182
Ad Vésperas	184
Ps 143	184
Ps 144	185
Ad Completórium	186
Ps 87	186
Ps 102	187